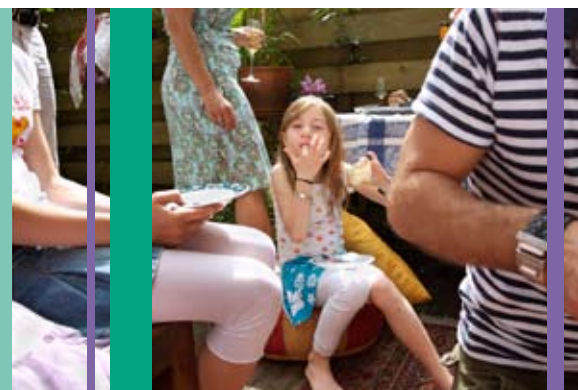


Toelichting

op de Europese toepassingsverordening
voor sociale zekerheid

Verordening (EG) 987/2009



**Toelichting
op de
Europese toepassingsverordening
voor
sociale zekerheid**

Verordening (EG) 987/2009

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
Inleiding	4
Algemene leeswijzer	6
Preambule – de uitgangspunten van de verordening	8
Titel I – Informatie-uitwisseling	13
Hoofdstuk I: definities	14
Hoofdstuk II: bepalingen inzake de samenwerking en gegevensuitwisseling	20
Hoofdstuk III: overige algemene bepalingen voor de toepassing van de basisverordening	29
Titel II – Vaststelling van de toepasselijke wetgeving	37
Titel III – Bijzondere bepalingen voor verschillende categorieën uitkeringen	51
Hoofdstuk I: prestaties bij ziekte en moederschaps- en daarmee gelijkgestelde vaderschapsuitkeringen	52
Hoofdstuk II: prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten	77
Hoofdstuk III: uitkeringen bij overlijden	88
Hoofdstuk IV: uitkeringen bij invaliditeit, ouderdoms- en nabestaandenpensioenen	89
Hoofdstuk V: werkloosheidsuitkeringen	108
Hoofdstuk VI: gezinsuitkeringen	117
Titel IV – Financiële bepalingen	123
Hoofdstuk I: vergoeding van de kosten voor prestaties op grond van de artikelen 35 en 41 van de basisverordening	124
Hoofdstuk II: vergoeding van werkloosheidsuitkeringen op grond van artikel 65 van de basisverordening	132
Hoofdstuk III: terugvorderingen, invorderingen en verrekeningen van betalingen en premies	134
Titel V – Diverse bepalingen, overgangs- en slotbepalingen	148
Bijlagen	161

Voorwoord

Geachte lezer,

De sociale zekerheid is per Europese lidstaat verschillend geregeld. De Europese Unie zorgt voor coördinatie van de verschillende regelingen. Hiervoor gelden vanaf 1 mei 2010 twee nieuwe Europese verordeningen: Verordening (EG) 883/2004 (de basisverordening) en Verordening (EG) 987/2009 (de toepassingsverordening).

De juridische teksten van de verordeningen zijn niet altijd even leesbaar en begrijpelijk. Bovendien ontbreekt een toelichting. Vandaar dat de Commissie Verzekeringsaangelegenheden (CVA)* besloot om een toelichting te schrijven. De CVA is de coördinatiecommissie van de Nederlandse uitvoeringsorganisaties en ministeries die betrokken zijn bij de uitvoering van het grensoverschrijdende socialezekerheidsrecht.

In dit document leest u de toelichting op de verordeningen. De leden van de CVA hebben deze, na een intensieve analyse van de juridische teksten, afgestemd op de Nederlandse situatie. Het gaat dus om een interpretatie van de verordeningen; u kunt de toelichting niet toeschrijven aan Brussel. De toelichting bevat evenmin Nederlands beleid. De betrokken ministeries en uitvoeringsorganen formuleren eventueel zelf beleid en maken dit zelf bekend. Houd er verder rekening mee dat de toelichting betrekking heeft op de tekst van de verordeningen, zoals die luidt op 1 mei 2010 en niet op latere wijzigingen in de verordening of latere besluiten van de Administratieve Commissie.

Tot slot wil ik de auteurs van deze toelichting bijzonder bedanken voor hun monnikenwerk. Dankzij hen ligt er een overzichtelijke, heldere en leesbare toelichting. Daar kunnen we als CVA-leden trots op zijn. Ik wens alle gebruikers veel plezier ermee!

Ruurd Koopmans
Vice-voorzitter, Commissie Verzekeringsaangelegenheden

* De leden van de CVA zijn: het College voor Zorgverzekeringen (CVZ), het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV), de Belastingdienst, de Sociale verzekeringsbank (SVB) en de ministeries van Financiën, Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) en Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW).

Inleiding

Waarom is er een nieuwe Europese verordening voor sociale zekerheid?

De inrichting van de sociale zekerheid is binnen de Europese Unie een exclusieve bevoegdheid van de lidstaten. Om ervoor te zorgen dat deze bevoegdheid van de lidstaten niet belemmerend werkt voor het vrij verkeer van werknemers zijn er twee verordeningen, Verordening (EEG) 1408/71 (de basisverordening) en Verordening (EEG) 574/72 (de toepassingsverordening).

Beide verordeningen coördineren de verschillende socialezekerheidsregelingen. De basisverordening dateert uit 1971 en is sindsdien regelmatig gewijzigd. Hierdoor zijn de bepalingen hierin uitgebreid en complex geworden. Daarnaast heeft jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie voor nieuwe inzichten gezorgd die niet allemaal in de basisverordening staan. Daarom gelden vanaf 1 mei 2010 twee nieuwe verordeningen:

- Verordening (EG) 883/2004 (de basisverordening);
- Verordening (EG) 987/2009 (de toepassingsverordening).

Hoe worden de nieuwe verordeningen ingevoerd?

Verordening (EEG) 1408/71 is in 2004 vervangen door de vereenvoudigde en gemoderniseerde Verordening (EG) 883/2004 en is inmiddels gewijzigd bij Verordening (EG) 988/2009. Lidstaten kunnen deze verordening pas toepassen wanneer ook de bijbehorende toepassingsverordening (EG) 987/2009 in werking treedt: vanaf 1 mei 2010. Nederlandse uitvoeringsorganisaties moeten de beoordeling van grensoverschrijdende situaties in relatie met andere lidstaten van de Europese Unie naar aanleiding van de nieuwe verordeningen aanpassen.

Geldt de verordening ook voor EER-landen, Zwitserland en derdelanders?

De nieuwe verordeningen gelden per 1 mei 2010 nog niet voor de landen van de Europese Economische Ruimte (EER: Noorwegen, IJsland en Liechtenstein) en voor Zwitserland. Hetzelfde geldt voor personen met een niet-EU nationaliteit (derdelanders) die gebruikmaken van grensoverschrijdend verkeer binnen de Europese Unie. Daarom blijven Verordening (EEG) 1408/71 en Verordening (EEG) 574/72 ten aanzien van deze landen en personen voorlopig van toepassing.

Snel aan de slag met de nieuwe verordening? Lees deze toelichting

We willen het u zo makkelijk mogelijk maken om met de nieuwe verordeningen te werken. Daarom geven we in deze toelichting op Verordening (EG) 987/2009 uitleg bij elk artikel. Ook geven we een overzicht van de verschillen met de vorige verordening. Spreekt een artikel voor zich? Dan staat er geen toelichting bij.

De toelichting hebben we geschreven voor de inwerkingtreding, daardoor kan het zijn dat later blijkt dat artikelen anders moeten worden toegepast dan in deze toelichting staat. Niemand kan daarom rechten ontlenen aan de tekst. Wilt u meer informatie over een specifieke situatie? Neem dan contact op met de bevoegde organisatie.

De toelichtingen bevat niet het beleid van de Nederlandse uitvoeringsorganisaties die met de uitvoering van de verordeningen zijn belast. Hiervoor verwijzen we naar de websites en/of publicaties van deze organisaties.

Algemene leeswijzer

Wat houdt de nieuwe verordening in? Een overzicht

Verordening (EG) 987/2009 bepaalt hoe lidstaten de regels van Verordening (EG) 883/2004 moeten toepassen. Vaak geeft deze verordening gedetailleerde aanwijzingen voor de uitvoeringsorganen. Er ligt nu meer nadruk op snelle, elektronische gegevensuitwisseling dan in Verordening (EEG) 1408/71. Daarnaast is de samenwerking op het gebied van controle en invordering veel uitgebreider geregeld.

Preambule – de uitgangspunten van de verordening

Verordening (EG) 987/2009 begint met een preambule, waarin 24 overwegingen staan. De onderliggende artikelen werken deze verder uit. Verordening (EG) 987/2009 is opgedeeld in titels met hoofdstukken:

Titel I – informatie-uitwisseling

Titel I geeft regels over informatie-uitwisseling tussen de uitvoeringsorganen van de lidstaten en tussen deze uitvoeringsorganen en betrokkenen. Dat zal binnenkort elektronisch gaan, om de snelheid en betrouwbaarheid van de uitwisseling te vergroten. Ook burgers zullen hiervan profiteren. Binnen twee jaar na de invoering van de nieuwe verordeningen moeten alle lidstaten gegevens elektronisch uitwisselen. Dat is vanaf 1 mei 2012.

Titel II – toepasselijke wetgeving

Titel II bevat bepalingen die nadere invulling geven aan de bepalingen over toepasselijke wetgeving in titel II van Verordening (EG) 883/2004.

Titel III – uitkeringen

Titel III werkt de procedures voor de toepassing van de 'bijzondere bepalingen voor verschillende categorieën uitkeringen' verder uit.

Titel IV – financiële bepalingen, grensoverschrijdende handhaving, wederzijdse bijstand

Titel IV bevat financiële bepalingen en regels die de samenwerking op het gebied van grensoverschrijdende handhaving en wederzijdse bijstand bij terug- en invordering versterken.

Titel V – overige bepalingen

Titel V werkt de diverse, overgangs- en slotbepalingen verder uit.

Tot slot kent Verordening (EG) 987/2009 een aantal **bijlagen**. Een toelichting op deze bijlagen vindt u bij de betreffende artikelen van Verordening (EG) 987/2009.

Preambule

OVERWEGINGEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE

(1) Verordening (EG) nr. 883/2004 moderniseert de voorschriften voor de coördinatie van de nationale socialezekerheidsstelsels van de lidstaten door in de nodige uitvoeringsmaatregelen en -procedures te voorzien en ze te vereenvoudigen ten behoeve van alle betrokkenen. De wijze van toepassing hiervan moet worden vastgesteld.

(2) Een efficiëntere en nauwere samenwerking tussen de socialezekerheidsorganen is van essentieel belang om ervoor te zorgen dat de onder Verordening (EG) nr. 883/2004 vallende personen zo spoedig mogelijk en onder de meest gunstige voorwaarden hun rechten kunnen gaan uitoefenen.

(3) Voor een snelle en betrouwbare uitwisseling van gegevens tussen de organen van de lidstaten is het gebruik van elektronische communicatie de aangewezen weg. De elektronische verwerking van gegevens moet bijdragen tot een snellere afwikkeling van de procedures voor de betrokkenen. Deze zouden overigens alle garanties moeten genieten die door de communautaire bepalingen inzake de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens geboden worden.

(4) De terbeschikkingstelling van de adressen, ook de elektronische, en verdere gegevens van de instanties van de lidstaten die bij de toepassing van Verordening (EG) nr. 883/2004 betrokken kunnen zijn, in zodanige vorm dat deze realtime kunnen worden bijgewerkt, moet de uitwisseling tussen de organen van de lidstaten vergemakkelijken. Deze benadering, die toegespitst is op de relevantie van louter feitelijke informatie en de onmiddellijke beschikbaarheid daarvan voor de burgers, vormt een belangrijke vereenvoudiging die bij de onderhavige verordening zou moeten worden ingevoerd.

(5) Met het oog op een zo vlot mogelijk verloop en het efficiënte beheer van de complexe procedures voor de uitvoering van de voorschriften inzake de coördinatie van de stelsels voor sociale zekerheid is een systeem nodig voor de onmiddellijke bijwerking van bijlage 4. De voorbereiding en toepassing van de bepalingen daartoe vereist een nauwe samenwerking tussen de lidstaten en de Commissie en de tenuitvoerlegging ervan moet spoedig gebeuren gezien de gevolgen die vertragingen met zich kunnen meebrengen voor de burgers en de administratieve organen. Daarom is het noodzakelijk dat de Commissie de bevoegdheid heeft een gegevensbank op te zetten en te beheren en ervoor te zorgen dat deze uiterlijk op de datum van inwerkingtreding

van deze verordening operationeel is. De Commissie moet met name de nodige maatregelen treffen om de in bijlage 4 opgesomde informatie te integreren in deze gegevensbank.

(6) De versterking van sommige procedures moet de gebruikers van Verordening (EG) nr. 883/2004 meer rechtszekerheid en transparantie bieden. Met name de vaststelling van gemeenschappelijke termijnen voor de vervulling van bepaalde verplichtingen of administratieve taken moet de relaties tussen de verzekerden en de organen helpen verduidelijken en structureren.

(7) Personen die onder deze verordening vallen, dienen van het bevoegde orgaan tijdig antwoord op hun verzoeken te ontvangen. Indien in de socialezekerheidswetgeving van de betrokken lidstaat termijnen voor beantwoording zijn opgenomen, dient uiterlijk binnen die termijnen een antwoord te worden verstrekt. Indien in de wetgeving van een lidstaat dergelijke termijnen niet zijn opgenomen, is het wenselijk dat de desbetreffende lidstaat overweegt deze vast te stellen en in voorkomend geval aan de betrokken personen beschikbaar te stellen.

(8) De lidstaten, hun bevoegde autoriteiten of de socialezekerheidsorganen zouden de mogelijkheid moeten hebben onderling afspraken te maken over vereenvoudigde procedures en administratieve overeenkomsten die zij efficiënter achten en beter vinden aansluiten bij hun respectieve socialezekerheidsstelsels. Dergelijke afspraken zouden echter de rechten van de onder Verordening (EG) nr. 883/2004 vallende personen niet mogen aantasten.

(9) Omdat de sociale zekerheid nu eenmaal een complexe materie is, moet van alle organen van de lidstaten een bijzondere inspanning ten behoeve van de verzekerden worden verlangd om de betrokkenen die hun aanvraag of bepaalde informatie aan het bevoegd orgaan niet volgens de voorschriften en procedures van Verordening (EG) nr. 883/2004 of de onderhavige verordening hebben ingediend, niet te benadelen.

(10) Voor de vaststelling van het bevoegd orgaan, dat wil zeggen het orgaan waarvan de wetgeving van toepassing is of dat bepaalde uitkeringen verschuldigd is, moet de feitelijke situatie van een verzekerde en van de gezinsleden door de organen van een of meer lidstaten worden onderzocht. Om ervoor te zorgen dat de betrokkene gedurende deze noodzakelijke uitwisselingen tussen de organen verzekerd is, moet hij of zij voorlopig worden aangesloten bij een van de socialezekerheidsstelsels. De lidstaten dienen samen te werken met het oog op de vaststelling van de woonplaats van de personen op wie deze verordening en Verordening (EG) nr. 883/2004 van toepassing zijn, en elke lidstaat dient in geval van een geschil rekening te houden met alle relevante criteria om de kwestie op te lossen, zo nodig met inbegrip van de in het desbetreffende artikel van deze verordening genoemde criteria.

(12) Tal van maatregelen en procedures in deze verordening hebben ten doel de criteria die de organen van de lidstaten in het kader van Verordening (EG) nr. 883/2004 moeten hanteren,

transparanter te maken. Dergelijke maatregelen en procedures vloeien voort uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, de besluiten van de Administratieve Commissie en de gedurende meer dan 30 jaar opgedane ervaring met de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels in het kader van de in het Verdrag verankerde fundamentele vrijheden.

(13) Deze verordening voorziet in maatregelen en procedures om de mobiliteit van werknemers en werklozen te bevorderen. Volledig werkloos geworden grensarbeiders kunnen zich ter beschikking stellen van de arbeidsvoorzieningsdienst in zowel het woonland als de lidstaat waar zij hun laatste werkzaamheden hebben verricht. Zij hebben evenwel alleen aanspraak op een uitkering van de lidstaat waar zij wonen.

(14) Een aantal specifieke voorschriften en procedures is nodig om te bepalen welke wetgeving van toepassing is voor het in aanmerking nemen van de tijdvakken die een verzekerde heeft gewijd aan de opvoeding van kinderen in de verschillende lidstaten.

(15) Bij sommige procedures zou bovendien rekening gehouden moeten worden met de vereiste van een evenwichtige verdeling van de kosten tussen de lidstaten. Met name in het kader van de ziekteverzekering moet bij dergelijke procedures rekening worden gehouden met de situatie van enerzijds de lidstaten die de kosten dragen van de gezondheidsvoorzieningen die zij de verzekerden ter beschikking stellen, en anderzijds van de lidstaten waarvan de organen de kosten van de verstrekkingen dragen die hun verzekerden in een andere lidstaat dan die waar zij woonachtig zijn, hebben ontvangen.

(16) In het specifieke kader van Verordening (EG) nr. 883/2004 moeten de voorwaarden voor de rechtstreekse betaling van de kosten in verband met verstrekkingen bij ziekte in het kader van geplande geneeskundige verzorging, dat wil zeggen een behandeling waarvoor een verzekerde zich naar een andere lidstaat begeeft dan die waar hij verzekerd of woonachtig is, verduidelijkt worden. De verplichtingen van de verzekerde met betrekking tot het verzoek om voorafgaande toestemming dienen nader te worden omschreven, evenals de verplichtingen van het orgaan ten aanzien van de patiënt betreffende de voorwaarden voor de toestemming. Ook moeten de gevolgen voor de rechtstreekse betaling van de kosten van een met voorafgaande toestemming in een andere lidstaat ontvangen medische behandeling worden verduidelijkt.

(17) Deze verordening, en met name de bepalingen betreffende het verblijf buiten de bevoegde lidstaat en betreffende een geplande behandeling, zouden geen beletsel mogen vormen voor de toepassing van gunstiger nationale bepalingen, met name met betrekking tot de vergoeding van de in een andere lidstaat gemaakte kosten. Dwingender procedures om de termijnen voor de betaling van schuldvorderingen tussen de organen van de lidstaten in te korten, zijn van essentieel belang om het vertrouwen in de uitwisselingen te handhaven en te voldoen aan de eisen van goed beheer die aan de socialezekerheidsstelsels van de lidstaten worden gesteld. De procedures voor de

behandeling van schuldvorderingen in het kader van de ziekte- en werkloosheidsuitkeringen zouden dus moeten worden aangescherpt.

(19) Met het oog op een effectievere invordering en een soepeler werking van de coördinatieregels dienen de procedures inzake de wederzijdse bijstand tussen de organen bij de invordering van schuldvorderingen op het gebied van de sociale zekerheid te worden versterkt. Effectieve invordering is tevens een middel om misbruik en fraude te voorkomen en aan te pakken en een manier om de houdbaarheid van de socialezekerheidsregelingen te verzekeren. Dit houdt in dat er uitgaande van een aantal bestaande bepalingen van Richtlijn 2008/55/EG van de Raad van 26 mei 2008 betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit bepaalde bijdragen, rechten en belastingen, alsmede uit andere maatregelen nieuwe procedures dienen te worden aangenomen. Zulke nieuwe invorderingsprocedures dienen na vijf jaar toepassing in het licht van de opgedane ervaring te worden geëvalueerd en indien nodig te worden aangepast, in het bijzonder om ervoor te zorgen dat ze volledig werkbaar zijn.

(20) Voor de toepassing van bepalingen inzake wederzijdse bijstand betreffende de terugvordering van ten onrechte verstrekte prestaties, de terug- en invordering van voorlopige betalingen en premies en de verrekening en bijstand inzake invordering, is de bevoegdheid van de aangezochte lidstaat beperkt tot rechtsvorderingen inzake uitvoeringsmaatregelen. Alle andere rechtsvorderingen vallen onder de bevoegdheid van de verzoekende lidstaat.

(21) De in de aangezochte lidstaat getroffen uitvoeringsmaatregelen impliceren niet dat deze lidstaat de gegrondheid of de grondslagen van de schuldvordering erkent.

(22) Informatie aan de betrokken personen over hun rechten en plichten is een essentieel onderdeel van een vertrouwensrelatie met de bevoegde autoriteiten en de organen van de lidstaten. Deze informatie dient een leidraad te omvatten met betrekking tot administratieve procedures. De betrokken personen zijn, afhankelijk van de situatie, o.m. de verzekerden, leden van hun gezin en/of hun nabestaanden of anderen.

(23) Aangezien de doelstelling van deze verordening, namelijk de vaststelling van coördinerende maatregelen om te waarborgen dat het recht van vrij verkeer van personen daadwerkelijk kan worden uitgeoefend, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve wegens haar omvang en gevolgen beter door de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.

(24) Deze verordening is bedoeld ter vervanging van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr.

1408/71, betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen.

Titel I – algemene bepalingen

Wat vindt u in deze titel?

Inhoud

In deze algemene bepalingen van Verordening (EG) 987/2009 vindt u regels over elektronische informatie-uitwisseling tussen de uitvoeringsorganen van de lidstaten en deze uitvoeringsorganen en betrokkenen. Door gegevens elektronisch met elkaar te delen hebben lidstaten de gewenste gegevens sneller in bezit en neemt de betrouwbaarheid van de gegevens toe. Dit is een ontwikkeling waar ook burgers van profiteren.

Definities

Titel I – hoofdstuk I

Definitie van 'basisverordening'

Artikel 1, lid 1a

Tekst van het artikel

In deze verordening wordt verstaan onder "basisverordening", Verordening (EG) nr. 883/2004.

Wat houdt dit artikel in?

Het begrip 'basisverordening' verwijst naar Verordening (EG) 883/2004.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Het artikel is gelijk aan dat in Verordening (EEG) 574/72.

Corresponderende artikelen

Artikel 1a Verordening (EEG) 574/72

Definitie van 'toepassingsverordening'

Artikel 1, lid 1b

Tekst van het artikel

In deze verordening wordt verstaan onder "toepassingsverordening" deze verordening.

Wat houdt dit artikel in?

Het begrip 'toepassingsverordening' verwijst naar deze verordening.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Het artikel is gelijk aan dat in Verordening (EEG) 574/72.

Corresponderende artikelen

Artikel 1b van Verordening (EEG) 574/72

Definities basisverordening van toepassing

Artikel 1, lid 1c

Tekst van het artikel

In deze verordening zijn de definities van de basisverordening van toepassing.

Wat houdt dit artikel in?

De definities van de basisverordening gelden ook voor deze toepassingverordening.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Het artikel is gelijk aan dat in Verordening (EEG) 574/72.

Corresponderende artikelen

- Artikel 1 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 1 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 1c Verordening (EEG) 574/72

Definitie van 'toegangspunt'

Artikel 1, tweede lid, onderdeel a

Tekst van het artikel

Naast de in lid 1 bedoelde definities wordt verstaan onder "toegangspunt", een instantie die voorziet in:

- i) een elektronisch contactpunt;*
- ii) automatische routing op basis van het adres; en*
- iii) intelligente routing op basis van software die automatische controle en routing mogelijk maakt (bijvoorbeeld kunstmatige intelligentie-applicatie) en/of menselijke tussenkomst.*

Wat houdt dit artikel in?

Deze bepaling geeft aan dat het begrip 'toegangspunt' verwijst naar een instantie die voorziet in een elektronisch contactpunt of een automatische of intelligente routing.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. De definitie voor 'toegangspunt' ontbrak in Verordening (EEG) 574/72. De definitie van het begrip is toegevoegd, omdat Verordening (EG) 883/2004 uitgaat van elektronische gegevensuitwisseling tussen de organen. Deze nieuwe manier van gegevens uitwisselen gaat uiterlijk in op 1 mei 2012. Nederland heeft gekozen voor één toegangspunt naar het Europese netwerk EESSI (*Electronic Exchange of Social Security Information*). Via dit toegangspunt kunnen alle Nederlandse bevoegde organen gegevens met andere lidstaten uitwisselen. Een overzicht van alle toegangspunten van de lidstaten vindt u in bijlage 4 van deze verordening en de Master Directory.

Corresponderende artikelen

Dit artikel heeft **geen** corresponderende artikelen.

Definitie van 'verbindingsorgaan'

Artikel 1, lid 2b

Tekst van het artikel

"Verbindingsorgaan": elke door de bevoegde autoriteit van een lidstaat voor een of meer van de in artikel 3 van de basisverordening bedoelde takken van sociale zekerheid aangewezen instantie die in staat is de verzoeken om inlichtingen of bijstand ten behoeve van de toepassing van de basisverordening en de toepassingsverordening te beantwoorden en die de haar op grond van titel IV van de toepassingsverordening toegewezen taken moet uitvoeren.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel omschrijft wat het begrip 'verbindingsorgaan' inhoudt. Verbindingsorganen, zoals bijvoorbeeld de Sociale Verzekeringsbank (SVB), het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) en het College voor Zorgverzekeringen (CVZ) worden door de ministeries aangewezen. De organen moeten vragen beantwoorden en taken vervullen voor de uitvoering en toepassing van Verordening (EG) 883/2004 en deze, bijbehorende toepassingsverordening.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. In dit artikel staat dat het verbindingsorgaan verplicht is om taken te vervullen die dat orgaan zijn toegewezen op grond van titel IV van deze verordening. Deze titel bevat financiële bepalingen en regels die de samenwerking op het gebied van grensoverschrijdende handhaving en wederzijdse bijstand bij terug- en invordering versterken. Verder verschilt de formulering van de definitie 'verbindingsorgaan', maar de functie van het orgaan verandert hierdoor niet.

Corresponderende artikelen

Artikel 3 Verordening (EEG) 574/72

Definitie van 'document'

Artikel 1, lid 2c

Tekst van het artikel

"document": een verzameling gegevens op ongeacht welke drager, zodanig gestructureerd dat zij langs elektronische weg kan worden uitgewisseld en waarvan de mededeling noodzakelijk is voor een goede werking van de basisverordening en de toepassingsverordening.

Wat houdt dit artikel in?

Het begrip 'document' verwijst naar een verzameling gegevens die elektronisch kan worden uitgewisseld.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. De definitie van 'document' ontbrak in Verordening (EEG) 574/72. Dit komt doordat elektronische gegevensuitwisseling pas in Verordening (EG) 883/2004 werd opgenomen. Volgens artikel 4, lid 1 van Verordening 987/2009 stelt de Administratieve Commissie de structuur, inhoud en het format van een document vast. Daarmee heeft een document onder Verordening (EG) 883/2004 dezelfde functie als de E-formulieren onder Verordening (EEG) 574/72.

Corresponderende artikelen

Artikel 4, lid 1 Verordening (EG) 987/2009

Definitie van 'gestructureerd elektronisch document'

Artikel 1, lid 2d

Tekst van het artikel

"gestructureerd elektronisch document": elk gestructureerd document waarvan de opmaak is bestemd voor de elektronische uitwisseling van informatie tussen de lidstaten.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel omschrijft een gestructureerd elektronisch document (SED – *Structured Electronic Document*) als een gestructureerd document dat zo is opgemaakt dat lidstaten er elektronisch informatie mee kunnen uitwisselen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dit artikel is nieuw toegevoegd in verband met de elektronische gegevensuitwisseling onder Verordening (EG) 883/2004.

Corresponderende artikelen

Dit artikel heeft **geen** corresponderende artikelen.

Definitie van 'verzending langs elektronische weg'

Artikel 1, lid 2e

Tekst van het artikel

"Verzending langs elektronische weg": de verzending van gegevens met behulp van elektronische apparatuur voor de verwerking (met inbegrip van digitale compressie) daarvan en met gebruikmaking van kabels, radio, optische technologie of andere elektromagnetische middelen.

Wat houdt dit artikel in?

Deze bepaling omschrijft het begrip 'verzending langs elektronische weg' en verwijst naar gegevens die worden verzonden met elektronische apparatuur via kabels, radio, optische technologie of andere elektromagnetische middelen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dit artikel is toegevoegd in verband met de elektronische gegevensuitwisseling onder Verordening (EG) 883/2004.

Corresponderende artikelen

Dit artikel heeft **geen** corresponderende artikelen.

Definitie van 'rekencommissie'

Artikel 1, lid 2f

Tekst van het artikel

"Rekencommissie": de in artikel 74 van de basisverordening bedoelde commissie.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel verwijst voor een definitie van het begrip 'rekencommissie' naar artikel 74 van Verordening 883/2004.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Het artikel is gelijk aan dat in Verordening (EEG) 574/72.

Corresponderende artikelen

Artikel 74 Verordening (EG) 883/2004

Titel I – hoofdstuk II

Gegevensuitwisseling tussen organen

Artikel 2

Tekst van het artikel

- 1. Voor de toepassing van de toepassingsverordening wordt de uitwisseling tussen de autoriteiten en organen van de lidstaten en de personen die onder de basisverordening vallen, gebaseerd op de beginselen van openbare dienstverlening, efficiëntie, actieve bijstand, snelle verstrekking en toegankelijkheid, inclusief e-toegankelijkheid, met name voor mensen met een handicap en ouderen.*
- 2. Door de organen worden onverwijld alle gegevens verstrekt of uitgewisseld die nodig zijn voor de vaststelling van de rechten en plichten van degenen op wie de basisverordening van toepassing is. De uitwisseling van deze gegevens tussen de lidstaten geschiedt hetzij rechtstreeks tussen de organen zelf, hetzij indirect via de verbindingsorganen.*
- 3. Informatie, documenten en aanvragen die de verzekerde bij vergissing heeft toegezonden aan een orgaan in een andere lidstaat dan die waar het volgens de toepassingsverordening aangewezen orgaan is gevestigd, moeten onverwijld door het eerste orgaan worden doorgestuurd aan het volgens de toepassingsverordening aangewezen orgaan, onder vermelding van de datum waarop zij oorspronkelijk zijn ingediend. Deze datum is bindend voor het aangewezen orgaan. De organen van een lidstaat worden echter niet aansprakelijk gesteld of geacht een beslissing te hebben genomen op grond van het feit dat zij nagelaten hebben te handelen omdat de organen van een andere lidstaat informatie, documenten of aanvragen laattijdig hebben doorgegeven.*
- 4. Indien de gegevens indirect via het verbindingsorgaan van de aangewezen lidstaat worden overgebracht, gaan de termijnen voor het beantwoorden van aanvragen in op de datum waarop het verbindingsorgaan de aanvraag heeft ontvangen, alsof de aanvraag was ontvangen door het orgaan in deze lidstaat.*

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel geeft de regels voor de gegevensuitwisseling tussen lidstaten:

- Lid 1 – hierin staan een aantal beginselen op basis waarvan de organen van de lidstaten gegevens uitwisselen. Zoals openbare dienstverlening, actieve bijstand, toegankelijkheid en efficiëntie.
- Lid 2 - de organen van de lidstaten moeten elkaar alle gegevens sturen die nodig zijn om de rechten en plichten van een betrokkene vast te stellen. Dit kan rechtstreeks of via verbindingsorganen.
- Lid 3 – stuurt iemand per ongeluk een aanvraag of gegevens naar een orgaan in een verkeerde lidstaat? Dan moet dit orgaan de gegevens direct doorsturen naar het aangewezen orgaan in de juiste lidstaat, onder vermelding van de ontvangstdatum. Die datum geldt dan ook als ontvangstdatum voor het aangewezen orgaan.
- Lid 4 – Stuurt een lidstaat via een verbindingsorgaan gegevens door naar een andere lidstaat? Dan begint de nationale beslistermijn te lopen op het moment dat het verbindingsorgaan van die lidstaat de aanvraag heeft ontvangen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Het verschil tussen deze bepaling en Verordening (EEG) 1408/71 is dat het nieuwe artikel meer nadruk legt op een nauwere samenwerking tussen de lidstaten door onder meer elektronisch gegevens uit te wisselen. Dit artikel werkt het fundamentele beginsel van samenwerking tussen de organen verder uit. Het nieuwe artikel dekt situaties waarin aanvragen, verklaringen of beroepsschriften bewust bij een andere lidstaat zijn ingediend en de situatie waarin dit per ongeluk is gebeurd. Dit artikel omvat ook het bredere begrip 'gegevens'.

Corresponderende artikelen

Artikel 76; artikel 81 Verordening (EG) 883/2004

Relevante besluiten van de Administratieve Commissie

Besluit van de Administratieve Commissie A1 van 12 juni 2009 over de instelling van een geschillenbeslechtsprocedure voor de geldigheid van documenten, de vaststelling van de toepasselijke wetgeving en de toekenning van prestaties onder Verordening (EG) 883/2004.

Gegevensuitwisseling tussen betrokkenen en organen

Artikel 3

Tekst van het artikel

1. De lidstaten zien erop toe dat onder de basisverordening vallende personen kunnen vernemen welke veranderingen bij deze basisverordening en de toepassingsverordening worden doorgevoerd, zodat zij hun rechten geldend kunnen maken. Zij zorgen ook voor gebruikersvriendelijke diensten.

2. Degenen op wie de basisverordening van toepassing is, zijn verplicht het bevoegde orgaan alle informatie, documenten en bewijsstukken te verstrekken die nodig zijn voor de vaststelling van hun situatie of van die van hun gezin, voor de vaststelling en het behoud van hun rechten en plichten, alsook voor de vaststelling van de toepasselijke wetgeving en de daaruit voor hen voortvloeiende verplichtingen.

3. Bij het overeenkomstig hun eigen wetgeving verzamelen, doorgeven en verwerken van persoonsgegevens voor de uitvoering van de basisverordening zorgen de lidstaten ervoor dat de betrokkenen hun rechten ten aanzien van de bescherming van persoonsgegevens ten volle kunnen uitoefenen, overeenkomstig de communautaire bepalingen inzake de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens.

4. Voor zover dit nodig is voor de toepassing van de basisverordening en de toepassingsverordening, verstrekken de bevoegde organen onverwijld, en in ieder geval binnen de termijnen voorgeschreven door de wetgeving van de betrokken lidstaat, de informatie en de documenten aan de betrokkenen.

Het betrokken orgaan stelt de aanvrager die in een andere lidstaat woont of verblijft, rechtstreeks dan wel via het verbindingsorgaan van de lidstaat van woonplaats of verblijf van zijn beslissing in kennis. In geval van weigering vermeldt het de redenen voor deze weigering, de rechtsmiddelen en de beroepstermijnen. Van deze beslissing wordt een kopie gestuurd naar de andere betrokken organen.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel geeft aan dat personen op wie Verordening (EG) 883/2004 van toepassing is, een informatieplicht hebben aan de bevoegde organen en omgekeerd. Daarbij moeten de bevoegde organen van de lidstaten ervoor zorgen dat de betrokkenen voldoende mogelijkheden hebben om hun persoonsgegevens te beschermen. Daarnaast geeft de bepaling weer in hoeverre het betrokken orgaan de aanvrager die in een andere lidstaat woont of verblijft op de hoogte moet

brengen van zijn beslissing, rechtsmiddelen en beroepstermijnen. Ook wordt bepaald dat andere betrokken organen dezelfde informatie moeten ontvangen. Meer hierover leest u in de overwegingen 3 en 4 van de preambule van deze verordening.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. De communautaire verplichting is nieuw in deze verordening, maar stond wel al in de nationale wetgeving.

Vorm en wijze van uitwisseling van gegevens

Artikel 4

Tekst van het artikel

- 1. De Administratieve Commissie stelt de structuur, de inhoud en de opmaak van de documenten en de gestructureerde elektronische documenten vast, alsmede gedetailleerde instructies voor de wijze waarop deze worden uitgewisseld.*
- 2. De gegevensuitwisseling tussen de organen of verbidingsorganen geschiedt langs elektronische weg, hetzij direct, hetzij indirect via de toegangspunten, in een gemeenschappelijke beveiligde omgeving die borg staat voor de vertrouwelijkheid en de bescherming van de uitgewisselde gegevens.*
- 3. In hun communicatie met de betrokkenen maken de bevoegde organen gebruik van de per geval passende regelingen en geven zij daarbij zoveel mogelijk de voorkeur aan elektronische media. De Administratieve Commissie stelt de praktische regelingen vast voor het langs elektronische weg toezenden van informatie, documenten of beslissingen aan de betrokkene.*

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel omschrijft hoe organen gegevens moeten uitwisselen en welke vorm deze gegevens moeten hebben.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dit artikel ontbrak in Verordening (EEG) 574/72. Volgens artikel 4, lid 1 van Verordening (EG) 987/2009 stelt de Administratieve Commissie de structuur, inhoud en het format van elektronische documenten vast. Daarmee hebben deze dezelfde functie als de E-formulieren onder Verordening (EEG) 574/72, die onder Verordening (EG) 987/2009 niet meer bestaan. Het doel? Snellere en

moderner gegevens uitwisselen langs de elektronische weg. Meer hierover leest u in de overwegingen in de preambule van deze verordening.

Corresponderende artikelen

Artikel 1, lid 2c Verordening (EG) 987/2009

Besluiten van de Administratieve Commissie

Besluit E1 van de Administratieve Commissie van 12 juni 2009 over voortgezet gebruik van E-formulieren voor situaties waarin *Structural Electronic Documents* (SED's) niet via de bestaande systemen kunnen worden verwerkt en een nieuw systeem nog niet beschikbaar is.

Juridische waarde van in een andere lidstaat afgegeven documenten en bewijsstukken

Artikel 5

Tekst van het artikel

- 1. De door het orgaan van een lidstaat voor de toepassing van de basisverordening en de toepassingsverordening afgegeven documenten over iemands situatie en de bewijsstukken op grond waarvan de documenten zijn afgegeven, zijn voor de organen van de andere lidstaten bindend zolang de documenten of bewijsstukken niet door de lidstaat waar zij zijn afgegeven, zijn ingetrokken of ongeldig verklaard.*
- 2. Bij twijfel omtrent de geldigheid van het document of de juistheid van de feiten die aan de vermeldingen daarin ten grondslag liggen, verzoekt het orgaan van de lidstaat dat het document ontvangt, het orgaan van afgifte om opheldering en eventueel om intrekking van het document. Het orgaan van afgifte heroverweegt de gronden voor de afgifte van het document en, indien noodzakelijk, de intrekking van het document.*
- 3. Overeenkomstig lid 2, wordt, bij twijfel omtrent de geldigheid van het document of ondersteunend bewijs of de juistheid van de feiten die aan de vermeldingen daarin ten grondslag liggen, voor zover dit mogelijk is, de noodzakelijke verificatie van deze informatie of dit document op verzoek van het bevoegde orgaan uitgevoerd door het orgaan van de woon- of verblijfplaats.*
- 4. Worden de betrokken organen het niet eens, dan kan door de bevoegde autoriteiten de zaak aan de Administratieve Commissie worden voorgelegd, zulks op zijn vroegst één maand na de datum waarop het orgaan dat het document heeft ontvangen zijn verzoek heeft ingediend. De*

Administratieve Commissie tracht binnen zes maanden na de datum waarop de zaak aan haar is voorgelegd, een voor beide zijden aanvaardbare oplossing te vinden.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel geeft aan wat de juridische waarde is van documenten en bewijsstukken die in een andere lidstaat zijn afgegeven. Twijfelt een orgaan van een lidstaat over de geldigheid of juistheid van de gegevens? Dan beschrijft dit artikel welke procedure dit orgaan moet volgen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Deze bepaling is een codificatie van bestaande jurisprudentie. Uitgangspunt is dat documenten en onderliggende bewijsstukken die in de ene lidstaat zijn afgegeven, moeten worden geaccepteerd door de andere lidstaten. Bij twijfel kan alleen het orgaan dat het document heeft afgegeven het document intrekken. Komen de organen er samen niet uit? Dan kunnen ze de zaak voorleggen aan de Administratieve Commissie.

Nieuw in artikel 5, lid 3 is dat in geval van twijfel het orgaan van de woonplaats op verzoek van het bevoegde orgaan bepaalde gegevens, documenten en bewijsstukken verifieert. De toevoeging 'voor zover dit mogelijk is' geeft het orgaan van de woonplaats wel enige vrijheid. Als het orgaan op grond van nationale wetgeving bijvoorbeeld geen informatie mag opvragen bij andere organen, verplicht dit artikel de lidstaat er niet toe om dat toch te doen.

Corresponderende artikelen

Dit artikel heeft **geen** corresponderende artikelen.

Besluiten van de Administratieve Commissie

Op 12 juni 2009 heeft de Administratieve Commissie besluit A1 genomen. Dit besluit bevat bepalingen over de procedures die autoriteiten van lidstaten moeten volgen als er twijfel bestaat over de geldigheid van een afgegeven verklaring toepasselijke wetgeving of de juistheid van de feiten die aan de verklaring ten grondslag liggen of bij verschil van mening tussen de autoriteiten van de lidstaten over de toepasselijke wetgeving.

Voorlopige toepassing van een wetgeving en voorlopige betalingen van uitkeringen

Artikel 6

Tekst van het artikel

1. Tenzij in de toepassingsverordening anders is bepaald, wordt in geval van een meningsverschil tussen de organen of autoriteiten van twee of meer lidstaten inzake de vaststelling van de toepasselijke wetgeving, op de betrokkene voorlopig de wetgeving van een van deze lidstaten toegepast, waarbij de rangorde als volgt wordt bepaald:

a) de wetgeving van de lidstaat waar de betrokkene feitelijk zijn werkzaamheden in loondienst of anders dan in loondienst verricht, indien de werkzaamheden in slechts één lidstaat worden uitgeoefend;

b) de wetgeving van de lidstaat van de woonplaats, waar de betrokkene een deel van zijn werkzaamheden verricht of waar hij niet in loondienst of anders dan in loondienst werkzaam is;

c) de wetgeving van de lidstaat waar het eerst om toepassing van de wetgeving is verzocht, wanneer de betrokkene in twee of meer lidstaten werkzaamheden verricht.

2. Indien tussen de organen of autoriteiten van twee of meer lidstaten een meningsverschil bestaat over de vaststelling van het orgaan dat de uitkeringen of verstrekkingen moet verlenen, ontvangt de betrokkene die aanspraak op prestaties zou kunnen maken indien dit geschil niet bestond, voorlopige prestaties als bepaald in de wetgeving die door het orgaan van de woonplaats wordt toegepast of, indien de betrokkene niet op het grondgebied van een van de betrokken lidstaten woont, prestaties op grond van de wetgeving die wordt toegepast door het orgaan waarbij de aanvraag het eerst is ingediend.

3. Worden de betrokken organen of autoriteiten het niet eens, dan kan door de bevoegde autoriteiten de zaak aan de Administratieve Commissie worden voorgelegd, zulks op zijn vroegst één maand na de datum waarop het meningsverschil als bedoeld in lid 1 en lid 2 is ontstaan. De Administratieve Commissie tracht binnen zes maanden na de datum waarop de zaak aan haar is voorgelegd, een voor beide zijden aanvaardbare oplossing te vinden.

4. Indien is komen vast te staan dat de toepasselijke wetgeving niet die van de lidstaat is waar voorlopige aansluiting heeft plaatsgevonden, of dat het orgaan dat voorlopige uitkeringen heeft verleend, niet het bevoegde orgaan was, wordt het als bevoegd aangemerkte orgaan geacht retroactief bevoegd te zijn geweest alsof er geen meningsverschil heeft bestaan uiterlijk vanaf de datum van voorlopige aansluiting of van de eerste voorlopige betaling van de uitkeringen.

5. Zo nodig wordt de financiële situatie van de betrokkene met betrekking tot de premies en uitkeringen die voorlopig worden betaald, door het als bevoegd aangemerkte orgaan en het orgaan dat voorlopig uitkeringen heeft verstrekt dan wel voorlopig premies heeft ontvangen, geregeld, waar zulks passend is, overeenkomstig titel IV, hoofdstuk III, van de toepassingsverordening. Door een orgaan overeenkomstig lid 2 voorlopig gedane verstrekkingen worden vergoed door het overeenkomstig de bepalingen van titel IV van de toepassingsverordening bevoegde orgaan.

Wat houdt dit artikel in?

Hebben de organen van lidstaten een meningsverschil over de toepasselijke wetgeving en de vraag welk orgaan de uitkeringen of verstrekkingen moet betalen? Dan wijst deze bepaling aan welke wetgeving voorlopig van toepassing is of welk orgaan voorlopig de uitkering moet betalen. Wanneer achteraf blijkt dat eigenlijk een andere wetgeving gold of het orgaan van een andere lidstaat de uitkering had moeten verstrekken, dan wordt dit met terugwerkende kracht gecorrigeerd. Voorlopig betaalde premies en uitkeringen moeten de organen van de betrokken lidstaten met elkaar verrekenen volgens titel IV, hoofdstuk III van deze verordening. Hetzelfde geldt voor verleende verstrekkingen, maar dan volgens hoofdstuk I van titel IV.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Artikel 6, lid 2 van deze verordening vervangt artikel 114 van Verordening (EEG) 574/72 en is nu duidelijker geplaatst. Het artikel voorkomt dat een betrokkene benadeeld wordt door een meningsverschil tussen organen.

Corresponderende artikelen

- Artikel 5; artikel 16 Verordening (EG) 987/2009
- Artikel 114 Verordening (EEG) 574/72

Voorlopige berekening van uitkeringen en premies

Artikel 7

Tekst van het artikel

1. Tenzij in de toepassingsverordening anders is bepaald, wordt, indien een persoon in aanmerking komt voor een uitkering of een premie verschuldigd is overeenkomstig de basisverordening, terwijl het bevoegde orgaan niet beschikt over alle gegevens betreffende de situatie in een andere lidstaat

die nodig zijn voor de definitieve berekening van de hoogte van die uitkering of premie, door dit orgaan de uitkering op verzoek van de betrokkene verleend of de premie voorlopig berekend, mits deze berekening mogelijk is aan de hand van de gegevens waarover het orgaan beschikt.

2. De uitkering of premie wordt opnieuw berekend zodra het orgaan in het bezit is van alle nodige bewijsstukken of documenten.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel geeft een orgaan van een lidstaat de mogelijkheid om premies of uitkeringen voorlopig te berekenen wanneer nog niet alle gegevens van een andere lidstaat binnen zijn.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dit artikel is nieuw. De voorlopige berekening van uitkeringen vindt altijd plaats op verzoek van de betrokkene. De voorlopige berekening van premies kan ook zonder verzoek van de werkgever of werknemer plaatsvinden. Een voorlopige berekening kan alleen als een definitieve berekening niet mogelijk is omdat een andere lidstaat nog niet alle benodigde gegevens heeft doorgestuurd.

Corresponderende artikelen

Dit artikel heeft **geen** corresponderende artikelen.

Overige algemene bepalingen voor de toepassing van de basisverordening

Titel I – hoofdstuk III

Administratieve overeenkomsten tussen twee of meer lidstaten

Artikel 8

Tekst van het artikel

- 1. De toepassingsverordening treedt in de plaats van de overeenkomsten betreffende de toepassing van de in artikel 8, lid 1, van de basisverordening bedoelde verdragen, met uitzondering van de overeenkomsten met betrekking tot de in bijlage II van de basisverordening bedoelde verdragen, voor zover de bepalingen van de bedoelde overeenkomsten in bijlage 1 van de toepassingsverordening worden vermeld.*
- 2. De lidstaten kunnen zo nodig onderling overeenkomsten afsluiten betreffende de toepassing van de in artikel 8, lid 2, van de basisverordening bedoelde verdragen, mits deze overeenkomsten de rechten en verplichtingen van de betrokkenen onverlet laten en zijn opgenomen in bijlage 1 van de toepassingsverordening.*

Wat houdt dit artikel in?

Administratieve akkoorden van verdragen die door de invoering van Verordening (EG) 883/2004 niet meer gelden, vervallen. Dit geldt niet voor akkoorden die horen bij de verdragen in bijlage II van Verordening (EG) 883/2004. Deze akkoorden moeten dan wel op bijlage 1 van Verordening (EG) 987/2009 staan.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Dit artikel is gelijk aan dat in de vorige verordening.

Corresponderende artikelen

- Artikel 8 Verordening (EG) 883/2004
- Bijlage II Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 6; artikel 7; artikel 8 Verordening (EEG) 1408/71
- Bijlage III Verordening (EEG) 1408/71
- Bijlage 1 Verordening (EG) 987/2009

Andere procedures tussen de autoriteiten en de organen

Artikel 9

Tekst van het artikel

1. Twee of meer lidstaten of hun bevoegde autoriteiten kunnen andere procedures overeenkomen dan die welke in de toepassingsverordening zijn vastgesteld, mits zulke procedures de rechten en verplichtingen van de betrokkenen onverlet laten.

2. De hiertoe gesloten overeenkomsten worden ter kennis gebracht van de Administratieve Commissie en worden vermeld in bijlage 1 bij de toepassingsverordening.

3. Bepalingen die vervat zijn in uitvoeringsovereenkomsten, door twee of meer lidstaten met hetzelfde doel gesloten als, of die overeenstemmen met de bepalingen bedoeld in lid 2, en die van kracht zijn op de dag vóór de inwerkingtreding van de toepassingsverordening, en opgenomen zijn in bijlage V bij Verordening (EEG) nr. 574/72, blijven, met het oog op regelingen tussen die lidstaten, toepasselijk voor zover zij ook in bijlage 1 bij de toepassingsverordening zijn opgenomen.

Wat houdt dit artikel in?

Op grond van dit artikel kunnen lidstaten onderling procedures afspreken die afwijken van de procedures in deze verordening. Dit mag alleen als de nieuwe afspraken de rechten en plichten van de betrokkenen niet aantasten en de procedures op bijlage 1 van deze verordening staan vermeld.

Voor Nederland staan op bijlage 1 verschillende procedures op basis van briefwisselingen, akkoorden en overeenkomsten. Deze procedures gelden voor de samenwerking met België, Denemarken, Duitsland, Ierland, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Portugal en het Verenigd Koninkrijk.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Het artikel is gelijk aan dat in Verordening (EEG) 574/72.

Corresponderende artikelen

- Artikel 8 Verordening (EEG) 1408/71
- Bijlage 5 Verordening (EEG) 574/72
- Bijlage 1 Verordening (EG) 987/2009

Voorkoming van samenloop van prestaties

Artikel 10

Tekst van het artikel

Onverminderd andere bepalingen in de basisverordening worden, indien op grond van de wetgeving van twee of meer lidstaten verschuldigde uitkeringen wederzijds worden verminderd, geschorst of ingetrokken, de bedragen die bij een strikte toepassing van de wetgevingen van de betrokken lidstaten inzake vermindering, schorsing of intrekking niet zouden worden uitbetaald, gedeeld door het aantal uitkeringen dat aan vermindering, schorsing of intrekking wordt onderworpen.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel voorkomt de samenloop van vergelijkbare prestaties over hetzelfde tijdvak van verplichte verzekeringen. Daarnaast geeft het artikel regels om opeenstapeling van, vermindering, schorsing en intrekking van verschuldigde uitkeringen te voorkomen. Het uitgangspunt hierbij is dat als twee of meer lidstaten de uitkering met die uit de andere lidstaten mogen verminderen, dat er niet toe mag leiden dat de betrokkene geen uitkering meer overhoudt.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dit artikel is vergelijkbaar met artikel 7 van Verordening (EEG) 574/72. De zinsnede 'onverminderd andere bepalingen in de basisverordening' verwijst naar de artikelen 53 tot en met 55 van Verordening (EG) 883/2004. Artikel 10 van Verordening (EG) 987/2009 voorkomt wederzijdse anticumulatie van verschillende typen uitkeringen, terwijl artikel 55 van Verordening (EG) 883/2004 gaat over anticumulatie van uitkeringen of inkomens van dezelfde aard. Deze wijziging was nodig, omdat de structuur anders is dan in Verordeningen (EEG) 1408/71 en (EEG) 574/72.

Corresponderende artikelen

- Artikel 10 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 12 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 7 Verordening (EEG) 574/72

Gegevens voor de vaststelling van de woonplaats

Artikel 11

Tekst van het artikel

1. Indien tussen de organen van twee of meer lidstaten een verschil van mening bestaat over de vaststelling van de woonplaats van een persoon op wie de basisverordening van toepassing is, stellen deze organen in onderlinge overeenstemming het centrum van de belangen van de betrokkene vast op basis van een algemene beoordeling van alle beschikbare informatie met betrekking tot relevante feiten. Hiertoe behoren onder meer, in voorkomend geval:

a) de duur en de continuïteit van de aanwezigheid op het grondgebied van de betrokken lidstaten;

b) de persoonlijke situatie van de betrokkene, waaronder:

i) de aard en de specifieke kenmerken van de uitgeoefende werkzaamheden, met name de plaats waar deze gewoonlijk worden uitgeoefend, het stabiele karakter van de werkzaamheden of de duur van een arbeidsovereenkomst;

ii) de gezinssituatie en de familiebanden;

iii) de uitoefening van onbezoldigde werkzaamheden;

iv) in het geval van studenten, de bron van hun inkomsten;

v) de huisvestingssituatie, met name hoe permanent deze is;

vi) de lidstaat waar de betrokkene geacht wordt te wonen voor belastingdoeleinden.

2. Indien de organen het na afweging van de in lid 1 genoemde, op relevante feiten gebaseerde criteria niet eens kunnen worden, wordt de intentie van de betrokkene, zoals deze blijkt uit de feiten en omstandigheden, met name de redenen om te verhuizen, voor de vaststelling van zijn woonplaats als doorslaggevend beschouwd.

Wat houdt dit artikel in?

Verschillen twee lidstaten van mening over de woonplaats van een betrokkene? Dan geeft dit artikel de criteria waarmee de lidstaten de woonplaats kunnen vaststellen. De tekst is bewust flexibel gehouden en niet limitatief of hiërarchisch. Elk geval moet namelijk op zich worden beoordeeld. Dit blijkt ook uit overweging 10 van de preambule van deze verordening. Daarin staat dat lidstaten moeten samenwerken om de woonplaats vast te stellen. Er moet rekening worden gehouden met alle relevante criteria om de kwestie op te lossen. Dit kunnen onder meer de criteria uit artikel 11, lid 1 van deze verordening zijn. Komen de lidstaten er met lid 1 niet uit, dan geeft het tweede lid aan dat de intentie van de betrokkene doorslaggevend is. Om misbruik te voorkomen, moet deze intentie wel blijken uit de feiten en omstandigheden.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dit artikel is nieuw. Het is een codificatie van bestaande jurisprudentie over het begrip 'woonplaats'. Lidstaten kunnen hun nationale criteria toepassen, maar moeten daarbij rekening houden met de uitgangspunten van deze bepaling. Pas bij een geschil wordt aan de hand van de in dit artikel genoemde criteria bepaald wat de woonplaats van betrokkene is.

Corresponderende artikelen

- Artikel 1j Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 1h Verordening (EEG) 1408/71

Samentelling van tijdvakken

Artikel 12

Tekst van het artikel

- 1. Voor de toepassing van artikel 6 van de basisverordening verzoekt het bevoegde orgaan de organen van de lidstaat waarvan de wetgeving ook op de betrokkene van toepassing was, om een opgave van de overeenkomstig die wetgeving vervulde tijdvakken.*
- 2. Voor zover dit nodig is voor de toepassing van artikel 6 van de basisverordening, worden de respectieve op grond van de wetgeving van een lidstaat vervulde tijdvakken van verzekering, van werkzaamheid in loondienst of anders dan in loondienst, of van wonen, gevoegd bij de op grond van de wetgeving van elke andere lidstaat vervulde tijdvakken van verzekering, van werkzaamheid in loondienst of anders dan in loondienst, of van wonen, mits deze tijdvakken elkaar niet overlappen.*
- 3. Indien een tijdvak van verzekering of van wonen, vervuld op grond van een verplichte verzekering op grond van de wetgeving van een lidstaat, samenvalt met een op grond van een vrijwillige of vrijwillig voortgezette verzekering op grond van de wetgeving van een andere lidstaat vervuld tijdvak van verzekering, wordt alleen het tijdvak in aanmerking genomen dat is vervuld op grond van de verplichte verzekering*
- 4. Indien een op grond van de wetgeving van een lidstaat vervuld tijdvak van verzekering of van wonen dat geen gelijkgesteld tijdvak is, samenvalt met een op grond van de wetgeving van een andere lidstaat gelijkgesteld tijdvak, wordt alleen het niet-gelijkgestelde tijdvak in aanmerking genomen.*

5. Elk op grond van de wetgevingen van twee of meer lidstaten gelijkgesteld tijdvak wordt slechts in aanmerking genomen door het orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving laatstelijk vóór dat tijdvak op de betrokkene verplicht van toepassing was. Indien de wetgeving van een lidstaat vóór dat tijdvak niet verplicht van toepassing was op de betrokkene, wordt het in aanmerking genomen door het orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving na dat tijdvak voor het eerst verplicht van toepassing was op de betrokkene.

6. Indien de periode waarin bepaalde tijdvakken van verzekering of van wonen werden vervuld op grond van de wetgeving van een lidstaat, niet nauwkeurig kan worden bepaald, wordt ervan uitgegaan dat deze tijdvakken de op grond van de wetgeving van een andere lidstaat vervulde tijdvakken van verzekering of van wonen niet overlappen, en wordt hiermede, indien dit gunstig is voor de betrokkene, rekening gehouden, voor zover de tijdvakken redelijkerwijs in aanmerking kunnen worden genomen.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel geeft aan hoe de bevoegde organen tijdvakken van verzekering, werken en wonen van andere lidstaten moeten meenemen om het recht op uitkering te beoordelen. Daarbij mag een periode niet meer dan één keer worden meegenomen. Het artikel geeft ook aan welke tijdvakken voorrang hebben om te voorkomen dat eenzelfde tijdvak twee keer wordt meegenomen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Maar de aanpassingen zijn minimaal en hebben geen praktische gevolgen.

Corresponderende artikelen

- Artikel 6 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 9, lid 2; artikel 10 bis, lid 1; artikel 18, lid 1; artikel 38, lid 1; artikel 45, lid 1; artikel 64; artikel 67, lid 1 en 2; artikel 72 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 15, lid 1 en 2 Verordening (EEG) 574/72

Regels voor de omrekening van tijdvakken

Artikel 13

Tekst van het artikel

1. Indien de tijdvakken, vervuld op grond van de wetgeving van een lidstaat, worden uitgedrukt in andere eenheden dan in de wetgeving van een andere lidstaat worden gehanteerd, geschiedt de omrekening die op grond van artikel 6 van de basisverordening voor de samentelling nodig is volgens de onderstaande regels:

a. het tijdvak dat moet worden gebruikt als basis voor de omrekening is het tijdvak dat wordt meegedeeld door het orgaan van de lidstaat volgens de wetgeving op grond waarvan het tijdvak is vervuld;

b. in het geval van regelingen waarin de tijdvakken in dagen worden uitgedrukt, geschiedt de omrekening van dagen in andere eenheden, en omgekeerd, alsook de omrekening tussen verschillende op dagen gebaseerde regelingen, volgens de onderstaande tabel:

Regeling gebaseerd op	één dag komt overeen met	één week komt overeen met	één maand komt overeen met	1 kwartaal komt overeen met	maximum aantal dagen in één kalenderjaar
5 dagen	9 uur	5 dagen	22 dagen	66 dagen	264 dagen
6 dagen	8 uur	6 dagen	26 dagen	78 dagen	312 dagen
7 dagen	6 uur	7 dagen	30 dagen	90 dagen	360 dagen

c. in het geval van regelingen waarin de tijdvakken in andere eenheden dan dagen worden uitgedrukt:

i) drie maanden of dertien weken gelden als een kwartaal, en omgekeerd;

ii) één jaar geldt als vier kwartalen, 12 maanden of 52 weken, en omgekeerd;

iii) voor de omrekening van weken in maanden, en omgekeerd, worden weken en maanden omgerekend in dagen volgens de in de in punt b) opgenomen tabel bepaalde omrekening voor de regelingen op basis van zes dagen;

d. in het geval van tijdvakken die in gedeelten worden uitgedrukt, worden deze omgerekend naar de volgende kleinere gehele eenheid, door toepassing van de punten b) en c). Gedeelten van jaren worden omgerekend in maanden, tenzij de betrokken regeling is gebaseerd op kwartalen;

e. indien de omrekening op grond van dit lid leidt tot een gedeelte van een eenheid, wordt het resultaat afgerond naar de volgende hogere gehele eenheid.

2. De toepassing van lid 1 mag er niet toe leiden dat de som van de tijdvakken die gedurende één kalenderjaar zijn vervuld, een totaal oplevert van meer dan de in de laatste kolom van de tabel in

lid 1, onder b), vermelde dagen, dan tweeënvijftig weken, dan twaalf maanden of dan vier kwartalen.

Indien de om te rekenen tijdvakken overeenkomen met het maximale aantal tijdvakken per jaar op grond van de wetgeving van de lidstaat waar zij zijn vervuld, mag de toepassing van lid 1 in één kalenderjaar niet leiden tot tijdvakken die korter zijn dan het eventuele maximale aantal tijdvakken per jaar waarin de betrokken wetgeving voorziet.

3. De omrekening wordt uitgevoerd, hetzij in een enkele operatie die betrekking heeft op alle tijdvakken die als een geheel zijn meegedeeld, hetzij voor elk jaar indien de tijdvakken op jaarbasis zijn meegedeeld.

4. Wanneer een orgaan tijdvakken in dagen meedeelt, geeft het tegelijkertijd aan of de toegepaste regeling is gebaseerd op vijf, zes of zeven dagen.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel geeft aan hoe de bevoegde organen van lidstaten tijdvakken van verzekering, werken en wonen van andere lidstaten moeten omrekenen, wanneer deze in andere eenheden staan. Hiermee kan het orgaan deze tijdvakken meenemen in de beoordeling van het recht op een uitkering.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Het artikel is gelijk aan dat in Verordening (EEG) 574/72.

Corresponderende artikelen

- Artikel 6 Verordening (EG) 883/2004
- Artikelen 9, lid 2; artikel 10 bis, lid 1; artikel 18, lid 1; artikel 38, lid 1; artikel 45, lid 1; artikel 64; artikel 67, lid 1 en 2; artikel 72 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 15, lid 3 Verordening (EEG) 574/72

Titel II – Vaststelling van de toepasselijke wetgeving

Wat vindt u in deze titel?

Inhoud

Om te voorkomen dat een persoon onder geen enkele wetgeving of juist gelijktijdig onder verschillende wetgevingen valt, bevat titel II van Verordening (EG) 883/2004 aanwijfsregels die aangeven welke nationale socialeverzekeringswetgeving van toepassing is. Deze nationale wetgeving bepaalt vervolgens welke verzekerings- en premieheffingsregels gelden voor de betrokkene.

Titel II van Verordening (EG) 987/2009 werkt de bepalingen van Verordening (EG) 883/2004 verder uit. Ook vindt u in deze verordening procedurele voorschriften over de onderlinge informatieverstrekking tussen de organen van de lidstaten onderling en tussen deze organen en betrokkenen.

Verduidelijkingen bij de artikelen 12 en 13 van de basisverordening

Artikel 14

Tekst van het artikel

- 1. Voor de toepassing van artikel 12, lid 1, van de basisverordening slaat degene „die werkzaamheden in loondienst verricht in een lidstaat voor rekening van een werkgever die daar zijn werkzaamheden normaliter verricht, en die door deze werkgever naar een andere lidstaat wordt gedetacheerd” ook op een persoon die is aangeworven met het oog op detachering naar een andere lidstaat, op voorwaarde dat de betrokkene, onmiddellijk voor het begin van zijn werkzaamheden in loondienst, reeds onderworpen is aan de wetgeving van de lidstaat waar zijn werkgever gevestigd is.*
- 2. Voor de toepassing van artikel 12, lid 1, van de basisverordening hebben de woorden „die daar zijn werkzaamheden normaliter verricht” betrekking op een werkgever die normaliter op het grondgebied van de lidstaat waar hij is gevestigd substantiële werkzaamheden verricht die verder gaan dan louter intern beheer. Dit wordt vastgesteld aan de hand van alle criteria die de door de werkgever uitgevoerde werkzaamheden kenmerken. De ter zake dienende criteria moeten zijn*

toegesneden op de specifieke kenmerken van elke werkgever en de ware aard van de werkzaamheden.

3. Voor de toepassing van artikel 12, lid 2, van de basisverordening is degene „die werkzaamheden anders dan in loondienst pleegt te verrichten” iemand die normaliter substantiële werkzaamheden verricht op het grondgebied van de lidstaat waar hij is gevestigd. Met name moet hij zijn werkzaamheden reeds enige tijd hebben uitgeoefend voor de datum waarop hij een beroep wenst te doen op dat artikel en, gedurende iedere periode van tijdelijke werkzaamheden in een andere lidstaat, in de lidstaat waar hij is gevestigd de nodige voorwaarden blijven vervullen voor de uitoefening van zijn werkzaamheden zodat hij hiermee kan doorgaan na zijn terugkeer.

4. Voor de toepassing van artikel 12, lid 2, van de basisverordening is het criterium om te bepalen of de werkzaamheden anders dan in loondienst die een persoon in een andere lidstaat gaat uitoefenen, „van gelijke aard” zijn als de werkzaamheden die hij normaliter anders dan in loondienst verricht, de feitelijke aard van de werkzaamheid en niet het feit dat deze werkzaamheden eventueel door deze andere lidstaat als werkzaamheden in loondienst of anders dan in loondienst worden betiteld.

5. Voor de toepassing van artikel 13, lid 1, van de basisverordening wordt onder degene die „in twee of meer lidstaten werkzaamheden in loondienst pleegt te verrichten” met name verstaan, iemand die

a) terwijl hij een werkzaamheid in een andere lidstaat voortzet, gelijktijdig een andere afzonderlijke werkzaamheid uitoefent op het grondgebied van één of meer andere lidstaten, ongeacht de duur en de aard van deze afzonderlijke werkzaamheid;

b) permanent in twee of meer lidstaten elkaar afwisselende werkzaamheden uitoefent, met uitzondering van marginale werkzaamheden, ongeacht de frequentie of het al dan niet regelmatige karakter van de afwisseling.

6. Voor de toepassing van artikel 13, lid 2, van de basisverordening wordt onder degene die „in twee of meer lidstaten werkzaamheden anders dan in loondienst pleegt te verrichten” met name verstaan, iemand die gelijktijdig of afwisselend op het grondgebied van twee of meer lidstaten een of meer afzonderlijke werkzaamheden anders dan in loondienst uitoefent, ongeacht de aard van deze anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden.

7. Ten behoeve van het onderscheid tussen de in de leden 5 en 6 bedoelde werkzaamheden en de in artikel 12, leden 1 en 2, van de basisverordening bedoelde gevallen, is de duur van de werkzaamheid in een of meer lidstaten (of zij permanent, dan wel ad hoc of tijdelijk van aard is) doorslaggevend. Daartoe wordt een algemene beoordeling verricht van alle relevante feiten, waaronder met name, met betrekking tot een persoon in loondienst, de in de arbeidsovereenkomst bepaalde arbeidsplaats.

8. Voor de toepassing van artikel 13, leden 1 en 2, van de basisverordening betekent een „substantieel gedeelte van de werkzaamheden die in loondienst of anders dan in loondienst“ in een lidstaat worden verricht dat een kwantitatief substantieel deel van alle werkzaamheden in loondienst of anders dan in loondienst daar wordt verricht, zonder dat het hierbij noodzakelijkerwijs om het grootste deel van deze werkzaamheden hoeft te gaan.

De beoordeling of een substantieel gedeelte van de werkzaamheden in een lidstaat wordt verricht, gebeurt mede op grond van de volgende indicatieve criteria:

- a) in geval van een werkzaamheid in loondienst, de arbeidstijden/of de bezoldiging, en
- b) in geval van een werkzaamheid anders dan in loondienst, de omzet, de arbeidstijd, het aantal verleende diensten en/of het inkomen.

In het kader van een algemene beoordeling geldt een aandeel van minder dan 25 % voor de bovengenoemde criteria als indicatie dat een substantieel gedeelte van de werkzaamheden niet in de betrokken lidstaat wordt verricht.

9. Voor de toepassing van artikel 13, lid 2, onder b), van de basisverordening wordt het „centrum van belangen“ van anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden van een persoon bepaald aan de hand van alle elementen waaruit zijn beroepswerkzaamheden bestaan, met name de vaste en blijvende plaats van waaruit hij zijn werkzaamheden verricht, de gebruikelijke aard of de duur van de uitgeoefende werkzaamheden, het aantal verleende diensten, alsmede de intentie van de betrokkene zoals die uit alle omstandigheden blijkt.

10. Voor de vaststelling van de toepasselijke wetgeving op grond van de leden 8 en 9, houden de betrokken organen rekening met de verwachte situatie in de volgende twaalf kalendermaanden.

11. Degene die zijn werkzaamheid in loondienst in twee of meer lidstaten voor rekening van een buiten het grondgebied van de Unie gevestigde werkgever verricht en in een lidstaat woont zonder daar een substantiële werkzaamheid te verrichten, valt onder de wetgeving van de lidstaat van de woonplaats.

Wat houdt dit artikel in?

Deze omvangrijke bepaling werkt de artikelen 12 en 13 van Verordening (EG) 883/2004 verder uit. Deze gaan respectievelijk over detachering en werken in twee of meer lidstaten.

- Lid 1 –werknemers die speciaal voor de detachering in dienst zijn genomen door hun werkgever (zoals uitzendkrachten) blijven onder voorwaarden op grond van artikel 12 van Verordening (EG) 883/2004 onderworpen aan de wetgeving van de lidstaat van waaruit zij worden gedetacheerd.

- Lid 2 – dit lid geeft uitleg bij de voorwaarde dat de werkgever normaal gesproken zijn werkzaamheden in de uitzendstaat moet verrichten.
- Lid 3 en 4 – deze leden geven bij detachering van zelfstandigen invulling aan de voorwaarden dat de zelfstandige normaal gesproken zijn werkzaamheden in de uitzendstaat moet verrichten en dat het moet gaan om 'werkzaamheden van gelijke aard'.
- Lid 5 en 6 – in deze leden leest u wanneer er voor werknemers en zelfstandigen sprake is van 'verrichten van werkzaamheden in twee of meer lidstaten'.
- Lid 7 – dit lid legt uit wat het verschil is tussen detachering en werken in twee of meer lidstaten. Het is belangrijk om vast te stellen om welke situatie het gaat om te bepalen welke wetgeving van toepassing is. De duur van het werk in een of meer lidstaten is volgens lid 7 het doorslaggevende onderscheidend criterium. Daarbij is van belang of de duur van het werk in een of meer lidstaten permanent, ad hoc of tijdelijk van aard is, rekening houdend met alle relevante feiten. Dit geldt vooral voor de arbeidsplaats die in de arbeidsovereenkomst staat, wanneer het gaat om een betrokkene in loondienst.
- Lid 8 – dit lid geeft lidstaten indicatieve criteria om te beoordelen of een werknemer of zelfstandige een substantieel gedeelte van zijn werkzaamheden in het woonland verricht. Bij minder dan 25% is hiervan in beginsel geen sprake.
- Lid 9 – dit lid geeft voor zelfstandigen de definitie van het begrip 'centrum van belangen' dat staat in artikel 13, lid 2b van Verordening (EG) 883/2004.
- Lid 10 – voor de beoordeling van de begrippen 'substantieel verrichten van werkzaamheden' en 'centrum van belangen' wordt rekening gehouden met de verwachte situatie in de volgende twaalf kalendermaanden.
- Lid 11 – dit lid geeft een extra aanwijfsregel en bepaalt dat een persoon die in meerdere lidstaten in loondienst werkt, maar niet substantieel in zijn woonland, onder de wetgeving van de woonstaat valt wanneer zijn werkgever buiten de EU gevestigd is.

Meer informatie vindt u in de toelichting bij de artikelen 12 en 13 van de basisverordening.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Deze bepalingen zijn nieuw, met uitzondering van lid 9. Lid 9 komt grotendeels overeen met artikel 12 bis, lid 5d van Verordening (EEG) 574/72. Verschil is dat nu gesproken wordt van 'centrum van belangen' in plaats van 'hoofdwerkzaamheden' en dat in tegenstelling tot Verordening (EEG) 574/72 de nieuwe verordening geen rangorde toekent aan de criteria ter vaststelling hiervan.

Corresponderende artikelen

- Artikel 12; artikel 13 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 14; artikel 14 bis; artikel 14 ter Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 12 bis Verordening (EEG) 574/72

Relevante besluiten van de Administratieve Commissie

De Administratieve Commissie heeft op 12 juni 2009 besluit A2 genomen. Het besluit geeft een nadere invulling aan de voorwaarden voor detachering van werknemers die tijdelijk op het grondgebied van een andere lidstaat tewerk worden gesteld.

Procedures voor de toepassing van artikel 11, lid 3b en 3d, artikel 11, lid 4 en artikel 12 van de basisverordening

Artikel 15

Tekst van het artikel

- 1. Indien een persoon zijn werkzaamheid uitoefent in een andere lidstaat dan de op grond van titel II van de basisverordening bevoegde lidstaat, stelt de werkgever of, in het geval van iemand die geen werkzaamheid in loondienst verricht, de betrokkene zelf, indien mogelijk van tevoren, het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing blijft, daarvan in kennis, tenzij anders is bepaald in artikel 16 van de toepassingsverordening. Dit orgaan stelt onverwijld informatie betreffende de overeenkomstig artikel 11, lid 3, punt b), of artikel 12 van de basisverordening op de betrokkene van toepassing zijnde wetgevingen ter beschikking van betrokkene en van het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de werkzaamheid wordt uitgeoefend.*
- 2. Lid 1 is van overeenkomstige toepassing op personen die onder artikel 11, lid 3, punt d), van de basisverordening vallen.*

3. Een werkgever als bedoeld in artikel 11, lid 4, van de basisverordening bij wie een persoon in loondienst werkzaam is aan boord van een zeeschip dat onder de vlag van een andere lidstaat vaart, stelt, indien mogelijk van tevoren, het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing is, daarvan in kennis. Dit orgaan stelt onverwijld informatie betreffende de wetgeving die op grond van artikel 11, lid 4, van de basisverordening op de betrokkene van toepassing is, ter beschikking van het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van de lidstaat onder de vlag waarvan het zeeschip aan boord waarvan de werknemer de werkzaamheden zal verrichten, vaart.

Wat houdt dit artikel in?

Artikel 15 regelt de informatieprocedure.

- Lid 1 en 2 – regelen dat bij werken in een andere lidstaat dan de lidstaat waarvan de wetgeving op grond van titel II wordt aangewezen het bevoegde orgaan vooraf wordt geïnformeerd. Wanneer het detachering van een werknemer betreft, rust deze informatieplicht op de werkgever. Hetzelfde geldt voor een ambtenaar of persoon die wordt opgeroepen voor militaire dienst of vervangende burgerdienst, die werkt in een andere lidstaat dan de bevoegde lidstaat. Bij detachering van zelfstandigen rust deze informatieplicht op de zelfstandige zelf. Als dat mogelijk is, moet het bevoegde orgaan deze informatie ontvangen voor aanvang van de werkzaamheden. Het bevoegde orgaan geeft de informatie door aan de betrokkene en de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de werkzaamheden worden uitgeoefend.
- Lid 3 – regelt dat de werkgever van een zeevarende het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing is, laat weten dat de zeevarende werkt in een andere lidstaat. Als het een zelfstandige zeevarende betreft, rust deze informatieplicht op de zeevarende zelf. Als dat mogelijk is, moet het bevoegde orgaan deze informatie ontvangen voor aanvang van de werkzaamheden. Het bevoegde orgaan geeft de informatie door aan de betrokkene en aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de werkzaamheden worden uitgevoerd.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. De informatieverplichting van de werkgever en betrokkene is nieuw.

Corresponderende artikelen

- Artikel 11, lid 3b en 3d; artikel 11, lid 4; artikel 12 Verordening (EG) 883/2004

- Artikel 13, lid 2c, 2d en 2e; artikel 14, lid 1; artikel 14 ter, lid 1 van Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 10 quater Verordening (EEG) 574/72

Procedure voor de toepassing van artikel 13 van de basisverordening

Artikel 16

Tekst van het artikel

- 1. Degene die in twee of meer lidstaten werkzaamheden verricht, stelt het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van woonplaats, daarvan in kennis.*
- 2. Het aangewezen orgaan van de woonplaats stelt onverwijld de op de betrokkene toepasselijke wetgeving vast, met inachtneming van artikel 13 van de basisverordening en artikel 14 van de toepassingsverordening. Deze aanvankelijke vaststelling heeft een voorlopig karakter. Het orgaan brengt de aangewezen organen van elke lidstaat waar werkzaamheden worden verricht op de hoogte van zijn voorlopige vaststelling.*
- 3. De voorlopige vaststelling van de toepasselijke wetgeving, bedoeld in lid 2, wordt definitief binnen twee maanden nadat de door de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten aangewezen organen ervan in kennis zijn gesteld overeenkomstig lid 2, tenzij de wetgeving reeds definitief is vastgesteld op basis van lid 4, of tenzij ten minste een van de betrokken organen de door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van woonplaats aangewezen organen aan het eind van de periode van twee maanden ervan in kennis stelt dat het nog niet met de vaststelling kan instemmen of hierover een ander standpunt inneemt.*
- 4. Indien onzekerheid betreffende de vaststelling van de toepasselijke wetgeving noopt tot contacten tussen de organen of autoriteiten van twee of meer lidstaten wordt, op verzoek van een of meer van de door de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten aangewezen organen of van de bevoegde autoriteiten zelf, de op de betrokkene toepasselijke wetgeving in onderlinge overeenstemming vastgesteld, met inachtneming van artikel 13 van de basisverordening en de desbetreffende bepalingen van artikel 14 van de toepassingsverordening. Indien er een verschil van mening bestaat tussen de betrokken organen of bevoegde autoriteiten, streven deze instanties naar een akkoord overeenkomstig bovengenoemde voorwaarden; artikel 6 van de toepassingsverordening is van toepassing.*
- 5. Het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving voorlopig of definitief van toepassing is verklaard, stelt de betrokkene onverwijld in kennis.*

6. Indien de betrokkene nalaat de in lid 1 vermelde informatie te verstrekken, wordt dit artikel toegepast op initiatief van het door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van woonplaats aangewezen orgaan, zodra het, eventueel via een ander betrokken orgaan, in kennis is gesteld van de situatie van de betrokkene.

Wat houdt dit artikel in?

Deze bepaling beschrijft de procedure voor toepassing van artikel 13 van Verordening (EG) 883/2004. Dat artikel gaat over werken in twee of meer lidstaten.

- Lid 1 – dit lid regelt de informatieplicht van een werknemer of zelfstandige die in meerdere lidstaten werkt.
- Lid 2 en 3 – deze leden geven aan dat het aangewezen orgaan van de woonplaats van de werknemer of zelfstandige onmiddellijk moet vaststellen welke wetgeving op de werknemer of zelfstandige van toepassing is. Daarnaast regelen de leden het voorlopige karakter van deze vaststelling en de informatieplicht van het orgaan van de woonplaats aan de bevoegde organen van de andere lidstaten waar de werknemer of zelfstandige werkt en bepalen ze wanneer de voorlopige vaststelling definitief wordt.
- Lid 4 – dit lid regelt de werkwijze wanneer er onzekerheid is over de op de werknemer of zelfstandige toe te passen wetgeving of wanneer de betrokken organen of bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten van mening verschillen over de toepasselijke wetgeving.
- Lid 5 – dit lid regelt de informatieverplichting van het bevoegde orgaan waarvan de wetgeving van toepassing is op de betrokkene.
- Lid 6 – dit lid regelt de vaststelling van de toepasselijke wetgeving als de werknemer of zelfstandige niet voldoet aan zijn informatieplicht. Zodra het orgaan van de woonplaats dat door de bevoegde autoriteiten is aangewezen bekend wordt met de werksituatie van de werknemer of zelfstandige, past dit orgaan de procedure van artikel 16 van deze verordening toe.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Meldt een betrokkene niet aan het bevoegde orgaan van de lidstaat waar hij woont dat hij in meerdere lidstaten werkt? Dan mag het aangewezen orgaan van deze lidstaat voortaan op eigen initiatief de procedure volgen om de toepasselijke wetgeving vast te stellen, zodra deze de situatie van de betrokkene kent.

Er is nog iets nieuw. Verricht iemand in meerdere lidstaten werkzaamheden? Dan stelt het bevoegde orgaan van de lidstaat waar deze persoon woont niet langer eenzijdig vast welke wetgeving op betrokkene van toepassing is. Dit orgaan stelt slechts voorlopig vast welke wetgeving van toepassing is. Vervolgens moet dit orgaan de bevoegde organen van de andere betrokken lidstaten informeren. De voorlopige vaststelling van de toepasselijke wetgeving wordt definitief twee maanden nadat de andere lidstaten zijn geïnformeerd. Hierop gelden twee uitzonderingen:

1. Als de organen van de betrokken lidstaten door onzekerheid over de toepasselijke wetgeving met elkaar overleggen en op verzoek van een of meer van de betrokken organen gezamenlijk de toepasselijke wetgeving vaststellen. Zie artikel 16, lid 4 van deze verordening.
2. Als de geïnformeerde organen van de betrokken lidstaten binnen twee maanden aan het orgaan van de lidstaat waar de betrokkene woont hebben aangegeven (nog) niet in te kunnen stemmen met de vaststelling. Zie artikel 16, lid 3 van deze verordening.

In artikel 6 van deze verordening is geregeld dat in de periode dat de lidstaten van mening verschillen over de toepasselijke wetgeving, betrokkene voorlopig onder een wetgeving valt.

Corresponderende artikelen

- Artikel 13 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 14, lid 2 en 3; artikel 14 bis, lid 2 en 3 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 12 bis; artikel 12 ter Verordening (EEG) 574/72

Procedure voor de toepassing van artikel 15 van de basisverordening

Artikel 17

Tekst van het artikel

Contractuele personeelsleden van de Europese Gemeenschappen oefenen bij de sluiting van de arbeidsovereenkomst het keuzerecht overeenkomstig artikel 15 van de basisverordening uit. De tot

het sluiten van deze overeenkomst bevoegde autoriteit stelt het aangewezen orgaan van de lidstaat in kennis van de wetgeving waarvoor de contractuele personeelsleden hebben gekozen.

Wat houdt dit artikel in?

Deze bepaling bevat een informatieverplichting van de bevoegde autoriteit die arbeidsovereenkomsten mag sluiten met arbeidscontractanten van de Europese Gemeenschappen. Deze autoriteit moet het orgaan van de lidstaat waarvan de toepasselijke wetgeving door de arbeidscontractant is gekozen informeren over deze keuze.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dit artikel komt inhoudelijk overeen met het artikel in de vorige verordening met het verschil dat de term 'hulpfunctionarissen' in de nieuwe verordening is vervangen door de term 'arbeidscontractanten'. Zie ook de toelichting bij artikel 15 van Verordening (EG) 883/2004.

Corresponderende artikelen

- Artikel 15 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 16, lid 3 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 14 Verordening (EEG) 574/72

Procedure voor de toepassing van artikel 16 van de basisverordening

Artikel 18

Tekst van het artikel

Een verzoek van de werkgever of de betrokkene om een uitzondering op de artikelen 11 tot en met 15 van de basisverordening wordt, indien mogelijk vooraf, ingediend bij de bevoegde autoriteit of het orgaan dat is aangewezen door de autoriteit van de lidstaat waarvan de werknemer of de betrokkene toepassing van de wetgeving wenst.

Wat houdt dit artikel in?

Deze bepaling regelt de procedure die de werkgever dan wel de betrokkene (zoals de werknemer, zelfstandige of pensioengerechtigde) moet volgen voor toepassing van artikel 16, lid 1 van Verordening (EG) 883/2004 (het zogenoemde overlegartikel). Dit verzoek moet als dat mogelijk is

vooraf worden ingediend bij het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de toepassing van de wetgeving wordt gevraagd.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Artikel 18 van deze verordening is vrijwel identiek aan de artikelen 11, lid 1b en 11 bis, lid 1b van Verordening (EEG) 574/72.

Corresponderende artikelen

- Artikel 11 tot en met 15; artikel 16 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 17 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 11, lid 1b; artikel 11 bis, lid 1b Verordening (EEG) 574/72

Verstrekking van informatie aan betrokkenen en werkgevers

Artikel 19

Tekst van het artikel

- 1. Het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving op grond van titel II van de basisverordening van toepassing wordt, informeert de betrokkene en eventueel zijn werkgever over de in die wetgeving neergelegde verplichtingen. Het verleent hun de nodige hulp bij het vervullen van de op grond van die wetgeving verplichte formaliteiten.*
- 2. Op verzoek van de betrokkene of de werkgever verstrekt het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving op grond van een bepaling van titel II van de basisverordening van toepassing is, een verklaring dat die wetgeving van toepassing is en vermeldt het eventueel tot welke datum en onder welke voorwaarden.*

Wat houdt dit artikel in?

- Lid 1 – bevat een verplichting voor het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing is, om betrokkene en zijn werkgever te informeren over de in de nationale wetgeving neergelegde verplichtingen. Ook moet het bevoegde orgaan hulp verlenen bij het vervullen van de verplichte formaliteiten.
- Lid 2 – regelt de afgifte van verklaringen toepasselijke wetgeving (*portable document A1*).

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Nieuw is dat het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving wordt aangewezen de werkgever en of betrokkene moet informeren over de in die wetgeving neergelegde verplichtingen en daarnaast de nodige hulp moet verlenen bij het voldoen aan de in die wetgeving neergelegde verplichte formaliteiten.

Corresponderende artikelen

- Artikel 11 tot en met 16 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 14; artikel 14 bis; artikel 14 ter; artikel 17 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 11, lid 1; artikel 11 bis; artikel 12 bis, lid 1bis, 2a, 3a, 4a, 5c, 7a en 8; artikel 12 ter Verordening (EEG) 574/72

Besluiten van de Administratieve Commissie

De Administratieve Commissie heeft op 12 juni 2009 besluit A1 genomen. Dit besluit bevat bepalingen over de procedure die de bevoegde organen van lidstaten moeten volgen als ze twijfelen over de geldigheid van een afgegeven verklaring toepasselijke wetgeving of de juistheid van de feiten die aan de verklaring ten grondslag liggen. Dezelfde procedures gelden ook als lidstaten van mening verschillen over de toepasselijke wetgeving.

Samenwerking tussen organen

Artikel 20

Tekst van het artikel

- 1. De betrokken organen verstrekken het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving op grond van titel II van de basisverordening van toepassing is, de nodige gegevens voor de vaststelling van de datum waarop deze wetgeving van toepassing wordt, alsook de premies en bijdragen die de betrokkene en zijn werkgevers ingevolge die wetgeving verschuldigd zijn.*
- 2. Het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving op een persoon van toepassing wordt op grond van titel II van de basisverordening, stelt het orgaan dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarvan de wetgeving het laatst op die persoon van toepassing was, in kennis van de datum waarop de toepassing van de wetgeving ingaat.*

Wat houdt dit artikel in?

- Lid 1 – dit lid regelt dat de betrokken organen het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving gaat gelden, alle informatie moeten geven die nodig is om de datum vast te stellen waarop de wetgeving van toepassing wordt. Daarnaast moeten de betrokken organen het bevoegde orgaan gegevens verstrekken ter vaststelling van de premies en bijdragen die de betrokkene of zijn werkgevers volgens die wetgeving verschuldigd zijn.
- Lid 2 – dit lid bepaalt dat het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving gaat gelden informatie verstrekt aan het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving het laatst van toepassing was over de datum waarop de toepassing van de nieuwe wetgeving ingaat.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Deze bepaling gaat uitgebreider in op de wederzijdse verplichtingen van de betrokken organen en het bevoegde orgaan van wie de wetgeving gaat gelden.

Corresponderende artikelen

- Titel II Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 84; artikel 84 bis Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 10 ter; artikel 12 bis, lid 2, 3b, 4b, 5e, 6b en 7b; artikel 12 ter Verordening (EEG) 574/72

Verplichtingen van de werkgever

Artikel 21

Tekst van het artikel

1. Een werkgever die zijn statutaire zetel of vestiging buiten de bevoegde lidstaat heeft, dient alle verplichtingen na te komen waarin de op zijn werknemers toepasselijke wetgeving voorziet, met name de verplichting tot het betalen van de in die wetgeving bedoelde premies en bijdragen, alsof hij zijn statutaire zetel of vestiging in de bevoegde lidstaat zou hebben.

2. Een werkgever die geen vestiging heeft in de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing is en de werknemer kunnen overeenkomen dat de werknemer de verplichtingen van de werkgever inzake de betaling van premies en bijdragen voor rekening van deze laatste nakomt, zonder

afbreuk te doen aan de onderliggende verplichtingen van de werkgever. De werkgever brengt een dergelijke regeling ter kennis van het bevoegde orgaan van die lidstaat.

Wat houdt dit artikel in?

- Lid 1 – geeft de verplichtingen van de werkgever die buiten de bevoegde lidstaat is gevestigd. Hij moet alle verplichtingen nakomen die de wetgeving van de bevoegde lidstaat hem oplegt. Het gaat dan vooral om verplichtingen om premies of bijdragen te betalen.
- Lid 2 – dit lid bepaalt dat de werknemer eventueel de verplichtingen van een buiten de bevoegde lidstaat gevestigde werkgever kan overnemen en dat de werkgever de bevoegde lidstaat dan hiervan op de hoogte moet brengen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Het eerste lid is nieuw. Het tweede lid is vrijwel gelijk aan artikel 109 van Verordening (EEG) 574/72, maar voegt toe dat een dergelijke overeenkomst de werkgever niet ontslaat van zijn verplichtingen met betrekking tot de betaling van premies of bijdragen.

Corresponderende artikelen

- Titel II Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 84 bis Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 109 Verordening (EEG) 574/72

Titel III – Bijzondere bepalingen voor verschillende categorieën uitkeringen

Wat vindt u in deze titel?

Inhoud

Titel III van de basisverordening regelt:

- het recht op prestaties en uitkeringen per tak van sociale zekerheid waarop de verordening van toepassing is;
- voor zover van toepassing de wijze van berekening;
- welke lidstaat de kosten op zich moet nemen.

Titel III van de toepassingsverordening beschrijft:

- de procedures om die aanspraken te realiseren;
- de documenten die daarvoor nodig zijn;
- wat er van betrokkenen en van de bevoegde organen wordt verwacht;

en verduidelijkt bepalingen uit de basisverordening.

Titel III van de toepassingsverordening is verdeeld in zes hoofdstukken:

- hoofdstuk I: Prestaties bij ziekte en moederschaps- en daarmee gelijkgestelde vaderschapsuitkeringen;
- hoofdstuk II: Prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten;
- hoofdstuk III: Uitkeringen bij overlijden;
- hoofdstuk IV: Uitkeringen bij invaliditeit, ouderdoms- en nabestaandenpensioenen;
- hoofdstuk V: Werkloosheidsuitkeringen;
- hoofdstuk VI: Gezinsuitkeringen.

Prestaties bij ziekte en moederschaps- en daarmee gelijkgestelde
vaderschapsuitkeringen

Titel III – hoofdstuk I

Wat vindt u in dit hoofdstuk?

Inhoud

Hoofdstuk I van titel III gaat over de prestaties bij ziekte en de moederschaps- en vaderschapsuitkeringen en telt 11 artikelen:

- artikel 22: Algemene toepassingsbepalingen;
- artikel 23: Toe te passen stelsel bij meer dan één stelsel;
- artikel 24: Medische zorg bij wonen buiten de bevoegde staat;
- artikel 25: Medische zorg bij verblijf buiten de bevoegde staat;
- artikel 26: Geplande medische zorg/ toestemming;
- artikel 27: Arbeidsongeschiktheid bij wonen of verblijven buiten de bevoegde staat;
- artikel 28: Langdurige zorguitkeringen bij wonen of verblijven buiten de bevoegde staat;
- artikel 29: Toepassing artikel 28 basisverordening;
- artikel 30: Premies en bijdragen gepensioneerd;
- artikel 31: Toepassing artikel 34 basisverordening;
- artikel 32: Bijzondere toepassingsmaatregelen.

De artikelen 24, 25, 26 en 28 beschrijven uitvoerig waar betrokkenen de documenten moeten aanvragen die nodig zijn voor medische zorg in andere lidstaten. En ook hoe eventueel door de verzekerde of gepensioneerde betaalde kosten vergoed kunnen worden. Artikel 27 gaat over de procedure van ziekmelding.

Algemene toepassingsbepalingen

Artikel 22

Tekst van het artikel

1. De bevoegde autoriteiten of organen zien erop toe dat alle nodige informatie betreffende de procedures en voorwaarden voor de toekenning van verstrekkingen ter beschikking van de verzekerden wordt gesteld wanneer zulke verstrekkingen worden ontvangen op het grondgebied van een andere lidstaat dan die van het bevoegde orgaan.

2. Onverminderd artikel 5, onder a), van de basisverordening kunnen de kosten van verstrekkingen in de zin van artikel 22 van de basisverordening, respectievelijk de artikelen 23 tot en met 30 van de basisverordening, slechts dan ten laste komen van een lidstaat, indien de verzekerde op grond van de wetgeving van die lidstaat een aanvraag voor een pensioen heeft ingediend, respectievelijk een pensioen ontvangt.

Wat houdt dit artikel in?

De bevoegde organen zijn (mede) verantwoordelijk voor de informatievoorziening aan de verzekerden over de medische zorg in andere lidstaten. In artikel 76 van de basisverordening staan algemene bepalingen over informatieverstrekking aan verzekerden en over de onderlinge samenwerking tussen de organen. Dat de informatieplicht met het oog op medische zorg ook nog expliciet in deze bepaling staat, geeft aan dat Europa het belangrijk vindt dat verzekerden op de hoogte moeten zijn van hun rechten en plichten. Zie ook overwegingen 7, 9 en 22 van de preambule van Verordening (EG) 987/2009.

Volgens lid 2 hoeven lidstaten de kosten voor medische zorg alleen te betalen als een gepensioneerde op grond van de wetgeving van die lidstaat een pensioen heeft aangevraagd of een pensioen ontvangt. Artikel 5, onder a van de basisverordening blijft hierbij van toepassing. Hierin staat dat als de wetgeving van de bevoegde lidstaat bepaalde rechtsgevolgen toekent aan sociale zekerheidsprestaties of andere inkomsten, die bepalingen ook van toepassing zijn op gelijkgestelde prestaties of inkomsten uit een andere lidstaat.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Het artikel is nieuw. Door het verstrekken van informatie aan burgers en verzekerden weten zij waar ze recht op hebben. Dit is een belangrijk nieuw gegeven waar vooral het Europees Parlement

grote waarde aan hecht. De coördinatie van sociale zekerheid is een complexe materie en verzekerden zijn voor de juiste informatie afhankelijk van de bevoegde organen.

Corresponderende artikelen

Artikel 22 tot en met 30; artikel 76 Verordening (EG) 883/2004

Toe te passen stelsel als er in het land van de woon- of verblijfplaats meer dan één stelsel bestaat

Artikel 23

Tekst van het artikel

Indien de wetgeving van de lidstaat van de woon- of verblijfplaats voor meer dan één categorie verzekerden meer dan één verzekeringsstelsel voor ziekte en moederschap of vaderschap kent, worden voor de toepassing van artikel 17, artikel 19, lid 1, en de artikelen 20, 22, 24 en 26 van de basisverordening de bepalingen van de wetgeving met betrekking tot het algemeen stelsel voor werknemers gevolgd.

Wat houdt dit artikel in?

Het artikel geeft een prioriteitsregel voor het geval er in een lidstaat meer dan één verzekeringstelsel bestaat voor ziektekosten of ziekte-, moederschaps- en vaderschapsuitkeringen. Dit artikel is van belang omdat in de verschillende stelsels ook de te vergoeden zorgprestaties kunnen verschillen. Zonder deze prioriteitsregel zou een betrokkene van tevoren niet weten of een medische behandeling vergoed wordt. Voor de toepassing van de artikelen over medische zorg is het algemeen stelsel voor werknemers bepalend. Nederland kent maar één wettelijk stelsel voor ziektekosten. Hier is deze regel dus niet van toepassing.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Onder Verordening (EEG) 1408/71 golden andere prioriteitsregels. Bij meer dan één stelsel was het stelsel van handarbeiders in de staalindustrie leidend. Voor werknemers in de mijnen golden andere regels. Deze bepalingen komen in de nieuwe verordening niet meer terug. In de praktijk speelden ze ook nauwelijks nog een rol. Verordening (EG) 883/2004 zoekt steeds aansluiting bij het algemeen stelsel voor werknemers.

Corresponderende artikelen

- Artikel 17; artikel 19, lid 1; artikel 20; artikel 22; artikel 24; artikel 26 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 35, lid 1 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 32 Verordening (EEG) 574/72

Procedure voor het recht op verstrekkingen: Woonplaats in een andere lidstaat dan de bevoegde lidstaat

Artikel 24

Tekst van het artikel

- 1. Voor de toepassing van artikel 17 van de basisverordening zijn de verzekerde en/of zijn gezinsleden verplicht zich te laten inschrijven bij het orgaan van de woonplaats. Hun recht op verstrekkingen in de lidstaat van de woonplaats blijkt uit een verklaring die door het bevoegde orgaan op verzoek van de verzekerde of op verzoek van het orgaan van de woonplaats is verstrekt.*
- 2. Het in lid 1 bedoelde document blijft geldig totdat het bevoegde orgaan het orgaan van de woonplaats in kennis stelt van de intrekking ervan. Het orgaan van de woonplaats stelt het bevoegde orgaan in kennis van iedere inschrijving overeenkomstig lid 1 en van iedere wijziging of schrapping daarvan.*
- 3. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de in de artikelen 22, 24, 25 en 26 van de basisverordening bedoelde personen.*

Wat houdt dit artikel in?

Wil een verzekerde of gepensioneerde medische zorg in het woonland kunnen ontvangen? Dan moeten hij en zijn eventuele gezinsleden zich eerst inschrijven. Zonder inschrijving kan artikel 17 Verordening (EG) 883/2004 niet worden toegepast. Dat geldt ook voor de artikelen waar lid 3 naar verwijst. Het bevoegde orgaan moet een verklaring afgeven, waaruit het recht op medische zorg blijkt. Als dat nodig is, kan het orgaan van de woonplaats de verklaring bij het bevoegde orgaan opvragen. Zolang het bevoegde orgaan de verklaring niet intrekt, mag het orgaan van de woonplaats ervan uitgaan dat deze geldig is en kan het dus ook eventuele kosten declareren bij het bevoegde orgaan. Het orgaan van de woonplaats is verplicht het bevoegde orgaan te informeren over iedere inschrijving of wijziging van de persoonlijke situatie die van invloed is op de inschrijving.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. De geldigheid van documenten stond in de besluiten van de Administratieve Commissie nummer 170, 185 en 203 van Verordening (EEG) 574/72

Corresponderende artikelen

- Artikel 17; artikel 22; artikel 24; artikel 25; artikel 26 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 19; artikel 25; artikel 26; artikel 28; artikel 28 bis; artikel 29 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 17; artikel 26 tot en met 30 Verordening (EEG) 574/72

Relevante besluiten van de Administratieve Commissie

De Administratieve Commissie heeft op 22 december 2009 besluit S6 genomen. In dit besluit staat hoe lidstaten data moeten vaststellen van de periode van inschrijving en daarmee de periode waarover lidstaten de kosten mogen berekenen. Deze data moeten overeenkomen met de data die op de documenten staan.

Procedure voor het recht op verstrekkingen: Verblijf in een andere dan de bevoegde lidstaat

Artikel 25

Tekst van het artikel

A) Procedure en draagwijdte van het recht

- 1. Voor de toepassing van artikel 19 van de basisverordening verstrekt de verzekerde de zorgverlener in de lidstaat van verblijf een door het bevoegd orgaan uitgereikt document waaruit blijkt dat hij recht heeft op verstrekkingen. Indien de verzekerde niet in het bezit is van een dergelijk document, vraagt het orgaan van de verblijfplaats het nodige document op verzoek, of indien anderszins noodzakelijk, bij het bevoegde orgaan op.*
- 2. Uit dat document moet blijken dat de verzekerde volgens de voorwaarden van artikel 19 van de basisverordening recht heeft op verstrekkingen onder dezelfde voorwaarden als die welke gelden voor verzekerden ingevolge de wetgeving van de lidstaat van verblijf.*
- 3. Met de in artikel 19, lid 1, van de basisverordening genoemde verstrekkingen worden verstrekkingen bedoeld die in de lidstaat van verblijf volgens zijn wetgeving worden verleend en die medisch noodzakelijk blijken om te voorkomen dat de verzekerde vóór het einde van zijn*

geplande verblijf naar de bevoegde lidstaat moet terugkeren om er de behandeling te ontvangen die hij nodig heeft.

B) Procedure en regelingen voor de rechtstreekse betaling en/of vergoeding van verstrekkingen

4. Indien de verzekerde de kosten van alle of een deel van de op grond van artikel 19 van de basisverordening verleende verstrekkingen zelf heeft betaald en indien de door het orgaan van de verblijfplaats toegepaste wetgeving voorziet in de mogelijkheid van vergoeding van deze kosten aan de verzekerde, kan hij een verzoek om vergoeding aan het orgaan van de verblijfplaats richten. In dat geval vergoedt dat orgaan hem het bedrag van de kosten van de verstrekkingen rechtstreeks, binnen de grenzen en onder de voorwaarden van de volgens de wetgeving van het orgaan geldende vergoedingstarieven.

5. Indien het verzoek om vergoeding van zulke kosten niet rechtstreeks bij het orgaan van de verblijfplaats is ingediend, worden de kosten door het bevoegde orgaan aan de betrokkene vergoed tegen het vergoedingstarief dat het orgaan van de verblijfplaats in het betrokken geval toepast, dan wel ten bedrage van de vergoeding die door het orgaan van de verblijfplaats zou zijn uitbetaald indien artikel 62 van de toepassingsverordening van toepassing was geweest. Het orgaan van de verblijfplaats is verplicht het bevoegde orgaan desgevraagd de nodige inlichtingen over die tarieven of bedragen te verstrekken.

6. In afwijking van lid 5 kan het bevoegde orgaan de gemaakte kosten vergoeden binnen de grenzen en volgens de voorwaarden van de tarieven vastgesteld in zijn wetgeving, op voorwaarde dat de verzekerde ermee akkoord gaat dat deze bepaling op hem wordt toegepast.

7. Indien de wetgeving van de lidstaat van verblijf in het betrokken geval niet voorziet in vergoeding overeenkomstig de leden 4 en 5, mag het bevoegde orgaan de gemaakte kosten binnen de grenzen en volgens de voorwaarden van de tarieven vastgesteld in zijn wetgeving vergoeden zonder instemming van de verzekerde.

8. De vergoeding voor de verzekerde mag het bedrag van de werkelijk door hem gemaakte kosten nooit overschrijden.

9. Indien het om aanzienlijke uitgaven gaat, kan het bevoegde orgaan een passend voorschot aan de verzekerde uitbetalen zodra deze de aanvraag tot vergoeding bij dit orgaan indient.

C) Gezinsleden

10. De leden 1 tot en met 9 zijn van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden van de verzekerde.

Wat houdt dit artikel in?

A: procedure voor de European Health Insurance Card

- Het bevoegde orgaan geeft aan de verzekerde of gepensioneerde en zijn gezinsleden een European Health Insurance Card (EHIC) af.
- Voor verzekerden die in Nederland een zorgpolis hebben afgesloten, geeft de zorgverzekeraar de EHIC af.
- Meeverzekerde gezinsleden die in een andere lidstaat wonen, vragen de EHIC bij het CVZ aan. Dat geldt ook voor gepensioneerden en hun gezinsleden die ten laste van Nederland recht hebben op medische zorg in het woonland.

De EHIC is voor de zorgverlener het bewijs dat de betrokkene recht heeft op medisch noodzakelijke zorg voor rekening van de bevoegde lidstaat. Wanneer de verzekerde de kaart niet bij zich heeft, neemt het orgaan van de verblijfplaats op verzoek contact op met het bevoegde orgaan. In feite is de kaart een betalingsgarantie voor de zorgverlener. De kaart is ook een garantie voor de houder van de kaart dat hij dezelfde behandeling krijgt als verzekerden in de lidstaat van verblijf, inclusief procedures en tarieven. Dit staat in artikel 11 van het besluit van de Administratieve Commissie S1.

De EHIC blijft geldig zolang het bevoegde orgaan de kaart niet heeft ingetrokken of ongeldig verklaard (zie artikel 5 van Verordening (EG) 987/2009). De bevoegde lidstaat mag dan ook niet weigeren de kosten te vergoeden, omdat de verzekerde die een geldige EHIC heeft laten zien niet meer bij het bevoegde orgaan verzekerd was (zie artikel 4 van besluit S1 van de Administratieve Commissie). Het orgaan mag de kosten wel verhalen op het nieuwe bevoegde orgaan of de betrokkene (zie besluit van de Administratieve Commissie S4 onder A, artikel 2 en besluit S7, onder I, artikel 4).

Zorg is medisch noodzakelijk als dit voorkomt dat een betrokkene het geplande verblijf voortijdig moet afbreken. Het doel is dat iemand onder veilige medische omstandigheden zijn verblijf kan voortzetten (zie artikel 9 van Besluit van de Administratieve Commissie S1).

B: rechtstreekse betaling of vergoeding aan de verzekerde of zijn gezinsleden

Als de verzekerde de kosten of een deel daarvan zelf heeft voorgeschoten en het orgaan van de verblijfstaat voorziet in een vergoedingsmogelijkheid, dan kan de verzekerde de declaratie indienen bij het orgaan van de verblijfstaat. In dat geval moet het orgaan de kosten vergoeden die daar

volgens de geldende wetgeving voor in aanmerking komen. Dient de betrokkene zijn declaratie niet in bij het orgaan van de verblijfstaat? Dan moet het bevoegde orgaan de kosten vergoeden.

Vergoeden kan op verschillende manieren:

- Via de tarifieringsmethode – het bevoegde orgaan vraagt het orgaan van de verblijfplaats welke kosten volgens de daar geldende wetgeving voor vergoeding in aanmerking komen. Vergoeding vindt plaats in overeenstemming met het opgegeven bedrag.
- Vergoeding volgens de wettelijke regeling van de bevoegde lidstaat. Dat kan alleen als de verzekerde daarmee instemt.
- Voorziet de wettelijke regeling van de verblijfstaat niet in vergoeding van kosten, dan keert het bevoegde orgaan een bedrag uit volgens de eigen wettelijke regeling. Toestemming van de verzekerde is in dat geval niet nodig.

Het te vergoeden bedrag mag de kosten die de verzekerde daadwerkelijk heeft gemaakt in geen geval overschrijden. Als het om een aanzienlijk bedrag gaat, betaalt het bevoegde orgaan de verzekerde een voorschot zodra hij zijn verzoek heeft ingediend.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Besluit nummer 74 van de Administratieve Commissie bij Verordening (EEG) 574/72 stelde als voorwaarde dat een betrokkene nog in de lidstaat verbleef op het moment dat hij een declaratie indiende bij het orgaan van de verblijfplaats. Na terugkeer kan dan enkel het bevoegde orgaan worden aangesproken. Deze voorwaarde staat niet in de nieuwe verordening. In de praktijk leidde dit vereiste niet tot problemen, omdat het niet strikt werd toegepast.

Corresponderende artikelen

- Artikel 19; artikel 27, lid 1 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 22, lid 1a, 1c punt i) en lid 3; artikel 22 bis; artikel 25, lid 1a; artikel 31; artikel 34 bis Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 21; artikel 23; artikel 26; artikel 31; artikel 34 Verordening (EEG) 574/72

Relevante besluiten van de Administratieve Commissie

- Besluit S1 van de Administratieve Commissie van 12 juni 2009 over de EHIC. Dit besluit vervangt de besluiten van de Administratieve Commissie nummer 191.
- Besluit S4 van de Administratieve Commissie van 2 oktober 2009 over de vergoeding tussen de organen van de lidstaten van artikel 35 en 41 van Verordening (EG) 883/2004.

- Besluit S7 van de Administratieve Commissie van 22 december 2009. Dit besluit gaat over de overgang van Verordening (EEG) 1408/71 naar Verordening (EG) 883/2004 en de aanvraag van procedures tot vergoeding.

Geplande geneeskundige verzorging

Artikel 26

Tekst van het artikel

A) Toestemmingsprocedure

1. Voor de toepassing van artikel 20, lid 1, van de basisverordening wordt door de verzekerde een door het bevoegde orgaan verstrekt document aan het orgaan van de verblijfplaats overgelegd.

Voor de toepassing van dit artikel wordt onder bevoegd orgaan verstaan het orgaan dat de kosten van de geplande behandeling voor zijn rekening neemt; in de in artikel 20, lid 4, en artikel 27, lid 5, van de basisverordening bedoelde gevallen, waarin de in de lidstaat van de woonplaats toegekende verstrekkingen op basis van vaste bedragen worden vergoed, is het bevoegde orgaan het orgaan van de woonplaats.

2. De verzekerde die niet in de bevoegde lidstaat woont, verzoekt om de toestemming aan het orgaan van de woonplaats, dat het verzoek onverwijld aan het bevoegde orgaan doorzendt. In dat geval geeft het orgaan van de woonplaats in een verklaring aan dat in de lidstaat van de woonplaats is voldaan aan de voorwaarden van artikel 20, lid 2, tweede zin, van de basisverordening. De gevraagde toestemming kan door het bevoegde orgaan alleen geweigerd worden indien, in overeenstemming met het oordeel van het orgaan van de woonplaats, in de lidstaat van de woonplaats van de verzekerde niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 20, lid 2, tweede zin, van de basisverordening, of indien dezelfde behandeling binnen een medisch verantwoorde termijn, gelet op de gezondheidstoestand van dat moment en het te verwachten ziekteverloop van de betrokkene, in de bevoegde lidstaat zelf kan worden gegeven. Het bevoegde orgaan stelt het orgaan van de woonplaats in kennis van zijn besluit. Is binnen de in de nationale wetgeving vastgestelde termijnen geen antwoord ontvangen, dan wordt de toestemming geacht door het bevoegde orgaan te zijn verleend.

3. Indien een niet in de bevoegde lidstaat woonachtige verzekerde een dringende levensreddende behandeling nodig heeft en de toestemming niet kan worden geweigerd op grond van de tweede zin van artikel 20, lid 2, van de basisverordening, wordt de toestemming door het orgaan van de

woonplaats verleend namens het bevoegde orgaan, dat onverwijld door het orgaan van de woonplaats wordt ingelicht.

Het bevoegde orgaan aanvaardt de bevindingen en behandelingskeuzen van artsen die zijn erkend door het orgaan van de woonplaats dat toestemming verleent met betrekking tot de noodzaak van een dringende levensreddende behandeling.

4. Tijdens de procedure voor het verlenen van de toestemming behoudt het bevoegde orgaan steeds de mogelijkheid de verzekerde door een door het orgaan gekozen arts in de lidstaat van de woon- of verblijfplaats te laten onderzoeken.

5. Het orgaan van de verblijfplaats stelt, onverminderd enige beslissing inzake de toestemming, het bevoegde orgaan in voorkomend geval ervan in kennis dat een aanvulling op de door de toestemming gedekte behandeling uit medisch oogpunt nodig blijkt.

B) Rechtstreekse betaling van de door de verzekerde gemaakte kosten in verband met verstrekkingen

6. Onverminderd lid 7, is artikel 25, leden 4 en 5, van de toepassingsverordening van overeenkomstige toepassing.

7. Indien de verzekerde de kosten voor een medische behandeling waarvoor toestemming is verleend geheel of gedeeltelijk zelf heeft betaald en de kosten die het bevoegde orgaan op grond van lid 6 verplicht is aan het orgaan van de verblijfplaats of aan de verzekerde zelf te vergoeden (werkelijke kostprijs) lager zijn dan de kosten die het voor dezelfde behandeling in de bevoegde lidstaat zou hebben moeten dragen (fictieve kostprijs), dan vergoedt het bevoegde orgaan op verzoek de door de verzekerde gemaakte kosten van de behandeling tot het bedrag waarmee de fictieve kostprijs de werkelijke kostprijs overstijgt. Het vergoede bedrag mag evenwel niet hoger zijn dan de werkelijke kosten van de verzekerde, waarbij ook rekening kan worden gehouden met het bedrag dat de verzekerde zou hebben moeten betalen indien de behandeling in de bevoegde lidstaat had plaatsgevonden.

C) Reis- en verblijfkosten in het kader van een geplande behandeling

8. Indien toestemming is verleend voor een behandeling in een andere lidstaat, en de nationale wetgeving van het bevoegde orgaan voorziet in de vergoeding van de aan de behandeling verbonden reis- en verblijfkosten van de verzekerde, worden deze kosten voor de betrokkene en zo nodig voor een begeleider door dat orgaan betaald.

D) Gezinsleden

9. De leden 1 tot en met 8 zijn van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden van de verzekerden.

Wat houdt dit artikel in?

Toestemmingsprocedure

- Verzekerden of gepensioneerden en hun gezinsleden ontvangen toestemming van het bevoegde orgaan voor behandeling buiten de woonstaat. Dit orgaan moet hen een document geven waaruit de toestemming blijkt. Het document is bestemd voor het orgaan van de verblijfplaats. Voor gezinsleden die niet in dezelfde lidstaat wonen als de verzekerde en voor gepensioneerden en hun gezinsleden maakt het verschil of de lidstaat waarin zij wonen, afrekent naar vaste bedragen of de werkelijke kosten vergoedt. Als de woonstaat afrekent naar vaste bedragen, dan is het orgaan van de woonstaat het bevoegde orgaan voor het verlenen van toestemming (zie bijlage 3 bij Verordening (EG) 987/2009, waaronder Nederland). Vergoedt het woonland de werkelijke kosten van medische zorg? Dan is de pensioenverstrekkende staat bevoegd.
- Verzekerden of gepensioneerden die niet in de bevoegde lidstaat wonen, vragen de toestemming via het orgaan van de woonstaat. Dit orgaan toetst of de betrokkene voldoet aan de voorwaarden van artikel 20, lid 2 van Verordening (EG) 883/2004 en geeft dat in een verklaring aan. Het bevoegde orgaan moet afgaan op het oordeel van het orgaan van de woonplaats. Het bevoegde orgaan mag toestemming weigeren als de behandeling binnen een medisch verantwoorde termijn in de bevoegde lidstaat zelf kan worden gegeven. Het bevoegde orgaan moet dan wel binnen de in de nationale wetgeving vastgestelde termijnen reageren. Ontvangt het orgaan van de woonplaats binnen die termijn geen reactie, dan mag het ervan uitgaan dat het bevoegde orgaan akkoord is.

Voor urgente, levensreddende behandelingen mag het orgaan van de woonplaats zelf de toestemming verlenen. Het bevoegde orgaan moet daarvan direct op de hoogte worden gesteld. Het bevoegde orgaan moet het oordeel van de erkende artsen in het woonland over de noodzaak van de levensreddende behandeling accepteren. Zolang het bevoegde orgaan nog niets heeft beslist, mag het de betrokkene door een door het bevoegde orgaan gekozen arts in de woon- of verblijfstaat laten onderzoeken. Van aanvullende behandelingen die niet onder de

gegeven toestemming vallen, maar medisch nodig zijn, stelt het orgaan van de verblijfplaats het bevoegde orgaan in kennis.

Procedure rechtstreekse betaling aan verzekerden en zijn gezinsleden

Uitgangspunt is dat het orgaan van de verblijfplaats de kosten van de behandeling waarvoor toestemming is verleend, in rekening brengt bij het bevoegde orgaan (zie artikel 35 van Verordening (EG) 883/2004 en artikel 62 van Verordening (EG) 987/2009). Als verzekerden, gepensioneerden of hun gezinsleden de kosten, of een deel daarvan, zelf hebben voorgesloten en het orgaan van de verblijfstaat een vergoedingsmogelijkheid biedt, kan de betrokkene zijn declaratie direct richten tot het orgaan van de verblijfstaat. In dat geval moet dit orgaan de kosten vergoeden die hiervoor in aanmerking komen volgens de geldende wetgeving. Wanneer de betrokkene de declaratie niet rechtstreeks bij het orgaan van de verblijfstaat heeft ingediend, moet het bevoegde orgaan de kosten vergoeden. Voor gepensioneerden en "achtergebleven" gezinsleden is dat bij afrekening naar vaste bedragen het orgaan van de woonplaats. Het bevoegde orgaan vraagt het orgaan van de verblijfplaats welke kosten volgens de daar geldende wetgeving voor vergoeding in aanmerking komen. Vergoeding vindt plaats in overeenstemming met het opgegeven bedrag. Dit is de tarifieringsmethode.

Op verzoek van een verzekerde, gepensioneerde of gezinslid dient het bevoegde orgaan de kosten die hij voor de behandeling gemaakt heeft, terug te betalen voor zover het bedrag dat volgens de wettelijke regeling van de bevoegde lidstaat voor vergoeding in aanmerking komt als de behandeling daar had plaatsgevonden, het bedrag dat aan de verblijfstaat is betaald overschrijdt. Het terug te betalen bedrag mag niet meer zijn dan de kosten die de verzekerde daadwerkelijk heeft gemaakt. Daarbij mag rekening worden gehouden met eigen bijdragen die de verzekerde in de bevoegde staat had moeten betalen.

Voorbeeld

Stel een verzekerde uit bevoegde lidstaat A ondergaat een behandeling in lidstaat B. Hij heeft hiervoor toestemming van zijn zorgverzekeraar. Voor deze behandeling betaalt hij in lidstaat B een eigen bijdrage van 10% van de totale kosten. Of hij dit bedrag terug krijgt van het bevoegde orgaan (zijn zorgverzekeraar), hangt af van de kosten die lidstaat A aan lidstaat B moet betalen en de kosten van eenzelfde behandeling in lidstaat A. Ook met een eventueel te betalen eigen bijdrage in lidstaat A wordt rekening gehouden.

Kosten behandeling in verblijfstaat B

Totale kosten van behandeling in verblijfstaat B	€ 10.000
Eigen bijdrage door verzekerde betaald in lidstaat B (10%)	€ 1.000
Werkelijke kosten door de zorgverzekeraar betaald aan lidstaat B	€ 9.000

Kosten als de behandeling in bevoegde lidstaat A zou hebben plaatsgevonden

Situatie 1

Totale kosten voor eenzelfde behandeling in de bevoegde lidstaat A	€ 12.000
Wettelijke eigenbijdrageregeling in lidstaat A (40%)	€ 3.600
Kosten voor de zorgverzekeraar in lidstaat A	€ 8.400

Het bedrag dat de zorgverzekeraar zou moeten vergoeden als de behandeling in lidstaat A zou hebben plaatsgevonden (€ 8.400), overschrijdt de werkelijk betaalde kosten à € 9.000 niet. De verzekerde heeft in dit voorbeeld geen recht op terugbetaling van de eigen bijdrage van € 1.000.

Situatie 2

Totale kosten voor eenzelfde behandeling in de bevoegde lidstaat A	€ 9.500
Geen eigenbijdrageregeling in lidstaat A	€ 0
Kosten voor de zorgverzekeraar in lidstaat A	€ 9.500

Het bedrag dat de zorgverzekeraar zou moeten vergoeden als de behandeling in lidstaat A zou hebben plaatsgevonden (€ 9.500), overschrijdt de werkelijk betaalde kosten à € 9.000 met € 500. De verzekerde heeft in dit voorbeeld recht op terugbetaling van € 500.

Situatie 3

Totale kosten voor eenzelfde behandeling in de bevoegde lidstaat A	€ 20.000
Wettelijke eigenbijdrageregeling in lidstaat A (20%)	€ 4.000
Kosten voor de zorgverzekeraar in lidstaat A	€ 16.000

Het bedrag dat de zorgverzekeraar zou moeten vergoeden als de behandeling in lidstaat A zou hebben plaatsgevonden (€ 16.000), overschrijdt de werkelijke betaalde kosten à € 9000 met € 7.000. Een verzekerde heeft in dit voorbeeld recht op terugbetaling van het volledige bedrag van € 1.000 dat hij aan eigen bijdrage heeft betaald.

Reis- en verblijfskosten

Ook de reis- en verblijfskosten die verbonden zijn aan de behandeling die een verzekerde met toestemming in een andere lidstaat heeft ondergaan, moet het bevoegde orgaan op zich nemen als de wettelijke regeling van de bevoegde lidstaat in vergoeding van deze kosten voorziet. Dat geldt ook voor de reis- en verblijfskosten van een begeleider of gezinsleden.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. De procedurebeschrijving in Verordening (EEG) 574/72 was veel beperkter. Er stond alleen in dat betrokkenen verplicht zijn een verklaring (formulier E112) te overleggen aan het orgaan van de verblijfplaats, waaruit blijkt dat zij toestemming hebben voor de behandeling.

Verordening (EG) 883/2004 regelt de procedure gedetailleerder, waardoor ook de verplichtingen van de organen onderling zijn vastgelegd. In het artikel staat ook dat lidstaten een aanvraag kunnen afwijzen als de behandeling binnen medisch verantwoorde termijn in de bevoegde lidstaat zelf gegeven kan worden. De procedure voor rechtstreekse betalingen aan de verzekerde was niet geregeld in Verordening (EEG) 574/72, maar wordt op basis van jurisprudentie toegepast.

Corresponderende artikelen

- Artikel 20; artikel 27 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 22 lid 1c, punt i), lid 2 en 3; artikel 22 bis; artikel 34 bis Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 22; artikel 23 Verordening (EEG) 574/72
- Bijlage 3 Verordening (EG) 987/2009

Arbeidsongeschiktheidsuitkeringen in het geval dat de woon- of verblijfplaats zich in een andere dan de bevoegde lidstaat bevindt

Artikel 27

Tekst van het artikel

A) Door de verzekerde te volgen procedure

1. Indien de wetgeving van de bevoegde lidstaat voorschrijft dat de verzekerde een bewijs overlegt om in aanmerking te komen voor een arbeidsongeschiktheidsuitkering in de zin van artikel 21, lid 1, van de basisverordening, vraagt de verzekerde de arts van de lidstaat van de woonplaats die zijn gezondheidstoestand heeft vastgesteld, om een bewijs van arbeidsongeschiktheid met vermelding van de vermoedelijke duur ervan.

2. De verzekerde zendt het bewijs binnen de door de wetgeving van de bevoegde lidstaat bepaalde termijn aan het bevoegde orgaan toe.

3. Indien door de behandelende artsen van de lidstaat van de woonplaats geen bewijzen van arbeidsongeschiktheid worden afgegeven en deze volgens de wetgeving van de bevoegde lidstaat vereist zijn, wendt de betrokkene zich rechtstreeks tot het orgaan van de woonplaats. Dit orgaan zorgt er onmiddellijk voor dat de arbeidsongeschiktheid van de betrokkene medisch wordt beoordeeld en het in lid 1 bedoelde bewijs wordt uitgeschreven. Het bewijs wordt onverwijld naar het bevoegde orgaan doorgezonden.

4. De doorzending van het in de leden 1, 2 en 3 bedoelde document ontslaat de verzekerde niet van de in de toepasselijke wetgeving vervatte verplichtingen, met name ten aanzien van zijn werkgever. In voorkomend geval kan de werkgever en/of het bevoegde orgaan de werknemer oproepen deel te nemen aan activiteiten om de terugkeer naar het arbeidsproces te bevorderen en te ondersteunen.

B) Door het orgaan van de lidstaat van de woonplaats te volgen procedure

5. Als het bevoegde orgaan daarom verzoekt, worden door het orgaan van de woonplaats, in overeenstemming met de door dat orgaan toegepaste wetgeving, ten aanzien van de betrokkene de nodige administratieve controles of medische onderzoeken verricht. Het verslag van de controlerend arts, waarin met name de vermoedelijke duur van de arbeidsongeschiktheid wordt vermeld, wordt door het orgaan van de woonplaats onverwijld aan het bevoegde orgaan gezonden.

C) Door het bevoegde orgaan te volgen procedure

6. Het bevoegde orgaan behoudt het recht de verzekerde te laten onderzoeken door een arts die het orgaan zelf heeft gekozen.

7. Onverminderd artikel 21, lid 1, tweede zin, van de basisverordening, betaalt het bevoegde orgaan de uitkeringen rechtstreeks aan de betrokkene en stelt het, indien nodig, het orgaan van de woonplaats hiervan in kennis.

8. Voor de toepassing van artikel 21, lid 1, van de basisverordening hebben de vermeldingen op het bewijs van arbeidsongeschiktheid van de verzekerde, dat in een andere lidstaat op grond van de medische bevindingen van de controlerend arts of het controlerend orgaan is opgesteld, dezelfde juridische waarde als het in de bevoegde lidstaat opgesteld bewijs.

9. Indien het bevoegde orgaan besluit de uitkeringen te weigeren, stelt het de verzekerde en tegelijkertijd het orgaan van de woonplaats van zijn besluit in kennis.

D) Procedure bij verblijf in een andere dan de bevoegde lidstaat

10. De leden 1 tot en met 9 zijn van overeenkomstige toepassing in het geval dat de verzekerde in een andere dan de bevoegde lidstaat verblijft.

Wat houdt dit artikel in?

Verhouding artikel 87 tot artikel 27

De artikelen 87 en 27 van de toepassingsverordening hebben beide betrekking op vaststelling en controle van arbeidsongeschiktheid als de betrokkene zich bevindt in een andere dan de bevoegde lidstaat.

- Artikel 87 verhoudt zich tot artikel 27 als een *lex generalis* tot een *lex specialis*. Dat betekent dat waar artikel 27 afwijkt van artikel 87, artikel 27 voorgaat, voor zo ver het gaat om prestaties bij ziekte en moederschaps- en gelijkgestelde vaderschapsuitkeringen.
- Artikel 27 wijkt in die zin af van artikel 87, dat geneeskundige vaststelling van ziekte en de controle daarvan plaats moet vinden in de lidstaat waar de betrokkene woont of verblijft.

Medische verklaring van arbeidsongeschiktheid

In de meeste lidstaten is in wet- en regelgeving voorgeschreven dat betrokkenen bij arbeidsongeschiktheid een verklaring van de behandelende arts overlegt.

Artikel 27, lid 1 tot en met 4 van Verordening 987/2009 schrijft voor hoe een dergelijk voorschrift moet worden uitgevoerd als de betrokkene in een andere lidstaat woont of verblijft. In Nederland geven de behandelend artsen geen verklaringen van arbeidsongeschiktheid af. Buitenlands verzekerden die in Nederland wonen of verblijven, moeten zich bij ziekte daarom melden bij het UWV voor de in lid 3 voorgeschreven procedure.

De eerste drie leden van artikel 27 hebben voor de Nederlandse situatie slechts beperkte praktische betekenis. In Nederland is de werkgever verplicht het loon door te betalen gedurende de eerste twee jaren van arbeidsongeschiktheid. De werkgever is voor die functie het bevoegde orgaan in de zin van artikel 1q van Verordening (EG) 883/2004 en gebonden aan de bepalingen van het EU-recht. Maar de manier waarop de werkgever de arbeidsongeschiktheid van de werknemer controleert, staat niet in de wet. Dit wordt namelijk per bedrijf of bedrijfstak geregeld. Omdat de eerste drie leden van artikel 27 alleen betrekking hebben op bij de wet voorgeschreven verplichtingen, hebben deze bepalingen voor de relatie werkgever en werknemer weinig relevantie.

Controle bij ziekte en arbeidsongeschiktheid door werkgever en UWV

Het Europese Hof van Justitie legt het EU-recht zo uit dat de zieke niet verplicht kan worden voor controles bij arbeidsongeschiktheid naar de bevoegde lidstaat te komen. De werkgever kan de zieke werknemer die zich in een andere lidstaat bevindt dus niet verplichten om naar de bevoegde lidstaat te komen, maar kan het wel vragen. Mensen die net over de grens wonen of verblijven, hebben daartegen meestal geen bezwaar en geven er soms zelfs de voorkeur aan. Het is dan wel een voorwaarde dat de zieke nadrukkelijk instemt met controle in Nederland. Dit moet hij altijd schriftelijk bevestigen.

Vindt de controle plaats in de woon- of verblijfplaats? Dan kan de werkgever een verklaring van een behandelend arts vragen. De werkgever kan het orgaan van de woonplaats ook vragen de controle uit te voeren: de werknemer is verplicht hieraan mee te werken. Het orgaan dat de controle uitvoert informeert de werkgever. De werkgever kan ook een arts in de woon- of verblijfplaats aanwijzen die een verklaring over de gezondheidstoestand moet afgeven. De werkgever kan ook een arts vanuit Nederland naar woon- of verblijfplaats sturen. Werknemers zonder werkgever hebben bij ziekte recht op een ziektebewijs dat het UWV uitkeert. Het UWV stelt ook controlevoorschriften vast voor zieke werknemers die in het buitenland verblijven. Als de werkgever of het UWV gebruikmaakt van de controle van het orgaan in de woonplaats, dan vindt deze altijd plaats op de wijze zoals staat omschreven in de wetgeving van de lidstaat waar de betrokkene zich bevindt.

Re-integratie

In Nederland is een zieke werknemer verplicht mee te werken aan zijn re-integratie. Deze verplichting geldt volgens artikel 27, lid 4 van Verordening (EG) 987/2009 ook als de betrokkene woont of verblijft in een andere lidstaat. De werkgever kan de werknemer oproepen om deel te nemen aan re-integratieactiviteiten. Dit heeft in de eerste plaats betrekking op activiteiten in de lidstaat waar de betrokkene woont- of verblijft. In voorkomende gevallen kan de betrokkene ook opgeroepen worden naar de bevoegde lidstaat. De beperking tot 'in voorkomende gevallen' verwijst enerzijds naar het aanwezig zijn van een verplichting mee te werken en anderzijds naar de beperking dat de werknemer niet kan worden gedwongen naar Nederland te reizen als zijn gezondheidstoestand dat niet toelaat.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Er zijn drie belangrijke wijzigingen:

1. In Verordening (EEG) 574/72 stond dat een arbeidsongeschikte zich binnen drie dagen bij het orgaan van de woonplaats moet melden. Onder Verordening (EEG) 1408/71 en (EEG) 574/72 werden als regel medische verklaringen over de gezondheid van de werknemer verstrekt door tussenkomst van de bevoegde instantie in het land van woon- of verblijfplaats. Verordening (EG) 987/2009 verlegt het uitgangspunt naar de wetgeving van de bevoegde lidstaat: de betrokkene meldt zich arbeidsongeschikt op de manier en binnen de termijn die door de toepasselijke wetgeving is aangegeven. In Nederland maken werkgever en werknemer afspraken over de te volgen procedure bij ziekte. Voor de werknemer die in aanmerking komt voor een uitkering op grond van de Ziektewet, gelden de controlevoorschriften Ziektewet.

In Verordening (EG) 987/2009 is het dus niet meer vanzelfsprekend dat het orgaan van de woon- of verblijfplaats een rol speelt bij de vaststelling van de arbeidsongeschiktheid. Wil de werkgever of het UWV gebruikmaken van het orgaan van de woon- of verblijfplaats? Dan moeten ze hiervoor een verzoek indienen. Zou een werkgever of het UWV standaard gebruik willen maken van de inzet van het orgaan van de woon- of verblijfplaats? Dan moeten ze daarover structurele afspraken maken. Het orgaan van de woon- of verblijfplaats is verplicht daaraan mee te werken.

2. In het vierde lid staat expliciet dat de zieke verplicht blijft deel te nemen aan activiteiten die zijn herstel en terugkeer op de arbeidsmarkt kunnen bevorderen. In Verordening (EEG) 1408/71 stond dit niet met zo veel woorden, maar kwam het incidenteel voor dat een zieke naar Nederland werd opgeroepen voor de beoordeling van de re-integratiemogelijkheden.
3. Het achtste lid benadrukt nog een keer dat medische bevindingen uit de lidstaat van woon- of verblijfplaats, dezelfde juridische waarde hebben als verklaringen die in de bevoegde lidstaat zijn opgesteld.

Corresponderende artikelen

- Artikel 87 Verordening (EG) 987/2009
- Artikel 21 Verordening (EG) 883/04
- Artikel 18; artikel 22 Verordening (EEG) 574/72

Uitkeringen bij langdurige zorg in het geval dat de woon- of verblijfplaats zich in een andere dan de bevoegde lidstaat bevindt

Artikel 28

Tekst van het artikel

A) Door de verzekerde te volgen procedure

1. Om in aanmerking te komen voor uitkeringen bij langdurige zorg op grond van artikel 21, lid 1, van de basisverordening, wendt de verzekerde zich tot het bevoegde orgaan. Het bevoegde orgaan stelt zo nodig het orgaan van de woonplaats daarvan in kennis.

B) Door het orgaan van de woonplaats te volgen procedure

2. Het orgaan van de woonplaats onderzoekt op verzoek van het bevoegde orgaan de toestand van de verzekerde, met het oog op zijn behoefte aan langdurige zorg. Het bevoegde orgaan verschaft het orgaan van de woonplaats alle voor dit onderzoek nodige gegevens.

C) Door het bevoegde orgaan te volgen procedure

3. Het bevoegde orgaan heeft het recht om, teneinde de mate van behoefte aan langdurige zorg te bepalen, de verzekerde te laten onderzoeken door een arts of andere deskundige die het orgaan zelf heeft gekozen.

4. Artikel 27, lid 7, van de toepassingsverordening is van overeenkomstige toepassing.

D) Procedure bij verblijf in een andere dan de bevoegde lidstaat

5. De leden 1 tot en met 4 zijn van overeenkomstige toepassing op de verzekerde die in een andere dan de bevoegde lidstaat verblijft.

E) Gezinsleden

6. De leden 1 tot en met 5 zijn van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden van de verzekerde.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel regelt hoe en bij welk orgaan een verzekerde of gepensioneerde een uitkering voor langdurige zorg moet aanvragen. Hij vraagt de uitkering aan bij het bevoegde orgaan. Dit orgaan stelt zo nodig ook het orgaan van de woonplaats op de hoogte. Op verzoek van het bevoegde orgaan onderzoekt het orgaan van de woonplaats de situatie van de betrokkene en zijn behoefte

aan langdurige zorg. Dit onderzoek vindt plaats volgens de indicatiecriteria van het bevoegde orgaan. Het bevoegde orgaan kan het onderzoek ook door een eigen arts of deskundige laten uitvoeren. Het bevoegde orgaan betaalt de uitkering rechtstreeks aan de betrokkenen. De betrokkene kan de uitkering ook ontvangen in de lidstaat waar hij (tijdelijk) verblijft. In dat geval kan het bevoegde orgaan het orgaan van de verblijfplaats om een onderzoek vragen volgens dezelfde procedure. Het artikel geldt ook voor gezinsleden van de betrokkene. Aanvullende bepalingen over de procedure bij medisch onderzoek staan in artikel 87 van Verordening (EG) 987/2009.

Artikel 21, lid 1 van de basisverordening bepaalt dat er in de woonstaat recht bestaat op een uitkering uit de bevoegde staat. Dat geldt naast de loondoorbetaling door de werkgever en de Ziektewetuitkeringen ook voor uitkeringen bij langdurige zorg. Nederland kent dergelijke uitkeringen niet. Het persoonsgebonden budget wordt aangemerkt als een verstrekking en verstrekkingen zijn niet exportabel. Andere landen (bijvoorbeeld Oostenrijk en Duitsland) kennen dergelijke uitkeringen wel ('Pflegegeld'). Als iemand recht heeft op 'Pflegegeld' uit Duitsland, maar bijvoorbeeld in Nederland woont, moet er wel in Nederland een onderzoek plaatsvinden door het orgaan van de woonplaats. Omdat Nederland geen specifiek orgaan voor dergelijke uitkeringen kent, is het orgaan van de woonplaats voor de verstrekkingen bij langdurige zorg het aangewezen orgaan. In Nederland is dat zorgverzekeraar CZ. Artikel 28 van Verordening (EG) 987/2009 regelt de te volgen procedure.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. In Verordening (EEG) 1408/71 en Verordening (EEG) 574/72 bestond nog geen regeling voor uitkeringen bij langdurige zorg.

Corresponderende artikelen

- Artikel 21, lid 1; artikel 29 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 19; artikel 21; artikel 22, lid 1; artikel 25; artikel 28, lid 1; artikel 29, lid 1; artikel 31, lid 1 Verordening (EEG) 1408/71

Toepassing van artikel 28 van de basisverordening

Artikel 29

Tekst van het artikel

Indien de lidstaat waar de voormalige grensarbeider het laatst werkzaam was niet langer bevoegd is en de voormalige grensarbeider of een lid van zijn gezin er heen reist om er verstrekkingen op grond van artikel 28 van de basisverordening te verkrijgen, legt hij aan het orgaan van de verblijfplaats een door het bevoegde orgaan afgegeven document over.

Wat houdt dit artikel in?

Er komt een apart document waaruit blijkt dat de gepensioneerde grensarbeider of zijn gezinslid gebruikmaakt van zijn recht op voortzetting van de behandeling. Het bevoegde orgaan geeft dit document af.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dit artikel is nieuw.

Corresponderende artikelen

- Artikel 28 Verordening (EG) 883/2004
- Bijlage III; bijlage IV; bijlage V Verordening (EG) 883/2004

Premies en bijdragen ten laste van de pensioengerechtigden

Artikel 30

Tekst van het artikel

In het geval van een persoon die van meer dan één lidstaat een pensioen ontvangt, is het bedrag van de op alle betaalde pensioenen geheven premies en bijdragen in geen geval hoger dan het bedrag dat geheven wordt ten aanzien van iemand die hetzelfde bedrag aan pensioenen van de bevoegde lidstaat ontvangt.

Wat houdt dit artikel in?

Artikel 30 van de toepassingsverordening regelt dat het bedrag aan geheven premies over buitenlandse wettelijke pensioenen niet hoger mag zijn dan het bedrag aan geheven premies over

hetzelfde bedrag aan wettelijke pensioenen die uitsluitend van de bevoegde lidstaat worden ontvangen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dit artikel is nieuw, omdat de heffing en inning nu volgens artikel 30 van de basisverordening ook mag plaatsvinden over buitenlandse pensioenen, waarbij personen met pensioenen uit meerdere lidstaten voor de heffing van de premies op dezelfde wijze behandeld moeten worden als personen met hetzelfde bedrag aan pensioen uit één lidstaat.

Corresponderende artikelen

- Artikel 30 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 33 Verordening (EEG) 1408/71

Toepassing van artikel 34 van de basisverordening

Artikel 31

Tekst van het artikel

A) Door het bevoegde orgaan te volgen procedure

1. Het bevoegde orgaan stelt de betrokkene in kennis van de bepaling van artikel 34 van de basisverordening, ter voorkoming van samenloop van prestaties. De toepassing van deze voorschriften garandeert aan de persoon die niet op het grondgebied van de bevoegde lidstaat woont, het recht op prestaties die ten minste gelijk zijn aan het totale bedrag of de totale waarde waarop hij aanspraak zou kunnen maken als hij in die lidstaat woonde.

2. Het bevoegde orgaan stelt voorts het orgaan van de woon- of verblijfplaats in kennis van de betaling van uitkeringen bij langdurige zorg, indien de door laatstbedoeld orgaan toegepaste wetgeving voorziet in de verstrekkingen voor langdurige zorg die zijn vermeld op de in artikel 34, lid 2, van de basisverordening bedoelde lijst.

B) Door het orgaan van de woon- of verblijfplaats te volgen procedure

3. Na ontvangst van de in lid 2 bedoelde informatie stelt het orgaan van de woon- of verblijfplaats het bevoegde orgaan onverwijld in kennis van elke voor hetzelfde doel bestemde verstrekking bij langdurige zorg die het op grond van zijn wetgeving aan de betrokkene verleent, en van het vergoedingstarief daarvan.

4. De Administratieve Commissie neemt de maatregelen die nodig zijn ter uitvoering van dit artikel.

Wat houdt dit artikel in?

Het bevoegde orgaan informeert de betrokkene over de gevolgen van de toepassing van artikel 34. De betrokkene heeft in ieder geval recht op zorg die tenminste gelijkwaardig is aan de zorg waarop hij recht zou hebben, als hij in de bevoegde lidstaat zou wonen. Daarnaast informeert het bevoegde orgaan het orgaan van de woonplaats over de uitkeringen bij langdurige zorg. Dit hoeft alleen als het orgaan van de woonplaats de zorg die op de lijst voorkomt, in natura verstrekt volgens de toegepaste wetgeving. Vervolgens verstrekt het orgaan van de woonplaats het bevoegde orgaan alle informatie over de zorg waarop de betrokkene volgens de wettelijke regeling aanspraak maakt en die dezelfde bestemming heeft als de uitkering. Daarbij moet ook aangegeven worden welk bedrag daarmee gemoeid is.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dit artikel is nieuw.

Corresponderende artikelen

Artikel 34 Verordening (EG) 883/2004

Bijzondere toepassingsmaatregelen

Artikel 32

Tekst van het artikel

- 1. Wanneer een persoon of een groep personen op verzoek is vrijgesteld van verplichte ziekteverzekering en die personen dus niet zijn gedekt door een ziekteverzekeringsstelsel waarop de basisverordening van toepassing is, wordt het orgaan van een andere lidstaat, louter ten gevolge van die vrijstelling, niet verantwoordelijk voor de kosten van de verstrekkingen of uitkeringen die uit hoofde van titel III, hoofdstuk I, van de basisverordening aan die personen of hun gezinsleden worden verleend.*
- 2. Voor de in bijlage 2 bedoelde lidstaten zijn de bepalingen van titel III, hoofdstuk I, van de basisverordening betreffende verstrekkingen slechts van toepassing op personen die uitsluitend op basis van een bijzonder stelsel voor ambtenaren recht hebben op verstrekkingen, voor zover zulks*

in die bijlage is gespecificeerd. Het orgaan van een andere lidstaat wordt niet, louter op die grond, verantwoordelijk voor de kosten van de verstrekkingen of uitkeringen die aan die personen of hun gezinsleden worden verleend.

3. Wanneer de in de leden 1 en 2 bedoelde personen en hun gezinsleden wonen in een lidstaat waar het recht op verstrekkingen niet is onderworpen aan verzekeringsvoorwaarden of de uitoefening van werkzaamheden, al dan niet in loondienst, worden zij aangesproken voor de volledige kosten van de verstrekkingen die hun in hun land van woonplaats worden verleend.

Wat houdt dit artikel in?

- Lid 1 – dit lid regelt dat een andere lidstaat niet verantwoordelijk wordt voor de kosten van medische zorg of uitkeringen als personen op eigen verzoek vrijgesteld worden van de verplichte ziekteverzekering. De bepaling is opgenomen omdat verschillende lidstaten een constructie kennen, waarbij mensen kunnen worden vrijgesteld van een verplichte (particuliere) ziekteverzekering. Het is niet de bedoeling dat zo'n nationaal wettelijke constructie ertoe leidt dat betrokkenen ten laste komen van een andere lidstaat.
- Lid 2 – lidstaten kunnen op bijlage 2 van Verordening (EG) 987/2009 aangeven welke bepalingen van hoofdstuk 1 van de basisverordening niet van toepassing zijn op ambtenaren die in een bijzonder stelsel zijn verzekerd. Dit geldt alleen voor verstrekkingen.

Op deze bijlage staan alleen Spanje en Duitsland. Voor Duitsland geldt de uitzondering voor alle bepalingen van titel III, hoofdstuk 1 van Verordening (EG) 883/2004. Voor Spanje voor alle bepalingen behalve artikel 19, lid 1, artikel 27 en artikel 35 van Verordening (EG) 883/2004. In de bijlage staat ook precies om welke stelsels het gaat. Dit betekent dat Duitse en Spaanse ambtenaren een uitzonderingspositie hebben. Zij kunnen geen beroep doen op de coördinatiebepalingen en zijn dus aangewezen op zorg in het woonland volgens de regels van het bijzondere stelsel waarbij ze zijn aangesloten. De Spaanse ambtenaren kunnen wel gebruikmaken van een Europese verzekeringskaart bij verblijf in een andere lidstaat. Dit staat in artikel 19, lid 1 van Verordening 883/2004. Het orgaan van een andere lidstaat wordt niet verantwoordelijk voor kosten van de medische zorg wanneer de bepalingen van de verordening niet van toepassing zijn.

- Lid 3 – is iemand op verzoek vrijgesteld van de verplichte ziektekostenverzekering of is hij een Duitse of Spaanse ambtenaar en woont hij in een lidstaat waar iedereen zonder voorwaarden verzekerd is voor ziektekosten? Dan wordt hij aangesproken voor de volledige kosten van de

verleende medische zorg in het woonland. Dit betekent dat het woonland niet verantwoordelijk is voor vergoeding van de kosten.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. De uitzonderingssituatie was in Verordening (EEG) 1408/71 geregeld in bijlage VI. Voor Duitsland onder E, punt 21 en 22 en voor Spanje onder H, punt 7 en 8.

Corresponderende artikelen

Bijlage 2 Verordening (EG) 987/2009

Prestaties bij arbeidsongevallen en beroepsziekten

Titel III – Hoofdstuk II

Recht op verstrekkingen en uitkeringen voor degene die in een andere dan de bevoegde lidstaat woont of verblijft

Artikel 33

Tekst van het artikel

- 1. De in de artikelen 24 tot en met 27 van de toepassingsverordening vastgestelde procedures zijn van overeenkomstige toepassing op artikel 36 van de basisverordening.*
- 2. Indien op grond van de nationale wetgeving van de lidstaat van woonplaats of verblijf specifieke verstrekkingen worden gedaan in verband met arbeidsongeval en beroepsziekte, stelt het orgaan van deze lidstaat het bevoegde orgaan hiervan onverwijld op de hoogte.*

Wat houdt dit artikel in?

- Artikel 24 tot met 26 - hierin staan de procedures beschreven die moeten worden gevolgd voor verstrekkingen in een andere lidstaat dan de bevoegde lidstaat. Het orgaan van de woonplaats moet het bevoegde orgaan dan op de hoogte stellen van specifieke verstrekkingen die het verleent in verband met een arbeidsongeval of beroepsziekte.
- Artikel 27 - voor uitkeringen bij arbeidsongevallen en beroepsziekten wordt verwezen naar de regeling van uitkeringen bij ziekte en moederschap. Artikel 27 geeft de procedures voor arbeidsongeschiktheidsuitkeringen wanneer de betrokkene in een ander dan de bevoegde lidstaat woont of verblijft.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. In Verordening 574/72 stond dat de betrokkene zich binnen drie dagen bij het orgaan van de woonplaats moest melden. In deze toepassingsverordening is het uitgangspunt verlegd naar de wetgeving van de bevoegde lidstaat. Dit betekent dat de betrokkene zich meldt op de manier en binnen de termijn die door de toepasselijke wetgeving is aangegeven. In Nederland maken werkgever en werknemer afspraken over de procedure die ze volgen bij ziekte.

Corresponderende artikelen

- Artikel 36, lid 3; artikel 21 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 52 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 18; artikel 60; artikel 61 Verordening (EEG) 574/72

Procedure in geval van een arbeidsongeval of beroepsziekte in een andere dan de bevoegde lidstaat

Artikel 34

Tekst van het artikel

1. Indien een arbeidsongeval plaatsvindt of een beroepsziekte voor de eerste maal medisch wordt vastgesteld op het grondgebied van een andere dan de bevoegde lidstaat, en de nationale wetgeving in een aangifte of kennisgeving voorziet, wordt de aangifte of de kennisgeving van het arbeidsongeval of van de beroepsziekte gedaan overeenkomstig de wetgeving van de bevoegde lidstaat, in voorkomend geval onverminderd enige andersluidende toepasselijke wettelijke bepalingen die op het grondgebied van de lidstaat waar het arbeidsongeval plaatsvond of waar de beroepsziekte voor de eerste maal medisch werd vastgesteld, gelden en die in dat geval van toepassing blijven. De aangifte of kennisgeving wordt gericht aan het bevoegde orgaan.

2. Het orgaan van de lidstaat op het grondgebied waarvan het arbeidsongeval plaatsvond of waar de beroepsziekte voor de eerste maal medisch werd vastgesteld, zendt aan het bevoegde orgaan de op het grondgebied van deze lidstaat opgestelde geneeskundige verklaringen toe.

3. Indien wegens een ongeval op weg van of naar het werk dat op het grondgebied van een andere lidstaat dan de bevoegde lidstaat heeft plaatsgevonden, op dat grondgebied een onderzoek moet worden verricht om een mogelijk recht op de desbetreffende prestaties vast te stellen, kan het bevoegde orgaan hiertoe een persoon aanwijzen, waarna het de autoriteiten van eerstgenoemde lidstaat van deze aanwijzing in kennis stelt. De organen werken samen om alle nuttige informatie te onderzoeken en om de verslagen en andere documenten in verband met het ongeval te raadplegen.

4. Het bevoegde orgaan ontvangt, na afloop van de behandeling, op verzoek een uitvoerig verslag, vergezeld van de geneeskundige verklaringen betreffende de blijvende gevolgen van het ongeval of de ziekte en in het bijzonder de huidige toestand van de getroffen(e) alsmede de genezing of de stabilisering van de letsels. De honoraria worden betaald door het orgaan van de woonplaats of de

plaats van verblijf, naargelang het geval, overeenkomstig het door dit orgaan toegepaste tarief, maar komen voor rekening van het bevoegde orgaan.

5. Op verzoek van het bevoegde orgaan van de woon- of de verblijfplaats geeft het bevoegde orgaan in voorkomend geval kennis van de beslissing waarin de datum van de genezing of van de stabilisering der letsels wordt vastgesteld, alsmede, indien van toepassing, van de beslissing betreffende de toekenning van een rente.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel beschrijft de procedure voor de situatie waarin:

- een arbeidsongeval plaatsvindt buiten de bevoegde lidstaat;
- een beroepsziekte voor de eerste keer medisch wordt vastgesteld buiten de bevoegde lidstaat.

Vindt een ongeval plaats buiten de bevoegde lidstaat? Dan moet de bevoegde lidstaat hiervan op de hoogte worden gebracht, op voorwaarde dat de wetgeving van de bevoegde lidstaat dit verplicht. Daarbij moet rekening worden gehouden met de wetgeving van de lidstaat waar het arbeidsongeval heeft plaatsgevonden of de beroepsziekte is vastgesteld. Het is mogelijk dat de bevoegde lidstaat onderzoek wil doen om het recht op uitkering vast te stellen. De bevoegde lidstaat kan dan iemand aanwijzen die dat onderzoek doet. De lidstaat waar het ongeval plaatsvond, moet altijd over het onderzoek worden geïnformeerd en medewerking verlenen.

Lidstaten wisselen relevante informatie uit

Bij een arbeidsongeval of beroepsziekte moeten lidstaten alle relevante informatie met elkaar delen. Zo kan het bevoegd orgaan vragen om een geneeskundige verklaring van medisch onderzoek naar het letsel, blijvende gevolgen van en het vooruitzicht op herstel of stabilisatie. Het orgaan in de lidstaat waar het ongeval heeft plaatsgevonden of de beroepsziekte is vastgesteld, is verplicht om dit onderzoek op eigen kosten uit te laten voeren. Wanneer het orgaan van de woon- of verblijfplaats hierom vraagt, informeert het bevoegde orgaan over de datum van herstel of stabilisering en de eventueel toegekende uitkering.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Inhoudelijk is het artikel niet veranderd.

Corresponderende artikelen

- Artikel 36, lid 3; artikel 21 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 52 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 65 Verordening (EEG) 574/72

Geschillen naar aanleiding van de vraag of het ongeval of de ziekte al dan niet het gevolg is van de uitvoering van een beroep

Artikel 35

1. Indien het bevoegde orgaan betwist dat in het kader van artikel 36, lid 2, van de basisverordening de wetgeving inzake arbeidsongevallen of beroepsziekten van toepassing is, stelt het orgaan van de woon- of van de verblijfplaats, dat de verstrekkingen heeft verleend, hiervan onverwijld in kennis; de verstrekkingen worden dan als verstrekkingen van de ziekteverzekering beschouwd.

2. Wanneer hieromtrent een definitieve beslissing is genomen, stelt het bevoegde orgaan het orgaan van de woon- of de verblijfplaats dat de verstrekkingen heeft verleend, hiervan onverwijld in kennis.

Indien niet is komen vast te staan dat van een arbeidsongeval of beroepsziekte sprake is, worden de verstrekkingen waarop de betrokkene recht heeft, voortgezet als verstrekkingen bij ziekte.

Indien is komen vast te staan dat van een arbeidsongeval of beroepsziekte sprake is, worden met ingang van de dag waarop het arbeidsongeval heeft plaatsgevonden of de beroepsziekte voor de eerste maal medisch werd vastgesteld, de aan betrokkene toegekende verstrekkingen beschouwd als verstrekkingen wegens arbeidsongeval of beroepsziekte.

3. De tweede alinea van artikel 6, lid 5, van de toepassingsverordening is van overeenkomstige toepassing.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel gaat over de situatie waarin nog niet met zekerheid is vastgesteld dat er sprake is van een arbeidsongeval of beroepsziekte. In dat geval moet het bevoegde orgaan het orgaan van de woon- of verblijfplaats hierover inlichten. De betrokkene heeft dan alleen recht op medische zorg volgens de bepalingen in hoofdstuk 1 van titel III. Dit kan betekenen dat de betrokkene geen recht heeft op specifieke verstrekkingen. Zodra duidelijk is of het om een arbeidsongeval gaat, worden de verstrekkingen met terugwerkende kracht verleend volgens het hoofdstuk arbeidsongevallen en

beroepsziekten. Het recht op verstrekkingen volgens dit hoofdstuk werkt dan terug tot de dag van het ongeval of de dag waarop de beroepsziekte voor het eerst medisch is vastgesteld.

Verstrekkingen in Nederland

In Nederland bestaat er geen verschil tussen verstrekkingen bij ziekte of een arbeidsongeval. Dat verschil bestaat wel in lidstaten die een aparte verzekering voor arbeidsongevallen hebben. In dat geval heeft een betrokkene mogelijk recht op verstrekkingen die de ziekteverzekering niet dekt. Heeft het orgaan van de ziekteverzekering de verstrekkingen voorlopig verleend, terwijl het orgaan van de arbeidsongevallenverzekering bevoegd was, of andersom? Dan moeten het bevoegde orgaan de kosten vergoeden.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. De vergoeding voor voorlopige verstrekkingen op basis van de tweede alinea van artikel 6, lid 5 is nieuw.

Corresponderende artikelen

- Artikel 36, lid 2; artikel 40 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 61 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 66 Verordening (EEG) 574/72

Procedure bij blootstelling aan het risico van een beroepsziekte in meer dan één lidstaat

Artikel 36

Tekst van het artikel

1. In het geval bedoeld in artikel 38 van de basisverordening wordt de aangifte of kennisgeving van de beroepsziekte doorgezonden aan het voor beroepsziekten bevoegde orgaan van de lidstaat onder de wetgeving waarvan de betrokkene werkzaamheden heeft verricht waardoor de bedoelde beroepsziekte kon ontstaan.

Indien het orgaan waaraan de aangifte of kennisgeving was toegezonden, vaststelt dat werkzaamheden waardoor de betrokken beroepsziekte kon ontstaan, het laatst onder de wetgeving van een andere lidstaat zijn uitgeoefend, zendt het de aangifte of kennisgeving en alle daarbij gevoegde stukken aan het overeenkomstige orgaan van deze lidstaat door.

2. Indien het orgaan van de lidstaat onder de wetgeving waarvan de betrokkene laatstelijk een werkzaamheid heeft uitgeoefend waardoor de betrokken beroepsziekte kan ontstaan, vaststelt dat de betrokkene of zijn nabestaanden niet voldoen aan de voorwaarden van deze wetgeving, bijvoorbeeld omdat de betrokkene in de betreffende lidstaat nooit een werkzaamheid heeft uitgeoefend die de beroepsziekte veroorzaakt heeft of omdat de betreffende lidstaat de ziekte niet als beroepsziekte erkent, zendt dat orgaan de aangifte of kennisgeving en alle daarbij behorende bescheiden, met inbegrip van de bevindingen en verslagen van het geneeskundig onderzoek dat door dit orgaan is verricht, onverwijld door aan het orgaan van de lidstaat onder de wetgeving waarvan de getroffene voordien een werkzaamheid heeft verricht waardoor de betrokken beroepsziekte kan ontstaan.

3. Zo nodig kan door de organen de in lid 2 vastgelegde procedure worden hernomen, waarbij wordt teruggegaan tot aan het overeenkomstige orgaan van de lidstaat onder de wetgeving waarvan de betrokkene het eerst werkzaamheden heeft verricht waardoor de bedoelde beroepsziekte kan ontstaan.

Wat houdt dit artikel in?

In dit artikel staan de procedures die gelden wanneer een betrokkene in meer dan één lidstaat heeft blootgestaan aan het risico van een beroepsziekte. De aangifte of kennisgeving en alle bijgevoegde stukken worden doorgestuurd aan het voor beroepsziekte bevoegde orgaan. Hoe u ziet welk orgaan dat is, staat in artikel 38 van Verordening 883/2004.

Voldoet een betrokkene niet aan de voorwaarden voor een uitkering bij het orgaan waar de aangifte of kennisgeving is binnengekomen? Dan wordt deze aangifte of kennisgeving met bijbehorende stukken doorgestuurd naar het orgaan van de lidstaat waar de betrokkene eerder is blootgesteld aan het risico van zijn beroepsziekte. Voldoet hij ook daar niet aan de voorwaarden, dan wordt de aangifte weer doorgestuurd naar de vorige lidstaat waar de betrokkene is blootgesteld, enzovoort.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Inhoudelijk is het artikel niet veranderd.

Corresponderende artikelen

- Artikel 38 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 57, lid 1 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 67 Verordening (EEG) 574/72

Uitwisseling van inlichtingen tussen organen en betaling van voorschotten bij beroep tegen een afwijzende beslissing

Artikel 37

Tekst van het artikel

1. Indien beroep wordt ingesteld tegen een afwijzende beslissing van het orgaan van één van de lidstaten onder de wetgeving waarvan de betrokkene werkzaamheden heeft verricht waardoor de betrokken beroepsziekte kan ontstaan, is dit orgaan verplicht hiervan kennis te geven aan het orgaan waaraan de aangifte of kennisgeving werd doorgestuurd, volgens de procedure van artikel 36, lid 2, van de toepassingsverordening, en het later, wanneer de definitieve beslissing genomen is, hiervan op de hoogte te stellen.

2. Indien op grond van de wetgeving die wordt toegepast door het orgaan waaraan de aangifte of kennisgeving werd doorgestuurd, recht op uitkeringen is ingegaan, betaalt dit orgaan voorschotten waarvan het bedrag eventueel na raadpleging van het orgaan tegen welks beslissing beroep was ingesteld, en wel zodanig dat overbetaling wordt voorkomen. Laatstgenoemd orgaan betaalt het bedrag van de uitbetaalde voorschotten terug, indien het, ingevolge het ingestelde beroep, verplicht is de prestaties te verstrekken. Dit bedrag wordt dan ingehouden op het bedrag van de aan de belanghebbende verschuldigde prestaties, volgens de procedure van de artikelen 73 en 74 van de toepassingsverordening.

3. De tweede alinea van artikel 6, lid 5, van de toepassingsverordening is van overeenkomstige toepassing.

Wat houdt dit artikel in?

Wijst het orgaan van een lidstaat de aanmelding van een beroepsziekte af? Dan kan het orgaan de aanmelding doorsturen naar het orgaan van de lidstaat waar de betrokkene eerder is blootgesteld aan het risico van de beroepsziekte. De betrokkene mag bezwaar maken tegen de afwijzing. Het orgaan dat de aanvraag heeft afgewezen en doorgestuurd, moet dan het volgende orgaan dat de aanvraag behandelt informeren over het bezwaar én de definitieve beslissing.

In deze situatie is het mogelijk dat de betrokkene recht heeft op een uitkering, volgens de wetgeving van het tweede orgaan dat de aanvraag behandelt. Deze uitkering moet het orgaan dan in voorschotten uitbetalen. Daarnaast moet het er rekening mee houden dat de betrokkene eventueel nog een uitkering kan krijgen van het orgaan dat de aanvraag heeft afgewezen. De voorschotten mogen daarom niet te hoog zijn. Wordt het beroep van de betrokkene gegrond

verklaard? Dan betaalt het orgaan van de eerste lidstaat de voorschotten terug aan het orgaan van de tweede lidstaat. Bovendien moeten de betaalde voorschotten worden afgetrokken van de uitkering die de betrokkenen ontvangt volgens artikel 73 en 74 van Verordening (EG) 987/2009.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Inhoudelijk is het artikel niet veranderd.

Corresponderende artikelen

- Artikel 38 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 57, lid 1 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 67; artikel 68 Verordening (EEG) 574/72

Verergering van een beroepsziekte

Artikel 38

Tekst van het artikel

In de gevallen bedoeld in artikel 39 van de basisverordening is de aanvrager verplicht aan het orgaan van de lidstaat tegenover hetwelk hij het recht op prestaties doet gelden, alle inlichtingen te verstrekken omtrent vroeger voor de bedoelde beroepsziekte toegekende prestaties. Dit orgaan kan zich, ter verkrijging van de inlichtingen die het noodzakelijk acht, wenden tot elk ander orgaan dat eerder bevoegd is geweest.

Wat houdt dit artikel in?

Verergert een beroepsziekte, dan moet de betrokkene het orgaan waarbij hij een aanvraag voor een uitkering indient, alle informatie geven over eerder toegekende uitkeringen voor deze beroepsziekte. Zo nodig kan het orgaan bij alle eerder bevoegde organen informatie opvragen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Inhoudelijk is het artikel niet veranderd.

Corresponderende artikelen

- Artikel 39 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 60, lid 1a, 1b en 1d Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 71, lid 1 Verordening (EEG) 574/72

Beoordeling van de mate van ongeschiktheid bij een eerder of een later voorgekomen arbeidsongeval of beroepsziekte

Artikel 39

Tekst van het artikel

Indien een eerdere of latere arbeidsongeschiktheid is veroorzaakt door een ongeval dat plaatsvond terwijl de betrokkene onderworpen was aan de wetgeving van een lidstaat waarin geen onderscheid wordt gemaakt naar de oorzaak van de arbeidsongeschiktheid, gaat het bevoegde orgaan van de betrokken lidstaat of de instelling die door de bevoegde instantie van deze lidstaat daartoe is aangewezen, als volgt te werk:

a) op verzoek van het bevoegde orgaan van een andere lidstaat verstrekt het inlichtingen over de mate van een eerdere of latere arbeidsongeschiktheid, alsmede, voor zover mogelijk, gegevens aan de hand waarvan kan worden vastgesteld of de arbeidsongeschiktheid het gevolg is van een arbeidsongeval in de zin van de door het orgaan van de tweede lidstaat toegepaste wetgeving;
b) houdt het, overeenkomstig de wetgeving die het toepast, bij de vaststelling van het recht op prestaties en van de hoogte daarvan, rekening met de mate van ongeschiktheid die in deze eerdere of latere gevallen is ontstaan.

Wat houdt dit artikel in?

Het kan voorkomen dat iemand arbeidsongeschikt wordt in een lidstaat die niet let op de reden van de arbeidsongeschiktheid, zoals Nederland. Dit artikel geeft aan dat die lidstaat informatie beschikbaar moet stellen, zodat de lidstaat die de nieuwe aanvraag voor een arbeidsongeschiktheidsuitkering behandelt, kan vaststellen of er sprake was van arbeidsongeschiktheid door een arbeidsongeval. Blijkt dit zo te zijn? Dan houdt het orgaan van de lidstaat waar de nieuwe aanvraag is ingediend rekening met de mate van de eerdere arbeidsongeschiktheid, wanneer het recht op en de hoogte van de uitkering wordt vastgesteld.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Inhoudelijk is het artikel niet veranderd.

Corresponderende artikelen

- Artikel 40, lid 3 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 61, lid 5 en 6 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 72 Verordening (EEG) 574/72

Indiening en behandeling van een aanvraag om renten of aanvullende uitkeringen

Artikel 40

Tekst van het artikel

Door de betrokkene of diens nabestaanden die op grond van de wetgeving van een lidstaat een rente of een aanvullende uitkering willen ontvangen en op het grondgebied van een andere lidstaat wonen, wordt een aanvraag gericht tot het bevoegde orgaan, of tot het orgaan van de woonplaats, dat de aanvraag aan het bevoegde orgaan doorzendt.

De aanvraag bevat alle informatie die overeenkomstig de door het bevoegde orgaan toegepaste wetgeving noodzakelijk is.

Wat houdt dit artikel in?

Iemand kan een aanvraag voor een uitkering indienen bij het bevoegde orgaan of bij het orgaan van de woonplaats. In de laatste situatie stuurt het orgaan van de woonplaats de aanvraag door naar het bevoegde orgaan. De aanvraag moet daarom altijd voldoen aan de wetgeving van het bevoegde orgaan.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Inhoudelijk is het artikel niet veranderd.

Corresponderende artikelen

Artikel 75, lid 1 Verordening (EEG) 574/72

Bijzondere toepassingsmaatregelen

Artikel 41

Tekst van het artikel

1. *In verband met de in bijlage 2 bedoelde lidstaten zijn de bepalingen van titel III, hoofdstuk 2, van de basisverordening betreffende verstrekkingen ten aanzien van personen die hierop uitsluitend op basis van een bijzonder stelsel voor ambtenarenrecht hebben, slechts van toepassing in de mate waarin zulks in die bijlage is bepaald.*

2. *Artikel 32, lid 2, tweede alinea, en artikel 32, lid 3, van de toepassingsverordening zijn van overeenkomstige toepassing.*

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel geeft aan dat lidstaten kunnen besluiten dat de bepalingen over verstrekkingen van hoofdstuk 2 van titel III van Verordening (EG) 883/2004 niet of maar gedeeltelijk van toepassing zijn op ambtenaren, die via een bijzonder ambtenarenstelsel recht hebben op verstrekkingen. Lidstaten moeten zich dan op bijlage 2 van Verordening (EG) 987/2009 plaatsen. Alleen Duitsland heeft hiervan gebruik gemaakt. Voor Duitse ambtenaren geldt dus een uitzondering. Hoofdstuk 2 van titel III uit de basisverordening over verstrekkingen is daarom niet op hen van toepassing. Dit betekent niet dat een andere lidstaat op basis van deze uitzondering dan verantwoordelijk worden wordt voor de kosten van verstrekkingen. Wanneer het recht op verstrekkingen in een lidstaat niet afhangt van verzekeringsvoorwaarden of van werk (ingezetenenstelsel), worden de betrokkenen aangesproken voor de volledige kosten van verstrekkingen die ze in hun woonplaats ontvangen. Meer hierover leest u in artikel 32, lid 3 van deze toepassingsverordening.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. De uitzonderingssituatie was in Verordening (EEG) 1408/71 geregeld in bijlage VI. Voor Duitsland onder E, punt 23.

Corresponderende artikelen

- Artikel 36 tot en met 41 Verordening (EG) 883/2004
- Bijlage VI Verordening (EEG) 1408/71
- Bijlage 2 Verordening (EG) 987/2009

Uitkeringen bij overlijden

Titel III - Hoofdstuk III

Aanvraag van uitkeringen bij overlijden

Artikel 42

Tekst van het artikel

Voor de toepassing van de artikelen 42 en 43 van de basisverordening wordt de aanvraag om uitkeringen bij overlijden ingediend bij het bevoegde orgaan dan wel bij het orgaan in de woonplaats van de aanvrager, dat de aanvraag aan het bevoegde orgaan toezendt.

De aanvraag bevat alle informatie die overeenkomstig de door het bevoegde orgaan toegepaste wetgeving noodzakelijk is.

Wat houdt dit artikel in?

Deze bepaling geeft aan waar een nabestaande zijn aanvraag voor een uitkeringen bij overlijden moet indienen en welke informatie de aanvraag moet bevatten. Met 'uitkering bij overlijden' bedoelen we elk bedrag dat in geval van overlijden in één keer wordt uitgekeerd. Er zijn twee uitzonderingen:

- Afkoopsommen, zoals die staan beschreven in artikel 1w van Verordening (EG) 883/2004 zijn geen uitkeringen bij overlijden.
- Ook lonen en uitkeringen die na overlijden nog korte tijd worden doorbetaald, zijn geen uitkeringen bij overlijden. Het gaat hierbij om betalingen waar de overledene voor zijn overlijden al recht op had. Bovendien worden deze bedragen niet in één keer uitbetaald.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Er zijn geen wijzigingen ten opzichte van Verordening (EEG) 574/72.

Corresponderende artikelen

Artikel 78 Verordening (EEG) 574/72

Uitkeringen bij invaliditeit, ouderdomspensioenen en nabestaandenpensioenen

Titel III - Hoofdstuk IV

Aanvullende bepalingen voor de berekening van de uitkeringen

Artikel 43

Tekst van het artikel

1. Artikel 12, leden 3 tot en met 6, van de toepassingsverordening is van toepassing op de berekening van het theoretische bedrag en het werkelijke bedrag van de uitkering overeenkomstig artikel 52, lid 1, onder b), van de basisverordening.

2. Indien overeenkomstig artikel 12, lid 3, van de toepassingsverordening geen rekening is gehouden met tijdvakken van vrijwillige of vrijwillig voortgezette verzekering, wordt het met deze tijdvakken overeenkomende bedrag berekend door het orgaan van de lidstaat onder de wetgeving waarvan deze tijdvakken vervuld zijn, volgens de wetgeving die het toepast. Het overeenkomstig artikel 52, lid 1, onder b), van de basisverordening berekende werkelijke bedrag van de uitkering wordt verhoogd met het bedrag dat overeenkomt met de tijdvakken van vrijwillige of vrijwillig voortgezette verzekering.

3. Het orgaan van elke lidstaat berekent, volgens de wetgeving die het toepast, het voor de tijdvakken van vrijwillige of vrijwillig voortgezette verzekering verschuldigde bedrag dat overeenkomstig artikel 53, lid 3, onder c), van de basisverordening niet aan de voorschriften inzake vermindering, schorsing of intrekking van een andere lidstaat is onderworpen. Indien dit bedrag niet rechtstreeks kan worden bepaald omdat de door het bevoegde orgaan toegepaste wetgeving verschillende waarden aan de verzekeringstijdvakken toekent, kan een fictief bedrag worden vastgesteld. De Administratieve Commissie bepaalt op gedetailleerde wijze hoe het fictieve bedrag wordt vastgesteld.

Wat houdt dit artikel in?

De voorschriften van artikel 12 van deze verordening (over de samentelling van tijdvakken) gelden ook bij berekeningen van theoretische bedragen en de pro rata-uitkeringen, zoals omschreven in artikel 52, lid 1b van Verordening (EG) 883/2004. Dit staat in het eerste lid van artikel 43. Omdat de voorwaarden voor het recht op uitkering van lidstaat tot lidstaat verschillen, kan het namelijk voorkomen dat er tijdvakken zijn die in meerdere stelsels als verzekerd tijdvak gelden.

Bijvoorbeeld als iemand in de ene lidstaat werkt, in een andere lidstaat woont en de woonperiode

ook telt als verzekerd tijdvak of daaraan gelijk gesteld kan worden. Artikel 12 van deze verordening geeft aan in welke volgorde tijdvakken in aanmerking komen en welke tijdvakken voorrang hebben op andere tijdvakken.

Verplichte en vrijwillige verzekeringen

Veel lidstaten kennen naast een verplichte verzekering ook vrijwillige verzekeringen. Als tijdvakken van verplichte en vrijwillige verzekeringen elkaar overlappen, gaan tijdvakken van de verplichte verzekering voor. Lees hierover artikel 12, lid 3 van deze verordening. Dit geldt ook voor overlappende tijdvakken uit verschillende lidstaten. Als op deze manier vrijwillig verzekerde perioden niet nodig blijken voor betrokkenen om een uitkering te krijgen, dan is de lidstaat waar de betrokkene vrijwillig verzekerd was wel verplicht om te beoordelen of de betrokkene ook nog recht heeft op een aanvullende uitkering op grond van die vrijwillige verzekering. Dat staat artikel in 43, lid 2. Het bedrag van de aanvullende uitkering komt bovenop de uitkering die de betrokkene krijgt op grond van artikel 52 van Verordening 883/2004. Bovendien mogen andere lidstaten de aanvullende uitkering niet in mindering brengen op de pro rata-uitkeringen die ze op grond van artikel 52 hebben vastgesteld. Artikel 43 verwijst naar artikel 53, lid 3c van Verordening 883/2004 waarin dat geregeld is.

De Administratieve Commissie beslist nog hoe lidstaten moeten vaststellen wat het bedrag van de vrijwillige verzekering is dat ze niet in mindering mogen brengen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Het artikel is gelijk aan dat in de Verordening (EEG) 1408/71.

Corresponderende artikelen

- Artikel 12 Verordening (EG) 987/2009
- Artikel 46, lid 2a en 2b Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 46; artikel 47 Verordening (EEG) 574/72

In aanmerkingneming van tijdvakken van kinderopvoeding

Artikel 44

Tekst van het artikel

- 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "tijdvak van kinderopvoeding" verstaan een tijdvak dat op grond van de pensioenwetgeving van een lidstaat wordt meegeteld of dat recht geeft op een aanvulling op het pensioen met kinderopvoeding als expliciete reden, ongeacht volgens welke methode dit tijdvak wordt berekend en ongeacht of het tijdvak tijdens de kinderopvoeding wordt verdiend dan wel met terugwerkende kracht wordt erkend.*
- 2. Indien op grond van de wetgeving van de op grond van titel II van de basisverordening bevoegde lidstaat geen kinderopvoedingstijdvak in aanmerking wordt genomen, blijft het orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving overeenkomstig titel II van de basisverordening op de betrokkene van toepassing was omdat deze aldaar, al dan niet in loondienst, werkzaam was op het tijdstip waarop op grond van die wetgeving de inaanmerkingneming van het kinderopvoedingstijdvak voor het kind in kwestie aanving, verantwoordelijk voor de inaanmerkingneming van dat tijdvak als tijdvak van kinderopvoeding op grond van de door dat orgaan toegepaste wetgeving, alsof de kinderopvoeding op het grondgebied van de desbetreffende lidstaat had plaatsgevonden.*
- 3. Lid 2 geldt niet indien de wetgeving van een andere lidstaat wegens een al dan niet in loondienst uitgeoefende werkzaamheid op de betrokkene van toepassing is of wordt.*

Wat houdt dit artikel in?

Heeft een betrokkene periodes voor zijn kinderen gezorgd? Verschillende lidstaten tellen deze tijdvakken mee voor een pensioen of arbeidsongeschiktheidsuitkering. Zijn het verzekerde tijdvakken, dan moeten lidstaten ze altijd meerekenen als ze het recht op uitkering vaststellen. Lidstaten die geen tijdvakken van kinderopvoeding als verzekerde tijdvakken kennen, zouden daaraan kunnen voorbijgaan. Om te voorkomen dat dit gebeurt, stelt artikel 44 dat de lidstaat waar deze tijdvakken meetellen, deze moet doorgeven aan andere lidstaten.

Valt een tijdvak van kinderopvoeding samen met een tijdvak van verzekering op grond van werkzaamheden? Dan gaan tijdvakken van werkzaamheden voor.

Voorbeeld

Een betrokkene heeft gewerkt in lidstaten A, B en C. Lidstaat A houdt geen rekening met tijdvakken van kinderopvoeding, lidstaten B en C wel. De betrokkene raakt vervolgens arbeidsongeschikt terwijl hij in lidstaat A werkt. Omdat lidstaat A geen rekening houdt met tijdvakken van kinderopvoeding, moeten lidstaten B en C de tijdvakken die de betrokkene verzekerd was vanwege kinderopvoeding opgeven als verzekerde tijdvakken aan lidstaat A.

Het arbeidsverleden van een betrokkene bepaalt de duur van een WIA-uitkering. Heeft de betrokkene niet gewerkt, maar wel een kind verzorgd? Dan kunnen die jaren meetellen voor het arbeidsverleden. Dit staat in artikel 15, lid 4 en 5 van de Wet Werk en Inkomen naar Arbeidsvermogen (WIA). Bij de beoordeling van een WIA-aanvraag wordt, als er een gat is in het arbeidsverleden, standaard gevraagd naar perioden waarin de betrokkene een kind heeft verzorgd. De bepalingen in de WIA die hierop betrekking hebben, houden al rekening met eventuele tijdvakken uit andere lidstaten.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. De regeling van artikel 44 is nieuw in Verordening (EG) 987/2009 en komt in Verordening (EEG) 574/72 niet voor. De impact op de uitvoering lijkt beperkt. Lidstaten waar tijdvakken van kinderopvoeding als verzekerde tijdvakken gelden, moesten deze al als verzekerde tijdvakken opgeven aan andere lidstaten. Nederland vraagt standaard naar tijdvakken waarin de betrokkene zijn kinderen heeft verzorgd. Om de betekenis van tijdvakken van kinderopvoeding als verzekerde tijdvakken te benadrukken, verplicht artikel 44 de lidstaat waar de betrokkene deze tijdvakken heeft vervuld, expliciet om deze door te geven.

Corresponderende artikelen

Dit artikel heeft **geen** corresponderende bepalingen.

Aanvraag om uitkeringen

Artikel 45

Tekst van het artikel

A) *Indiening van de aanvraag om uitkeringen onder A-wetgevingen overeenkomstig artikel 44, lid 2, van de basisverordening.*

1. *Om in aanmerking te komen voor uitkeringen onder A-wetgevingen overeenkomstig artikel 44, lid 2, van de basisverordening, richt de aanvrager een aanvraag tot het orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing was op het tijdstip waarop de arbeidsongeschiktheid met daaropvolgende invaliditeit is ontstaan of deze invaliditeit is verergerd of tot het orgaan van de woonplaats, dat de aanvraag aan eerstgenoemd orgaan doorzendt.*

2. *Indien ziekengeld werd toegekend, wordt de dag waarop het tijdvak van de toekenning van deze uitkering eindigt, in voorkomend geval beschouwd als de datum van indiening van de pensioenaanvraag.*

3. *In het in artikel 47, lid 1, van de basisverordening bedoelde geval deelt het orgaan waarbij de betrokkene het laatst aangesloten is geweest, aan het orgaan dat deze uitkeringen oorspronkelijk verschuldigd was, de hoogte en de datum van ingang van de op grond van de door eerstgenoemd orgaan toegepaste wetgeving verschuldigde uitkeringen mee. Met ingang van deze datum worden de vóór de verergering van de invaliditeit verschuldigde uitkeringen ingetrokken of verminderd tot het bedrag van de aanvulling bedoeld in artikel 47, lid 2, van de basisverordening.*

B) *Indiening van andere aanvragen om uitkeringen*

4. *In andere situaties dan de in lid 1 bedoelde richt de aanvrager een aanvraag hetzij aan het orgaan van zijn woonplaats, hetzij aan het orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan hij het laatst onderworpen is geweest. Indien de betrokkene nimmer onderworpen is geweest aan de door het orgaan van zijn woonplaats toegepaste wetgeving, zendt dit orgaan de aanvraag door aan het orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan hij het laatst onderworpen is geweest.*

5. *De datum van indiening van de aanvraag geldt voor alle betrokken organen.*

6. *Indien de aanvrager, hoewel hem daarom is verzocht, niet vermeldt dat hij in andere lidstaten werkzaam is geweest of heeft gewoond, geldt in afwijking van lid 5 als datum van indiening van de aanvraag bij het orgaan dat de wetgeving toepast – onder voorbehoud van gunstiger bepalingen in die wetgeving - de datum waarop de aanvrager zijn oorspronkelijke aanvraag completeert of een nieuwe aanvraag indient voor de ontbrekende tijdvakken van werkzaamheid, al dan niet in loondienst, of van wonen.*

Wat houdt dit artikel in?

Artikel 45 valt uiteen in twee delen: Het eerste deel heeft betrekking op aanvragen van uitkeringen in lidstaten met een A-wetgeving. Het tweede deel gaat over aanvragen van uitkeringen in lidstaten met een B-wetgeving.

Deel 1: aanvragen om uitkering in lidstaten met een A-wetgeving

De eerste drie leden van artikel 45 hebben voor Nederland geen praktische betekenis, omdat Nederland een B-wetgeving heeft. Hetzelfde geldt voor België en Duitsland.

Deel 2: Aanvragen om uitkeringen uit lidstaten met een B-wetgeving

Is een betrokkene op het moment dat hij arbeidsongeschikt raakt, verzekerd in een lidstaat met een B-wetgeving? Dan moet hij een arbeidsongeschiktheidsuitkering aanvragen bij het orgaan in zijn woonplaats of bij het orgaan van de lidstaat waar hij het laatst verzekerd was. Het orgaan waar de betrokkene de aanvraag indient, zorgt ervoor dat andere lidstaten, waar de betrokkene mogelijk recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering, de aanvraag ook in behandeling nemen. Dient de betrokkene de aanvraag in bij het orgaan van de woonplaats, maar is hij daar nooit verzekerd geweest, dan zorgt dit orgaan ervoor dat de aanvraag bij het laatst bevoegde orgaan komt.

Moet een lidstaat de aanvraag doorsturen naar andere lidstaten? Dan kost dat enige tijd. Besluiten de lidstaten vervolgens om de betrokkene een uitkering toe te kennen? Dan moeten zij dat wel doen vanaf de datum dat de betrokkene de aanvraag heeft ingediend. Die regel geldt niet als de betrokkene de aanvraag indient bij de laatst bevoegde lidstaat, maar niet meldt dat hij ook in andere lidstaten verzekerd was. De andere lidstaten mogen de uitkering dan vanaf een later tijdstip betalen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Inhoudelijk wijkt artikel 45 van deze verordening niet af van Verordening (EEG) 574/72. De vorige verordening gaf aan hoe betrokkenen een aanvraag moeten indienen, lidstaten deze moeten doorzenden naar andere lidstaten en vanaf wanneer lidstaten de uitkering moeten betalen. Artikel 35 beschreef de regels voor uitkeringen die betrekking hebben op lidstaten met een A-wetgeving en artikel 36 voor aanvragen die betrekking hebben op lidstaten met een B-wetgeving.

In artikel 36, lid 3 van Verordening (EEG) 574/71 staat dat een verzekerde die niet in de Europese Unie woont, maar wel een aanvraag wil doen, de aanvraag kan indienen bij de lidstaat die het

laatst bevoegd was of bij de lidstaat waarvan betrokkene onderdaan is. Deze bepaling staat niet in de nieuwe verordening: door een andere redactie is het niet meer nodig om deze bepaling op te nemen.

Artikel 45, lid 6 is nieuw en toegevoegd voor de rechtszekerheid. Dit lid stelt dat de ingangsdatum kan verschuiven als de betrokkene niet op tijd heeft aangegeven dat hij in andere lidstaten heeft gewerkt.

Corresponderende artikelen

- Artikel 44; artikel 46; artikel 47 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 35; artikel 36 Verordening (EEG) 574/72

Door de aanvrager bij de aanvraag te voegen stukken en gegevens

Artikel 46

Tekst van het artikel

1. De aanvraag wordt door de aanvrager ingediend volgens de bepalingen van de wetgeving die door het in artikel 45, lid 1 of lid 4, van de toepassingsverordening bedoelde orgaan wordt toegepast, en gaat vergezeld van de bij die wetgeving voorgeschreven bewijsstukken. Met name verstrekt de aanvrager alle beschikbare relevante gegevens en bewijsstukken betreffende de tijdvakken van verzekering (organen, identificatienummers) van werkzaamheden in loondienst (werkgevers) of anders dan in loondienst (aard en plaats van de werkzaamheden) en van wonen (adressen) die in voorkomend geval onder een andere wetgeving vervuld zijn, alsmede betreffende de duur van die tijdvakken.

2. Indien de aanvrager overeenkomstig artikel 50, lid 1, van de basisverordening verzoekt om uitstel van de toekenning van ouderdomsuitkeringen op grond van de wetgeving van een of meer lidstaten, vermeldt hij dit in zijn aanvraag en specificeert hij op grond van welke wetgeving hij om uitstel verzoekt. Om de aanvrager in de gelegenheid te stellen van dit recht gebruik te maken, delen de betrokken organen de aanvrager op diens verzoek alle gegevens mee waarover zij beschikken zodat hij zich een oordeel kan vormen over de gevolgen van de gelijktijdige of opeenvolgende toekenning van de uitkeringen waarop hij aanspraak kan maken.

3. Indien een aanvrager overeenkomstig de wetgeving van een bepaalde lidstaat een uitkeringsaanvraag intrekt, geldt dit niet als gelijktijdige intrekking van de overeenkomstig de wetgeving van andere lidstaten ingediende uitkeringsaanvragen.

Wat houdt dit artikel in?

1. Iemand die een arbeidsongeschiktheidsuitkering wil aanvragen, kan kiezen waar hij dat doet. De aanvraag moet wel voldoen aan de regels en voorschriften van de lidstaat waar hij de aanvraag indient. Voor zover noodzakelijk moet de betrokkene bewijsstukken meesturen. In elk geval vermeldt de betrokkene gegevens over tijdvakken van verzekering, van werkzaamheden en van wonen in andere lidstaten.
2. Een betrokkene heeft het recht om toekenning van een ouderdomspensioen uit te stellen. Om van dat recht gebruik te kunnen maken, moet de betrokkene wel weten wat de eventuele consequenties daarvan zijn. Alle bevoegde organen moeten de aanvrager voldoende relevante informatie geven, zodat hij een weloverwogen beslissing kan nemen.
3. Trekt de betrokkene zijn aanvraag in bij een bepaalde lidstaat? Dan betekent dit niet dat hij automatisch zijn aanvragen bij alle andere lidstaten ook intrekt. Een aanvraag intrekken kan namelijk alleen voor elke lidstaat afzonderlijk. Dient een betrokkene een aanvraag in bij het laatst bevoegde orgaan of bij het orgaan van de woonplaats? Dan moeten andere lidstaten die bij de beoordeling betrokken zullen zijn, dit als een eigen aanvraag beschouwen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Op hoofdlijnen komen de artikelen in de nieuwe en de vorige verordening overeen. Twee aspecten zijn nieuw:

- Bevoegde organen moeten de aanvrager voortaan informeren over de eventuele consequenties als de betrokkene gebruik wil maken van het recht om een ouderdomsuitkering uit te stellen.
- Trekt een betrokkene zijn aanvraag in een lidstaat in, dan betekent dit niet dat hij automatisch ook zijn aanvraag in andere lidstaten intrekt. Deze bepaling waarborgt zorgvuldige uitvoering en geeft de betrokkene rechtszekerheid.

Corresponderende artikelen

- Artikel 51, lid 1 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 39; artikel 42 Verordening (EEG) 574/72

Behandeling van de aanvragen door de betrokken organen

Artikel 47

Tekst van het artikel

A) Contactorgaan

1. Het orgaan waaraan de aanvraag overeenkomstig artikel 45, lid 1 of lid 4, van de toepassingsverordening is gericht of doorgezonden, wordt hierna als "contactorgaan" aangeduid. Het orgaan van de woonplaats wordt niet als contactorgaan aangeduid indien de betrokkene nimmer onderworpen is geweest aan de door dat orgaan toegepaste wetgeving. Het als contactorgaan aangeduide orgaan behandelt de uitkeringsaanvraag op grond van de wetgeving die het toepast; voorts bevordert het de gegevensuitwisseling, de mededeling van beslissingen en de verrichtingen die noodzakelijk zijn voor de behandeling van de aanvraag door de betrokken organen, verstrekt het de aanvrager op diens verzoek alle gegevens die relevant zijn voor de communautaire aspecten van de behandeling en houdt het hem op de hoogte van de voortgang hiervan.

B) Behandeling van de aanvraag om uitkeringen onder A-wetgevingen overeenkomstig artikel 44 van de basisverordening.

2. In het in artikel 44, lid 3, van de basisverordening bedoelde geval geeft het contactorgaan alle documenten in verband met de betrokkene door aan het orgaan waarbij deze voorheen aangesloten is geweest; dit orgaan neemt het dossier in behandeling.

3. De artikelen 48 tot en met 52 van de toepassingsverordening zijn niet van toepassing op de behandeling van de in artikel 44 van de basisverordening bedoelde aanvragen.

C) Behandeling van andere aanvragen voor uitkeringen

4. In andere situaties dan de in lid 2 bedoelde zendt het contactorgaan de uitkeringsaanvragen, alle documenten waarover het beschikt en, in voorkomend geval, de relevante door de aanvrager verstrekte documenten onverwijld door aan alle betrokken organen zodat de behandeling van de aanvraag door al deze organen tegelijkertijd kan worden aangevangen. Het contactorgaan stelt de andere organen in kennis van de tijdvakken van verzekering of van wonen die op grond van de wetgeving die het toepast zijn vervuld. Het contactorgaan vermeldt tevens welke documenten op een later tijdstip zullen worden verstrekt en vult de aanvraag zo spoedig mogelijk aan.

5. Elk van de betrokken organen stelt het contactorgaan en de overige betrokken organen zo spoedig mogelijk in kennis van de tijdvakken van verzekering of van wonen die op grond van de wetgeving die het toepast zijn vervuld.
6. Elk betrokken orgaan berekent het bedrag van de uitkeringen overeenkomstig artikel 52 van de basisverordening en stelt het contactorgaan en de overige betrokken organen in kennis van zijn beslissing, van het bedrag van de verschuldigde uitkeringen en van alle inlichtingen die nodig zijn voor de toepassing van de artikelen 53 tot en met 55 van de basisverordening.
7. Mocht een orgaan op grond van de in de leden 4 en 5 bedoelde inlichtingen vaststellen dat artikel 46, lid 2, of artikel 57, lid 2 of lid 3, van de basisverordening moet worden toegepast, dan stelt dit orgaan het contactorgaan en de overige betrokken organen hiervan in kennis.

Wat houdt dit artikel in?

Het orgaan dat de aanvraag ontvangt, is het contactorgaan. Het moet er volgens deze verordening voor zorgen dat de vaststelling van een uitkering goed verloopt. Daarvoor ziet het orgaan erop toe dat de organen uit andere lidstaten voortvarend aan de aanvraag werken. Het contactorgaan is ook het aanspreekpunt voor de aanvrager als deze vragen heeft over de uitkering. Bovendien is het contactorgaan verplicht om de uitkeringsaanvragen inclusief alle beschikbare documenten op te sturen naar andere betrokken organen.

Artikel 47 geeft voorschriften voor de manier waarop de verschillende bevoegde organen met elkaar communiceren.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Maar de procedure van artikel 47 verschilt nauwelijks van de vergelijkbare bepalingen in Verordening (EEG) 574/72. In artikel 47 staat alleen nadrukkelijker dat het contactorgaan een coördinerende rol heeft voor de andere contactorganen en aanspreekpunt is voor de aanvrager.

Corresponderende artikelen

- Artikel 44; artikel 46; artikel 53 tot en met 55; artikel 57 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 39; artikel 41 tot en met 43 Verordening (EEG) 574/72

Kennisgeving van de beslissingen aan de aanvrager

Artikel 48

Tekst van het artikel

1. Elk orgaan stelt de aanvrager in overeenstemming met de wetgeving die het toepast in kennis van de beslissing die het heeft genomen. In elke beslissing worden de toegestane rechtsmiddelen en beroepstermijnen vermeld. Zodra het contactorgaan in kennis is gesteld van de beslissing van elk orgaan, zendt het een samenvatting van deze beslissingen aan de aanvrager en aan de overige betrokken organen toe. Een modelsamenvatting wordt opgesteld door de Administratieve Commissie. De aanvrager krijgt de samenvatting toegezonden in de taal van het orgaan of, op verzoek van de aanvrager, in een taal naar zijn keuze, die overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag als officiële taal van de instellingen van de Gemeenschap is erkend.

2. De aanvrager die, na ontvangst van de samenvatting, meent in zijn rechten te zijn benadeeld door de wisselwerking tussen de beslissingen van twee of meer organen, heeft het recht om, binnen de termijnen die daartoe in hun wetgeving zijn gesteld, de beslissingen door de betrokken organen te laten heroverwegen. De termijnen gaan in op de datum van ontvangst van de samenvatting. De aanvrager wordt schriftelijk in kennis gesteld van het resultaat van de heroverweging.

Wat houdt dit artikel in?

Elk bevoegd orgaan informeert de aanvrager over de beslissing die het genomen heeft. Het bevoegde orgaan informeert de aanvrager ook over de mogelijkheden die er zijn om bezwaar tegen de beslissing te maken.

Elk bevoegd orgaan dat een beslissing heeft genomen, stuurt ook een afschrift van die beslissing naar het contactorgaan. Het contactorgaan verzamelt de beslissingen. Zodra alle beslissingen binnen zijn, maakt het contactorgaan een samenvatting en stuurt die naar de aanvrager. De Administratieve Commissie stelt hiervoor nog een modelsamenvatting vast.

Het kan gebeuren dat de wisselwerking tussen de beslissingen negatief uitvalt voor de betrokkene. Is dat het geval, dan mag de betrokkene een heroverweging vragen aan het betreffende bestuursorgaan. Dit moet hij doen binnen de bezwaartermijn die voor de nationale besluiten geldt. Deze bezwaartermijn gaat in op het moment dat de betrokkene de samenvatting van het

contactorgaan heeft ontvangen. In deze situatie ontstaat er dus voor betrokkene een tweede bezwaarmoment.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. In artikel 48 van Verordening (EEG) 574/72 stond dat organen al hun beslissingen over aanvragen naar het contactorgaan moeten sturen. Als alle beslissingen binnen zijn, stuurt het contactorgaan de beslissingen met een samenvatting door naar de aanvrager. In de nieuwe verordening staat nu dat organen hun beslissing naar het contactorgaan én de aanvrager moeten sturen.

Corresponderende artikelen

Artikel 48 Verordening (EEG) 574/72

Vaststelling van de mate van invaliditeit

Artikel 49

Tekst van het artikel

1. In geval van toepassing van artikel 46, lid 3, van de basisverordening, is het contactorgaan als enige bevoegd de beslissing omtrent de mate van invaliditeit van de aanvrager te nemen indien de door dit orgaan toegepaste wetgeving in bijlage VII bij de basisverordening is vermeld; is dit niet het geval, dan is het orgaan bevoegd waarvan de wetgeving in bijlage VII is vermeld en waaraan de aanvrager het laatst onderworpen was. Het orgaan neemt deze beslissing zodra het in staat is te bepalen of de voorwaarden zijn vervuld die in de door het orgaan toegepaste wetgeving worden gesteld voor het ingaan van het recht, in voorkomend geval met inachtneming van de artikelen 6 en 51 van de basisverordening. Het stelt de andere betrokken organen onverwijld van deze beslissing in kennis.

Indien de in de door het orgaan toegepaste wetgeving gestelde voorwaarden voor het ingaan van het recht, niet zijnde de voorwaarden betreffende de mate van invaliditeit, met inachtneming van de artikelen 6 en 51 van de basisverordening, niet zijn vervuld, deelt het contactorgaan dit onverwijld mee aan het bevoegde orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan de aanvrager het laatst onderworpen was. Dit laatste orgaan is bevoegd de beslissing omtrent de mate van invaliditeit van de aanvrager te nemen, indien de in de door dit orgaan toegepaste wetgeving

gestelde voorwaarden voor het ingaan van het recht zijn vervuld. Het stelt de andere betrokken organen onverwijld van deze beslissing in kennis.

Bij het bepalen of de voor het ingaan van het recht gestelde voorwaarden zijn vervuld, kan het nodig zijn dat op dezelfde wijze verder wordt teruggedaan tot aan het inzake invaliditeit bevoegde orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan de aanvrager het eerst onderworpen is geweest.

2. Indien artikel 46, lid 3, van de basisverordening niet van toepassing is, kan elk orgaan, volgens de wetgeving die het toepast, de aanvrager door een arts of andere deskundige van eigen keuze te laten onderzoeken, teneinde de mate van invaliditeit te bepalen. Het orgaan van een lidstaat houdt evenwel rekening met de documenten en medische rapporten alsmede met inlichtingen van administratieve aard die door het orgaan van andere lidstaten zijn vergaard alsof deze in zijn eigen lidstaat waren opgesteld.

Wat houdt dit artikel in?

Artikel 49 maakt onderscheid tussen twee situaties: in het eerste lid gaat het over situaties als bedoeld in artikel 46, lid 3 van Verordening (EG) 883/2004. In het tweede lid gaat het over alle andere gevallen.

Lid 1: als artikel 46, lid 3 van Verordening (EG) 883/2004 van toepassing is

Elke lidstaat stelt op eigen wijze de mate van arbeidsongeschiktheid vast. De criteria verschillen per lidstaat. Het is daarom niet vanzelfsprekend dat lidstaten het oordeel van andere lidstaten zonder nader onderzoek overnemen.

Artikel 46, lid 3 van Verordening (EG) 883/2004 geeft lidstaten wel de mogelijkheid om elkaars oordeel zonder verder onderzoek over te nemen. Als lidstaten dit willen, moeten zij zichzelf en de lidstaten waarvan ze oordelen willen overnemen in bijlage VII van Verordening (EG) 883/2004 laten zetten. Het eerste lid van artikel 49 van Verordening (EG) 987/2009 regelt vervolgens hoe lidstaten die afspraken moeten uitvoeren. Nederland staat niet in bijlage VII. Dit betekent dat Nederland geen beoordelingen van andere lidstaten overneemt zonder nader onderzoek. Artikel 49, lid 1 van Verordening (EG) 987/2009 is dus niet op Nederland van toepassing.

Lid 2: als artikel 46, lid 3 van Verordening (EG) 883/2004 niet van toepassing is

U moet artikel 49 van Verordening (EG) 987/2009 lezen in samenhang met artikel 82 van Verordening (EG) 883/2004 en artikel 87 van Verordening (EG) 987/2009. Artikel 82 Verordening (EG) 883/2004 en artikel 87 van Verordening (EG) 987/2009 zijn de algemene uitgangspunten,

artikel 49 gaat specifiek over de medische beoordeling die nodig is bij aanvraag van een arbeidsongeschiktheidsuitkering.

Het algemene uitgangspunt van artikel 87 van deze verordening is dat geneeskundig onderzoek plaatsvindt in de lidstaat waar de betrokkene woont. Het bevoegde orgaan dat de uitkering moet vaststellen, vraagt een beoordeling aan het orgaan van de woonplaats. Deze onderzoeken worden uitgevoerd volgens de bepalingen van de wetgeving in de lidstaat waar het onderzoek plaatsvindt. Het bevoegde orgaan is gebonden aan de uitkomsten van het onderzoek. Eventueel kan het bevoegde orgaan het orgaan van de woon- of verblijfplaats vragen om aanvullende onderzoeken en controles te doen.

In dit artikel (49, lid 2) is bepaald dat het orgaan dat de uitkering moet vaststellen een beoordeling kan vragen aan een andere organisatie of een individuele arts kan aanwijzen om de beoordeling uit te voeren. Het bevoegde orgaan mag ook de betrokkene oproepen voor een beoordeling. Dat mag echter alleen als de betrokkene in staat is te reizen. Is reizen schadelijk voor de gezondheid? Dan mag het bevoegde orgaan de betrokkene niet dwingen om naar de bevoegde lidstaat te reizen. Het orgaan dat iemand oproept moet ook de reis- en verblijfkosten betalen.

Bij een oproep moet het bevoegde orgaan in de beoordeling rekening houden met medische informatie die de woonstaat al heeft verzameld. Dat geldt bijvoorbeeld als de betrokkene voor zijn aanvraag ziek is geweest en daarom medisch is gecontroleerd.

Voor medische controles na vaststelling van de arbeidsongeschiktheid, bijvoorbeeld bij herbeoordelingen WAO of WIA geldt artikel 49 niet. Artikel 87 van Verordening (EG) 987/2009 helpt u hier verder bij.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Artikel 49 wijkt niet af van het vergelijkbare artikel 40 in Verordening (EEG) 574/72. Wel heeft het nieuwe artikel een omgekeerde volgorde. Het nieuwe artikel benadrukt eerst dat het bevoegde orgaan de mogelijkheid heeft zelf een onderzoek te doen.

Verordening (EEG) 574/72 kende ook artikel 51. Artikel 40 gaat alleen over het medisch onderzoek bij een aanvraag en artikel 51 over medisch onderzoek als de betrokkene al een uitkering krijgt. In artikel 51 gaat het dus om vervolgonderzoeken. Die vervolgonderzoeken mogen volgens het artikel

alleen worden uitgevoerd in de woonplaats van de rechthebbende. Dat is nu geregeld in artikel 87 van deze verordening.

Corresponderende artikelen

- Artikel 87 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 40; artikel 51; artikel 115 Verordening (EEG) 574/72

Voorlopige betalingen en voorschotten op uitkeringen

Artikel 50

Tekst van het artikel

1. *Onverminderd artikel 7 van de toepassingsverordening wordt door het orgaan dat overeenkomstig artikel 52, lid 1, onder a), van de basisverordening tijdens de behandeling van een uitkeringsaanvraag vaststelt dat de aanvrager op grond van de door het orgaan toegepaste wetgeving recht heeft op een autonome uitkering, deze uitkering onverwijld betaald. Deze betaling wordt als voorlopig beschouwd als het bedrag nog aan wijzigingen onderhevig kan zijn afhankelijk van het resultaat van de behandeling van de aanvraag.*

2. *Indien uit de beschikbare inlichtingen blijkt dat de aanvrager recht heeft op een uitkering van een orgaan op grond van artikel 52, lid 1, onder b), van de basisverordening, betaalt dat orgaan hem een voorschot dat zo dicht mogelijk het bedrag benadert dat vermoedelijk op grond van artikel 52, lid 1, onder b), van de basisverordening zal worden uitbetaald.*

3. *Elk orgaan dat op grond van lid 1 of 2 verplicht is voorlopige uitkeringen of een voorschot te betalen, stelt de aanvrager hiervan onverwijld in kennis, waarbij het uitdrukkelijk diens aandacht vestigt op het voorlopige karakter van de genomen maatregel en op de rechtsmiddelen die daartegen op grond van de door het orgaan toegepaste wetgeving openstaan.*

Wat houdt dit artikel in?

Kan een lidstaat nog geen definitieve uitkering vaststellen, omdat er gegevens ontbreken? Dan moet de lidstaat volgens artikel 7 van Verordening (EG) 987/2009 voorschotten betalen. Die moeten het uitkeringsbedrag zo dicht mogelijk benaderen. Dit geldt alleen als duidelijk is dat de aanvrager recht heeft op een uitkering. Artikel 50 specificeert deze regel voor arbeidsongeschiktheids-, ouderdoms- en overlijdensuitkeringen. Keert een bevoegd orgaan een voorschot uit, dan moet het de betrokkene duidelijk laten weten dat het om een voorschot gaat.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Artikel 50 van Verordening (EG) 987/2009 is gelijk aan artikel 45 in Verordening (EEG) 574/72. Artikel 50 is wel wat compacter geformuleerd.

Corresponderende bepalingen

- Artikel 7 Verordening (EG) 987/2009
- Artikel 45 Verordening (EEG) 574/72

Herberekening van uitkeringen

Artikel 51

Tekst van het artikel

1. In geval van een herberekening van uitkeringen op grond van artikel 48, leden 3 en 4, artikel 50, lid 4, en artikel 59, lid 1, van de basisverordening is artikel 50 van de toepassingsverordening van overeenkomstige toepassing.

2. In geval van herberekening, intrekking of schorsing van de uitkering stelt het orgaan dat de beslissing heeft genomen de betrokkene hiervan onverwijld in kennis; ook informeert dat orgaan elk der organen ten aanzien waarvan de betrokkene een recht heeft.

Wat houdt dit artikel in?

Er kunnen verschillende redenen zijn om een uitkering opnieuw vast te stellen. Welke dat zijn leest u onder meer in:

- Artikel 48 Verordening (EG) 883/2004 - over invaliditeitsuitkering omzetten in een ouderdomspensioen.
- Artikel 50 Verordening (EG) 883/2004 - over de situatie waarin een aanvrager niet meer voldoet aan het recht op een arbeidsongeschiktheidsuitkering en hij een uitgestelde ouderdomsuitkering krijgt.
- Artikel 59 Verordening (EG) 883/2004 - over de situatie waarin de nationale wetgeving wijzigt.

Als een lidstaat op grond van dit artikel een uitkering herberekent, gelden de voorschotbepalingen van artikel 50 ook. Is duidelijk dat een aanvrager recht heeft op een uitkering, maar kan het bevoegde orgaan nog geen definitieve uitkering vaststellen omdat er gegevens ontbreken? Dan moet het orgaan voorschot uitkeren.

Het bevoegde orgaan moet de rechthebbende en andere betrokken organen, zo snel mogelijk op de hoogte brengen van wijziging in de uitkering.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Inhoudelijk komt artikel 51 van Verordening (EG) 987/2009 overeen met artikel 49 van Verordening (EEG) 574/72. Een bepaling ontbreekt. Namelijk die waarin staat dat een bevoegd orgaan bij de mededeling van een herberekening rechtsmiddelen en beroepstermijn moeten vermelden. Voor de Verordening (EG) 987/2009 volstaat artikel 48.

Corresponderende artikelen

- Artikel 50 Verordening (EG) 987/2009
- Artikel 48; artikel 50; artikel 59 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 49 Verordening (EEG) 574/72

Maatregelen ter bespoediging van het proces rondom de pensioenberekening

Artikel 52

Tekst van het artikel

1. Teneinde de behandeling van aanvragen en de betaling van uitkeringen te vergemakkelijken en te bespoedigen, zullen de organen waarvaan de wetgeving op een persoon van toepassing is geweest:

a) de identiteitsgegevens van personen die onderworpen raken aan de wetgeving van een andere lidstaat uitwisselen met of beschikbaar stellen aan de organen van andere lidstaten; tezamen zorgen zij ervoor dat deze identiteitsgegevens bewaard blijven en overeenstemmen, of, indien dit niet mogelijk is, geven zij de betrokkenen rechtstreeks toegang tot hun identiteitsgegevens;

b) ruim voordat de minimum pensioengerechtigde of een in nationale wetgeving nader te bepalen leeftijd is bereikt, gegevens met betrekking tot de pensioenrechten van personen die onderworpen zijn geweest aan de wetgeving van twee of meer lidstaten (vervulde tijdvakken of andere belangrijke elementen), uitwisselen met of beschikbaar stellen aan de betrokkenen en de organen van andere lidstaten, of, indien dit niet mogelijk is, zullen de organen deze personen inlichten over of in staat stellen zich vertrouwd te maken met hun toekomstige recht op uitkering.

2. Voor de toepassing van lid 1 bepaalt de Administratieve Commissie welke informatie wordt uitgewisseld of beschikbaar wordt gesteld en volgens welke procedures en mechanismen dat geschiedt, rekening houdend met de kenmerken, de administratieve en technische aspecten van de organisatie en de technologische middelen waarover de nationale pensioenregelingen beschikken. De Administratieve Commissie verzekert de tenuitvoerlegging van deze pensioenregelingen door verder toe te zien op de genomen maatregelen en de toepassing daarvan.

3. Voor de toepassing van lid 1 wordt de bovengenoemde informatie verstrekt aan het orgaan van de eerste lidstaat waar een persoon een Persoonlijk Identificatienummer (PIN) ten behoeve van het beheer van de sociale zekerheid heeft ontvangen.

Wat houdt dit artikel in?

Artikel 52 geeft voorschriften die ervoor moeten zorgen dat de behandeling van aanvragen door bevoegde organen soepeler verloopt.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Inhoudelijk komt het artikel overeen met artikel 50 van Verordening (EEG) 574/72. Hieraan is toegevoegd dat lidstaten de informatie moeten versturen naar het orgaan in de lidstaat waar de betrokkene als eerste een persoonlijk identificatienummer heeft gekregen.

Corresponderende artikelen

Artikel 50 Verordening (EEG) 574/72

Coördinatiemaatregelen binnen de lidstaten

Artikel 53

Tekst van het artikel

1. Onverminderd artikel 51 van de basisverordening worden in voorkomende gevallen de voorschriften van de nationale wetgeving toegepast aan de hand waarvan wordt bepaald welk orgaan verantwoordelijk is, welke regeling van toepassing is of welke verzekeringstijdvakken aan een specifieke regeling worden toegewezen, en worden uitsluitend de op grond van de wetgeving van de bewuste lidstaat vervulde verzekeringstijdvakken in aanmerking genomen.

2. De bepalingen van de basisverordening en de toepassingsverordening laten de voorschriften van de nationale wetgeving voor de coördinatie tussen de bijzondere stelsels voor ambtenaren en het algemene stelsel voor werknemers onverlet.

Wat houdt dit artikel in?

Heeft een lidstaat meerdere stelsels voor arbeidsongeschiktheids-, ouderdoms- of overlijdensuitkeringen? Dan moet die lidstaat zorgen voor goede nationale coördinatie. Voor Nederland is dat niet aan de orde, omdat Nederland één algemeen stelsel heeft voor deze uitkeringen en niet meerdere nationale pensioenuitvoerders kent.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dit artikel kwam in Verordening (EEG) 574/72 nog niet voor.

Corresponderende artikelen

Dit artikel heeft **geen** corresponderende bepalingen.

Werkloosheidsuitkeringen

Titel III – Hoofdstuk V

Wat vindt u in deze titel?

Inhoud

In dit hoofdstuk leest u hoe Verordening (EG) 883/2004 moet worden toegepast:

- Artikel 54 geeft aan hoe tijdvakken moet worden samengeteld en de hoogte van een uitkering moet worden berekend. In het artikel staat verder dat betrokkenen een 'portable document' kunnen aanvragen om verzekerde tijdvakken te bewijzen. Daarnaast verplicht het artikel lidstaten om alle gegevens die nodig zijn om de hoogte van een uitkering vast te stellen, te delen met de andere lidstaten.
- In artikel 55 staat welke voorwaarden en beperkingen gelden wanneer een werkloze zijn uitkering behoudt als hij naar een andere lidstaat gaat om werk te zoeken.
- Artikel 56 geldt voor werklozen die in een andere dan de bevoegde lidstaat wonen. Zo vindt u in dit artikel de beschikbaarheidstelling, controlevoorschriften en uitwisseling van informatie tussen lidstaten.
- Artikel 57 gaat in op de situatie van ambtenaren die vallen onder een bijzonder ambtenarenstelsel. Voor Nederland is dit artikel niet echt van belang, omdat Nederlandse ambtenaren onder het algemene werknemersstelsel vallen.

Regels voor toepassing en samentelling tijdvakken

Artikel 54

Tekst van het artikel

1. Artikel 12, lid 1, van de toepassingsverordening is van overeenkomstige toepassing op artikel 61 van de basisverordening. Onverminderd de onderliggende verplichtingen van de betrokken organen, kan de betrokkene aan het bevoegde orgaan een document overleggen dat is afgegeven door het orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan hij tijdens zijn laatste al dan niet in loondienst verrichte werkzaamheden onderworpen was, en waarin de op grond van die wetgeving vervulde tijdvakken worden vermeld.

2. Voor de toepassing van artikel 62, lid 3, van de basisverordening deelt het bevoegde orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan de betrokkene tijdens zijn laatste al dan niet in loondienst uitgeoefende werkzaamheden onderworpen was, aan het orgaan van de woonplaats op diens verzoek onverwijld alle voor de berekening van de werkloosheidsuitkering nodige gegevens mede die het in de lidstaat waar het gevestigd is kan verkrijgen, met name het bedrag van het ontvangen loon of beroepsinkomen.

3. Voor de toepassing van artikel 62 van de basisverordeningen onverminderd artikel 63 daarvan, houdt het bevoegde orgaan van een lidstaat waarvan de wetgeving bepaalt dat de hoogte van de uitkering varieert naargelang het aantal gezinsleden, eveneens rekening met de gezinsleden van de betrokkene die in een andere lidstaat wonen, alsof zij in de bevoegde lidstaat woonden. Deze bepaling is niet van toepassing als in de lidstaat waar de gezinsleden wonen, een andere persoon recht heeft op een werkloosheidsuitkering bij de berekening waarvan met het aantal gezinsleden rekening is gehouden.

Wat houdt dit artikel in?

- Lid 1 – dit lid verwijst naar artikel 12 van deze verordening. Hierin staat dat het orgaan dat de werkloosheidsuitkering vaststelt, de organen van andere lidstaten vraagt welke tijdvakken de betrokkene in die lidstaten heeft doorgebracht. Daarnaast kan de betrokkene ook formulier *portable document* U1 afgeven aan het bevoegde orgaan waarop de tijdvakken staan die hij in andere lidstaten heeft doorgebracht.
- Lid 2 – het orgaan van de bevoegde lidstaat deelt alle gegevens mee die nodig zijn om de hoogte van een werkloosheidsuitkering te berekenen.
- Lid 3 – wordt de hoogte van een uitkering mede bepaald door het aantal gezinsleden? Dan leest u in dit lid hoe de uitkering wordt berekend. Voor Nederland geldt deze regel niet.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dankzij artikel 54, lid 1 kan een betrokkene bij het bevoegde orgaan een document opvragen met alle tijdvakken die een betrokkene in dat land heeft doorgebracht als verzekerde werknemer, niet-verzekerde in loondienst of anders dan in loondienst. Naast de elektronische gegevensuitwisseling heeft de betrokkene dus de mogelijkheid om zelf deze gegevens op papier te krijgen. Het orgaan dat een werkloosheidsuitkering vaststelt, kan informatie opvragen bij het bevoegde orgaan. Dit orgaan is dan verplicht om elektronisch de benodigde informatie te delen.

Corresponderende artikelen

- Artikel 61 en 62 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 67 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 80; artikel 81 Verordening (EEG) 574/72

Behoud van uitkering in een andere lidstaat: voorwaarden en beperkingen

Artikel 55

Tekst van het artikel

1. Om in aanmerking te komen voor toepassing van artikel 64 van de basisverordening stelt de werkloze die zich naar een andere lidstaat begeeft, vóór zijn vertrek het bevoegde orgaan daarvan in kennis en verzoekt hij dit orgaan om een document waaruit blijkt dat hij onder de in artikel 64, lid 1, onder b), van de basisverordening vastgestelde voorwaarden het recht op de uitkering behoudt.

Dit orgaan informeert de betrokkene over de verplichtingen die op hem rusten, en verstrekt hem het document, waarin met name worden vermeld:

- a) de datum met ingang waarvan de werkloze niet langer ter beschikking staat van de diensten voor arbeidsvoorziening van de bevoegde staat;*
- b) de overeenkomstig artikel 64, lid 1, onder b), van de basisverordening toegestane termijn voor de inschrijving als werkzoekende in de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven;*
- c) het maximumtijdvak gedurende welk het recht op uitkeringen kan worden behouden overeenkomstig artikel 64, lid 1, onder c), van de basisverordening;*
- d) de omstandigheden die het recht op uitkeringen kunnen beïnvloeden.*

2. De werkloze schrijft zich overeenkomstig artikel 64, lid 1, onder b), van de basisverordening in als werkzoekende bij de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat waarheen hij zich begeeft, en verstrekt het orgaan van deze lidstaat het in lid 1 bedoelde document. Indien hij overeenkomstig lid 1 het bevoegde orgaan heeft geïnformeerd, maar het document niet heeft verstrekt, wordt door het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven, de nodige informatie ingewonnen bij het bevoegde orgaan.

3. De diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven om daar werk te zoeken, informeren de werkloze over zijn verplichtingen.

4. Het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven, zendt het bevoegde orgaan onmiddellijk een document met de datum van inschrijving van de werkloze bij de diensten voor arbeidsvoorziening en zijn nieuwe adres.

Indien zich in het tijdvak dat de werkloze recht heeft op behoud van zijn uitkering, een omstandigheid voordoet die het recht op uitkering kan beïnvloeden, zendt het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven aan het bevoegde orgaan en aan de betrokkene onmiddellijk een document met de desbetreffende informatie.

Op verzoek van het bevoegde orgaan verstrekt het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven elke maand relevante informatie over het verdere verloop van diens situatie, met name of deze nog steeds is ingeschreven bij de diensten voor arbeidsvoorziening en of hij zich houdt aan de georganiseerde controleprocedures.

5. Het orgaan van de lidstaat waarheen de werkloze zich heeft begeven, voert de controles uit of laat deze uitvoeren alsof het een werkloze betrof die uitkeringen ontvangt op grond van de door dit orgaan toegepaste wetgeving. In voorkomend geval stelt het bevoegde orgaan onmiddellijk in kennis wanneer een omstandigheid als bedoeld in lid 1, onder d) zich voordoet.

6. De bevoegde autoriteiten of de bevoegde organen van twee of meer lidstaten kunnen onderling specifieke procedures en termijnen voor het verder volgen van de situatie van de werkloze overeenkomen, alsmede andere maatregelen om het zoeken van werk door werklozen die zich op grond van artikel 64 van de basisverordening naar een van deze lidstaten begeven, te stimuleren.

Wat houdt dit artikel in?

- Lid 1 – een werkloze vraagt voor zijn vertrek bij het bevoegde orgaan een formulier aan waaruit blijkt dat hij voldoet aan de voorwaarden in artikel 64 van Verordening (EG) 883/2004 en dat hij zijn uitkering behoudt terwijl hij zoekt naar werk in een andere lidstaat. Op het formulier staan:
 - a) de datum waarop de werkloze niet meer ter beschikking staat van de bevoegde lidstaat;

- b) de termijn waarbinnen de werkloze zich in het andere land als werkzoekende moet inschrijven;
- c) het maximumtijdvak waarover de betrokkene een uitkering krijgt;
- d) de omstandigheden die het recht op uitkering beïnvloeden.

De lidstaat die volgens hoofdstuk 6 van titel III van Verordening (EG) 883/2004 bevoegd is voor de werkloosheidsuitkering, informeert de betrokkene over zijn verplichtingen.

- Lid 2 – wanneer een werkloze het formulier niet heeft, maar het bevoegde orgaan wel heeft geïnformeerd over zijn vertrek, moet het orgaan van de ontvangende lidstaat de benodigde informatie opvragen bij het bevoegde orgaan.
- Lid 3 – de arbeidsvoorzieningsdienst van de ontvangende lidstaat moet de werkloze informeren over zijn verplichtingen.
- Lid 4 – het orgaan van de ontvangende lidstaat informeert het bevoegde orgaan onmiddellijk wanneer de betrokkene zich heeft ingeschreven bij de arbeidsvoorzieningsdienst. Daarnaast geeft het orgaan het nieuwe adres van de betrokkene door. Verandert er iets in de situatie van de betrokkene waardoor ook de uitkering kan veranderen? Dan geeft het orgaan van de ontvangende lidstaat dit elektronisch door aan het bevoegde orgaan en schriftelijk aan de betrokkene. Op verzoek van het bevoegde orgaan geeft het orgaan van de ontvangende lidstaat maandelijks informatie door over de inschrijving en controleprocedures.
- Lid 5 – het orgaan van de ontvangende lidstaat behandelt de werkloze alsof het een eigen werkloze is. Doet zich een situatie voor die invloed kan hebben op de uitkering? Dan informeert het orgaan van de ontvangende lidstaat het bevoegde orgaan onmiddellijk. Meer hierover leest u in artikel 55, lid 1d.
- Lid 6 – bevoegde autoriteiten, zoals ministeries en bevoegde organen, kunnen onderling afspraken maken over:
 - specifieke procedures en termijnen om de situatie van een betrokkene te volgen;
 - andere maatregelen om de re-integratie van de werkloze te bevorderen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Er zijn twee belangrijke verschillen:

1. De verplichting om een werkloze voldoende voorlichting te geven staat explicieter in Verordening (EG) 883/2004. Bovendien is er een duidelijk verschil in nuancering tussen de teksten van Verordening (EEG) 574/72 en Verordening (EG) 987/2009. In artikel 83, lid 2 van de vorige verordening staat: 'De diensten voor arbeidsbemiddeling van de bevoegde Staat moeten zich ervan overtuigen dat de werkloze in kennis is gesteld van de verplichtingen die krachtens artikel 69 van de verordening en krachtens dit artikel op hem rusten.' In artikel 55, lid 1 van de nieuwe verordening staat: 'Dit orgaan (het bevoegde orgaan volgens de aanwijsregels van titel II) informeert de betrokkene over de verplichtingen die op hem rusten, en verstrekt hem het document.'
2. In artikel 83, lid 2 van Verordening (EEG) 1408/71 stond dat het orgaan het formulier 303 zonder voorwaarden kon opvragen als de betrokkene dit niet had. Dit betekent dat de betrokkene achteraf kon melden dat hij zijn uitkering wil exporteren. In de nieuwe verordening is de betrokkene verplicht om het bevoegd orgaan te laten weten dat hij werk gaat zoeken in een andere lidstaat, anders heeft de betrokkene geen recht op een uitkering. Komt een betrokkene zonder formulier bij het buitenlands orgaan om zich in te schrijven? Dan moet dat orgaan informatie inwinnen bij het bevoegd orgaan. Dit staat in artikel 55, lid 2. Dit speelt vooral bij personen die vrijwel direct na ontslag besluiten om hun partner naar een andere lidstaat te volgen, niet melden dat ze naar het buitenland gaan en daar horen dat ze mogelijk recht hebben op een uitkering uit Nederland. Onder Verordening (EG) 883/2004 zal in die situatie export van de uitkering geweigerd worden.

Corresponderende artikelen

- Artikel 64 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 69 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 83 Verordening (EEG) 574/72

Regels voor werklozen die zich beschikbaar stellen in het ex-werkland

Artikel 56

Tekst van het artikel

1. Indien de werkloze overeenkomstig artikel 65, lid 2, van de basisverordening besluit zich ook ter beschikking te stellen van de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat waar hij het laatst, al dan niet in loondienst, werkzaam is geweest, door zich daar als werkzoekende in te schrijven, stelt hij het orgaan en de diensten voor arbeidsvoorziening van de woonplaats daarvan in kennis. Op verzoek van de diensten voor arbeidsvoorziening van de lidstaat waar de betrokkene het laatst, al dan niet in loondienst, werkzaam is geweest, geven de diensten voor arbeidsvoorziening van de woonplaats de relevante informatie door over de inschrijving van de werkloze en diens pogingen om werk te vinden.

2. Wanneer de in de betrokken lidstaten toepasselijke wetgeving vereist dat een werkloze aan bepaalde verplichtingen voldoet en/of werk zoekt, wordt voorrang verleend aan de verplichtingen en/of de pogingen om werk te vinden in de lidstaat van de woonplaats. Het feit dat een werkloze in de lidstaat waar hij het laatst werkzaam is geweest, niet heeft voldaan aan alle verplichtingen en/of geen werk heeft gezocht, heeft geen invloed op de in de lidstaat van de woonplaats toegekende uitkeringen.

3. Voor de toepassing van artikel 65, lid 5, onder b), van de basisverordening deelt het orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan de werknemer het laatst onderworpen is geweest, het orgaan van de woonplaats op diens verzoek mede of de werknemer recht heeft op uitkeringen op grond van artikel 64 van de basisverordening.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel gaat voornamelijk over werklozen die op grond van artikel 65 van Verordening (EG) 883/2004 in het woonland een uitkering ontvangen en werk willen zoeken in de bevoegde lidstaat.

- Lid 1 – een (niet-)grensarbeider die zich ook in het ex-werkland ter beschikking stelt, moet het uitkeringsorgaan en de arbeidsbemiddelingsdienst van het woonland hiervan op de hoogte stellen. Op verzoek wisselen de arbeidsbemiddelingsdiensten van de lidstaten relevante gegevens met elkaar uit.
- Lid 2 – verplichtingen en/of pogingen om werk te vinden in het woonland hebben voorrang. Houdt een betrokkene zich niet aan de verplichtingen in het ex-werkland en/of zoekt hij daar niet actief naar werk? Dan heeft dit geen invloed op de uitkering.

- Lid 3 – heeft een niet-grensarbeider eerst in zijn ex-werkland naar werk gezocht? Dan laat het bevoegde orgaan van het ex-werkland aan het woonland weten of de betrokkene recht zou hebben op een exportuitkering volgens artikel 64.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. In Verordening (EEG) 1408/71 stonden geen regels voor werklozen die zich ter beschikking stellen van de voormalig bevoegde lidstaat.

Corresponderende artikelen

- Artikel 65 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 71 bis Verordening (EEG) 1408/71

Voorschriften voor personen die vallen onder een bijzonder stelsel voor ambtenaren

Artikel 57

Tekst van het artikel

- 1. De artikelen 54 en 55 van de toepassingsverordening zijn van overeenkomstige toepassing op personen die onder een bijzonder werkloosheidsstelsel voor ambtenaren vallen.*
- 2. Artikel 56 van de toepassingsverordening is niet van toepassing op personen die onder een bijzonder werkloosheidsstelsel voor ambtenaren vallen. De werkloze die onder een bijzonder werkloosheidsstelsel voor ambtenaren valt, volledig of gedeeltelijk werkloos is en gedurende zijn laatste werkzaamheden in een andere dan de bevoegde lidstaat woonde, heeft recht op de op grond van het bijzonder werkloosheidsstelsel voor ambtenaren verstrekte uitkeringen volgens de wetgeving van de bevoegde lidstaat alsof hij in die lidstaat woonde. Deze uitkeringen worden door het bevoegde orgaan voor eigen rekening verleend.*

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel beschrijft de positie van de werkloze die onder een speciaal stelsel voor ambtenaren valt. Het regelt voor hen eventuele afwijkingen van de artikelen 61, 62, 64 en 65 van de basisverordening. Een volledig of gedeeltelijk werkloze ambtenaar die tijdens zijn laatste dienstbetrekking in een andere dan de bevoegde lidstaat woonde, heeft recht op uitkering uit de bevoegde lidstaat. Het woonland speelt daarbij geen rol. Het UWV kan ook uitkeringsaanvragen

ontvangen van ambtenaren die onder een bijzonder stelsel vallen en in Nederland wonen. Deze aanvragen worden afgewezen, omdat de betrokkene zich moet melden bij de bevoegde lidstaat. Verder heeft artikel 57 geen invloed op Nederlandse ambtenaren, omdat zij niet zijn aangesloten bij een bijzonder stelsel.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Dit artikel is gelijk aan dat in Verordening (EEG) 1408/71.

Corresponderende artikelen

- Artikel 57 Verordening (EG) 987/2009
- Artikel 71 bis Verordening (EEG) 1408/71

Gezinsuitkeringen

Titel III – hoofdstuk VI

Prioriteitsregels bij samenloop

Artikel 58

Tekst van het artikel

Voor de toepassing van artikel 68, lid 1, onder b), punten i) en ii), van de basisverordening berekent elke betrokken lidstaat, wanneer de volgorde van prioriteit niet aan de hand van de woonplaats van de kinderen kan worden vastgesteld, het bedrag van de uitkeringen; daarbij wordt ook rekening gehouden met de kinderen die niet op zijn grondgebied wonen. Bij het toepassen van artikel 68, lid 1, onder b), punt i), betaalt het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving in de hoogste uitkeringen voorziet, het gehele bedrag van die uitkeringen uit. Het bevoegde orgaan van de andere lidstaat vergoedt dat orgaan, binnen de grenzen van de in de wetgeving van die lidstaat voorziene bedragen, de helft van dat bedrag.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel geeft aan wat er moet gebeuren wanneer er op basis van de woonplaats van de kinderen geen voorrangslidstaat kan worden aangewezen. Alle bevoegde lidstaten moeten in dat geval het uitkeringsbedrag vaststellen. De lidstaat met het hoogste bedrag betaalt dit uit aan de betrokkene en de andere lidstaat vergoedt maximaal de helft van dit bedrag.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. De inhoud van het artikel is hetzelfde gebleven.

Corresponderende artikelen

- Artikel 68 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 76 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 10, lid 3 Verordening (EEG) 574/72

Voorschriften wanneer de toepasselijke wetgeving en/of de bevoegdheid om gezinsuitkeringen toe te kennen wijzigt

Artikel 59

Tekst van het artikel

1. Indien, in de loop van een kalendermaand, de toepasselijke wetgeving van een andere lidstaat toepasselijk wordt en/of de bevoegdheid om gezinsuitkeringen toe te kennen van de ene lidstaat naar de andere overgaat, ongeacht de in de wetgeving van die lidstaten bepaalde vervaldagen voor de betaling van gezinsuitkeringen, blijft het orgaan dat de gezinsuitkeringen heeft betaald op grond van de wetgeving waaronder de uitkeringen aan het begin van de maand zijn toegekend, deze betalen tot het einde van de lopende maand.

2. Het deelt het orgaan van de andere betrokken lidstaat of lidstaten mede met ingang van welke datum het de betaling van de gezinsuitkeringen in kwestie beëindigt. De betaling door de andere betrokken lidstaat of lidstaten gaat in op die datum.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel regelt de situatie waarin in de loop van een maand twee lidstaten worden aangewezen als de bij voorrang bevoegde lidstaat voor het betalen van gezinsbijslag. Dat is het geval als:

- De wetgeving van een lidstaat stopt en de wetgeving van een andere lidstaat begint. Bijvoorbeeld wanneer een alleenstaande ouder in een andere lidstaat gaat werken of als een gezin verhuist naar een andere lidstaat.
- De wetgeving van dezelfde lidstaten van toepassing blijft maar de grondslag waarop iemand recht heeft op gezinsbijslag verandert. Bijvoorbeeld: uit een gezin werkt slechts één ouder. Deze ouder werkt in een andere lidstaat dan die van de woonplaats. De lidstaat waar de ouder werkt moet met voorrang gezinsbijslag uitkeren. Gaat vervolgens de andere ouder toch werken in de lidstaat van de woonplaats? Dan verandert de grondslag van het recht op gezinsbijslag in de lidstaat waar het gezin woont en moet die lidstaat de gezinsbijslag betalen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Artikel 10 bis, onder a van Verordening (EEG) 574/72 schreef bij overgang tijdens een kwartaal een pro rata-berekening voor. In overleg konden lidstaten daarvan afwijken. In dit nieuwe artikel vervalt deze pro rata-mogelijkheid. De nieuwe regel: het recht op gezinsbijslag in een lidstaat eindigt op de laatste dag van de maand waarin een andere lidstaat wordt aangewezen die met voorrang mag uitbetalen.

Corresponderende artikelen

- Bijlage VI, onder R, Nederland, punt 5 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 10 bis, onder a Verordening (EEG) 574/72

Procedure voor toepassing van de artikelen 67 en 68 van de basisverordening

Artikel 60

Tekst van het artikel

1. De aanvraag om gezinsuitkeringen wordt gericht aan het bevoegde orgaan. Voor de toepassing van de artikelen 67 en 68 van de basisverordening wordt rekening gehouden met de situatie van het gehele gezin alsof alle betrokkenen onderworpen zijn aan de wetgeving van de betrokken lidstaat en er verblijven, vooral wat het recht van een persoon om deze uitkeringen aan te vragen betreft. Indien een persoon die gerechtigd is om de uitkering aan te vragen dit recht niet uitoefent, houdt het bevoegde orgaan van de lidstaat waarvan de wetgeving van toepassing is rekening met een aanvraag om gezinsuitkeringen die is ingediend door de andere ouder, een als ouder beschouwde persoon of een persoon of instelling die de voogdij over het kind of de kinderen uitoefent.

2. Het orgaan waarbij een aanvraag overeenkomstig lid 1 is ingediend, onderzoekt deze op grond van de gedetailleerde informatie die door de aanvrager is verstrekt, rekening houdend met de algehele feitelijke en wettelijke situatie van het gezin van de aanvrager.

Indien dat orgaan concludeert dat zijn wetgeving overeenkomstig artikel 68, leden 1 en 2, van de basisverordening prioritair van toepassing is, verstrekt het de gezinsuitkeringen overeenkomstig de wetgeving die het toepast.

Indien het bevoegde orgaan oordeelt dat de betrokkene op grond van de wetgeving van een andere lidstaat overeenkomstig artikel 68, lid 2, van de basisverordening mogelijk recht heeft op aanvullende toeslag, zendt het de aanvraag onverwijld door aan het bevoegde orgaan van die lidstaat en informeert het de betrokkene. Het stelt tevens het orgaan van de andere lidstaat in kennis van zijn besluit betreffende de aanvraag en het bedrag van de uitbetaalde gezinsuitkeringen.

3. Indien het orgaan waarbij de aanvraag is ingediend, oordeelt dat zijn wetgeving toepasselijk is, maar niet prioritair van toepassing is overeenkomstig artikel 68, leden 1 en 2, van de basisverordening, neemt het onverwijld een voorlopig besluit betreffende de van toepassing zijnde

prioriteitsregels, en zendt het de aanvraag overeenkomstig artikel 68, lid 3, van de basisverordening door naar het orgaan van de andere lidstaat en stelt het de aanvrager daarvan in kennis. Laatstgenoemd orgaan bepaalt binnen twee maanden zijn standpunt ten aanzien van het genomen voorlopige besluit.

Indien het orgaan waaraan de aanvraag is doorgezonden, binnen twee maanden na ontvangst van de aanvraag geen standpunt inneemt, is het bovengenoemde voorlopige besluit van toepassing en betaalt het orgaan de uitkeringen waarin zijn wetgeving voorziet en stelt het het orgaan waarbij de aanvraag is ingediend in kennis van het bedrag van de uitbetaalde uitkeringen.

4. In geval van meningsverschil tussen de betrokken organen over welke wetgeving prioritair van toepassing is, is artikel 6, leden 2 tot en met 5, van de toepassingsverordening van toepassing. In dit verband is het in artikel 6, lid 2, van de toepassingsverordening genoemde orgaan van de woonplaats het orgaan van de woonplaats van het kind of de kinderen.

5. Het orgaan dat voorlopige uitkeringen heeft betaald voor een hoger bedrag dan uiteindelijk voor zijn rekening komt, kan zich volgens de procedure van artikel 73 van de toepassingsverordening tot het primair verantwoordelijke orgaan richten om het te veel betaalde terug te vorderen.

Wat houdt dit artikel in?

- Lid 1 - Andere belanghebbenden mogen namens de betrokkene een aanvraag voor gezinsbijslagen indienen als de betrokkene dit zelf niet doet.
- Lid 2 - ontvangt een orgaan in een voorrangslidstaat een aanvraag om gezinsbijslagen, en heeft dit orgaan het vermoeden dat de aanvrager ook recht heeft op bijslag uit een andere lidstaat? Dat moet het orgaan namens de betrokkene een aanvraag doen bij die andere lidstaat.
- Lid 3 - Ontvangt een niet-voorrangorgaan een aanvraag dan moet dit orgaan bepalen welke lidstaat voorrang heeft en de aanvraag doorsturen. Het orgaan dat de aanvraag ontvangt, heeft daarna twee maanden om het besluit van het andere orgaan aan te vechten. Maakt het van die mogelijkheid geen gebruik? Dan moet het orgaan de aanvraag afhandelen.
- Lid 4 - Hebben organen een meningsverschil over de voorrangpositie? Dan betaalt het orgaan van de woonplaats van de kinderen de voorlopige uitkeringen. Wanneer de kinderen niet op het grondgebied van een van de organen wonen, betaalt het orgaan

waarbij de aanvraag het eerst is ingediend de voorlopige uitkeringen. Worden de organen het niet eens over de voorrang? Dan kunnen ze de zaak voorleggen aan de Administratieve Commissie. Als deze bepaalt dat het orgaan dat voorlopige uitkeringen heeft betaald geen voorrang had, dan wordt de andere lidstaat bevoegd met terugwerkende kracht tot de eerste voorlopige betaling.

- Lid 5 – Blijkt het orgaan dat de voorlopige gezinsbijslagen heeft uitbetaald niet het voorrangsgaand? Dan mag dit orgaan het te veel betaalde bedrag terugvorderen van het orgaan dat de voorrang heeft gekregen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. In Verordening (EEG) 574/72 stond dat een migrerende werknemer of zelfstandige zelf een aanvraag voor gezinsbijslag moet doen bij de verschillende lidstaten. Dit betekende dat wanneer iemand vergat om bij de bevoegde lidstaat een aanvraag te doen, dat de overige lidstaten mochten uitbetalen alsof de bevoegde lidstaat wél gezinsbijslag uitkeerde. Dit stond in artikel 76, lid 2 van Verordening (EEG) 1408/71. Daardoor kon het voorkomen dat iemand minder gezinsbijslag ontving dan waar hij recht op had. Het nieuwe artikel voorkomt deze situatie omdat organen van de lidstaten of andere belanghebbenden altijd namens de betrokkene een aanvraag kunnen indienen.

Corresponderende artikelen

- Artikel 67; artikel 68 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 76, lid 2 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 86 Verordening (EEG) 574/72

Procedure voor toepassing van artikel 69 van de basisverordening

Artikel 61

Tekst van het artikel

Voor de toepassing van artikel 69 van de basisverordening stelt de Administratieve Commissie een lijst op van de aanvullende of bijzondere gezinsuitkeringen voor wezen die onder dat artikel vallen. Indien de wetgeving die wordt toegepast door het orgaan dat prioritair bevoegd is niet voorziet in de toekenning van dergelijke aanvullende of bijzondere gezinsuitkeringen, zendt het elke aanvraag

voor gezinsbijslagen, vergezeld van alle nodige documenten en inlichtingen, onverwijld door aan het orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan de betrokkene het langst onderworpen is geweest en die voorziet in dergelijke aanvullende of bijzondere gezinsuitkeringen voor wezen. In bepaalde gevallen kan dit betekenen dat onder dezelfde voorwaarden verder moet worden teruggedaan tot aan het orgaan van de lidstaat onder wiens wetgeving de betrokkene zijn kortste tijdvak van verzekering of wonen heeft vervuld.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel bevat voorschriften voor aanvullende of speciale gezinsbijslagen voor wezen. Dit soort gezinsbijslagen moet met de toepassing van hoofdstuk 8 van Verordening (EG) 883/2004 over gezinsuitkeringen worden vastgesteld. Aangezien Nederland zulke uitkeringen niet kent, wordt dit artikel hier niet verder uitgewerkt.

Corresponderende artikelen

- Artikel 69 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 44, lid 3; artikel 78 bis Verordening (EEG) 1408/71
- Bijlage VIII Verordening (EEG) 1408/71

Titel IV – Financiële bepalingen

Wat vindt u in deze titel?

Inhoud

Titel IV van de toepassingsverordening bevat de financiële bepalingen. De titel bestaat uit drie hoofdstukken:

- hoofdstuk I – vergoeding van de kosten voor prestaties op grond van de artikelen 35 en 41 van de basisverordening – artikelen 62 tot en met 69;
- hoofdstuk II – vergoeding van werkloosheidsuitkeringen op grond van artikel 65 van de basisverordening – artikel 70;
- hoofdstuk III – terugvordering van ten onrechte verstrekte prestaties, terug- en invordering van voorlopige betalingen en premies, verrekening en bijstand bij terug- en invordering – artikelen 71 tot en met 86.

De hoofdstukken I en III zijn verdeeld in afdelingen:

Hoofdstuk I

- afdeling 1 – vergoeding op basis van de werkelijke uitgaven – artikel 62;
- afdeling 2 – vergoeding op basis van vaste bedragen – artikelen 63 tot en met 65;
- afdeling 3 – gemeenschappelijke bepalingen – artikelen 66 tot en met 69.

Hoofdstuk III

- afdeling 1 – beginselen – artikel 71;
- afdeling 2 – verrekening – artikel 72 tot en met 74;
- afdeling 3 – terug- en invordering – artikelen 75 tot en met 86.

Vergoeding van de kosten voor prestaties op grond van de artikelen 35 en 41 van de basisverordening

Titel IV – Hoofdstuk I

Wat vindt u in dit hoofdstuk?

Inhoud

Dit hoofdstuk beschrijft hoe organen onderling de kosten afrekenen van medische zorg die ze hebben verleend aan elkaars verzekerden.

- Artikelen 62 en 63 – het uitgangspunt is dat lidstaten in alle woon- en verblijfsituaties de kosten afrekenen op basis van de werkelijke uitgaven van medische zorg. Alleen voor de categorie gepensioneerden en hun gezinsleden en voor gezinsleden die niet in dezelfde lidstaat wonen als de verzekerde kunnen lidstaten nog in beperkte mate afrekenen op basis van vaste bedragen. De lidstaten die afrekenen naar vaste bedragen staan op bijlage 3 van Verordening (EG) 987/2009. Nederland staat op die bijlage, net als Spanje, Portugal, Italië, Malta, Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Finland en Zweden. Dit betekent dat alle overige lidstaten afrekenen op basis van werkelijke uitgaven.
- Artikelen 64 en 65 – regelen op basis waarvan en op welke manier lidstaten het vaste bedrag moeten berekenen.
- Artikel 66 – de afrekening van de kosten van medische zorg tussen de lidstaten verloopt via de verbindingsorganen.
- Artikelen 67 en 68 – deze artikelen bepalen binnen welke termijnen de lidstaten vorderingen moeten indienen en betalen. Betaalt een lidstaat niet op tijd, dan kan de andere lidstaat rente berekenen.

De procedures staan gedetailleerd beschreven in de artikelen en spreken voor zich. Voor verstrekkingen bij ziekte en arbeidsongevallen, zoals beschreven in titel III, hoofdstukken 1 en 2 van de basisverordening, zijn de artikelen van hoofdstuk 1, titel IV en artikel 86 van de toepassingsverordening belangrijk.

Is dit hoofdstuk anders dan in de vorige verordening?

Ja. Het nieuwe hoofdstuk geeft een duidelijke voorkeur voor afrekenen naar werkelijke kosten, ook voor gepensioneerden en hun gezinsleden en voor gezinsleden die niet in dezelfde lidstaat wonen

als de verzekerden. Verder zijn er voor de berekening van de vaste bedragen nu drie leeftijdscategorieën. Bovendien hebben de termijnen waarbinnen lidstaten vorderingen kunnen indienen en kunnen betalen een grotere juridische binding, omdat ze nu in de verordening zelf staan in plaats van in een aanbeveling. Nieuw is de mogelijkheid om rente te berekenen bij niet tijdige betalingen.

Corresponderende bepalingen

- Artikel 35; artikel 41 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 36 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 93 tot en met 95; artikel 101; artikel 102 Verordening (EEG) 574/72
- Bijlage 1; bijlage 3 Verordening (EG) 987/2009

Relevante besluiten van de Administratieve Commissie

- Besluit S4 van de Administratieve Commissie van 2 oktober 2009 over de vergoeding tussen de organen van de lidstaten van artikel 35 en 41 van Verordening (EG) 883/2004.
- Besluit S5 van de Administratieve Commissie van 2 oktober 2009 over verstrekkingen.
- Besluit S6 van de Administratieve Commissie van 22 december 2009 over de registratie in de woonstaat op basis van artikel 24 van Verordening (EG) 987/2009.
- Besluit S7 van de Administratieve Commissie van 22 december 2009. Dit besluit gaat over de overgang van Verordening (EEG) 1408/71 naar Verordening (EG) 883/2004 en de aanvraag van procedures tot vergoeding.

Afdeling 1 – Vergoeding op basis van de werkelijke uitgaven

Beginselen vergoeding op basis van de werkelijke de uitgaven

Artikel 62

Tekst van het artikel

1. Voor de toepassing van artikel 35 en artikel 41 van de basisverordening wordt het werkelijke bedrag van de uitgaven voor de verleende verstrekkingen door het bevoegde orgaan aan het orgaan dat genoemde verstrekkingen heeft verleend, vergoed, zoals dit bedrag uit de boekhouding van laatstgenoemd orgaan blijkt, behoudens wanneer artikel 63 van de toepassingsverordening van toepassing is.

2. Indien het gehele of een gedeelte van het werkelijke bedrag van de uitgaven voor de in lid 1 bedoelde verstrekkingen niet blijkt uit de boekhouding van het orgaan dat deze heeft verleend, wordt het te vergoeden bedrag bepaald op basis van een vast bedrag dat wordt vastgesteld op grond van alle ter zake dienende referenties die aan de beschikbare gegevens zijn ontleend. De Administratieve Commissie beoordeelt de grondslagen die voor de berekening van de vaste bedragen dienen, en stelt de hoogte ervan vast.

3. Voor de vergoeding kunnen geen hogere tarieven in rekening worden gebracht dan die welke gelden voor de verstrekkingen verleend aan verzekerden die zijn onderworpen aan de wetgeving die wordt toegepast door het orgaan dat de in lid 1 bedoelde verstrekkingen heeft verleend.

Afdeling 2 – Vergoeding op basis van vaste bedragen

Vaststelling van de betrokken lidstaten

Artikel 63

Tekst van het artikel

1. De in artikel 35, lid 2, van de basisverordening bedoelde lidstaten met zodanige juridische of administratieve structuren dat toepassing van vergoeding op grond van de werkelijke uitgaven niet passend is, worden vermeld in bijlage 3 van de toepassingsverordening.

2. Voor de in bijlage 3 bij de toepassingsverordening vermelde lidstaten worden de bedragen van de verstrekkingen aan

a) gezinsleden die niet in dezelfde lidstaat als de verzekerde wonen, als bedoeld in artikel 17 van de basisverordening, en aan

b) gepensioneerden en hun gezinsleden, als bedoeld in artikel 24, lid 1, en de artikelen 25 en 26 van de basisverordening,

door de bevoegde organen vergoed aan de organen die deze verstrekkingen hebben verleend, op basis van een voor elk kalenderjaar vastgesteld vast bedrag. Dit vaste bedrag moet het bedrag van de werkelijke uitgaven zo dicht mogelijk benaderen.

Methode voor de berekening van de vaste maandelijkse bedragen en van het vaste totaalbedrag

Artikel 64

Tekst van het artikel

1. Voor elke crediteurlidstaat wordt het vaste maandelijkse bedrag per persoon (F_i) voor een kalenderjaar vastgesteld door de gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon (Y_i), opgesplitst per leeftijdsklasse (i), te delen door 12 en door op het resultaat een aftrek (X) toe te passen volgens de volgende formule:

$$F_i = Y_i * 1/12 * (1-X)$$

waarbij:

– index i (waarden $i = 1, 2$ en 3) staat voor de drie leeftijdsklassen die voor de berekening van de vaste bedragen worden gehanteerd:

$i = 1$: personen onder de 20 jaar

$i = 2$: personen tussen 20 en 64 jaar

$i = 3$: personen van 65 jaar en ouder

– Y_i staat voor de gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon in leeftijdsklasse i , zoals gedefinieerd in lid 2

– de coëfficiënt X ($0,20$ of $0,15$) staat voor de toegepaste aftrek, zoals omschreven in lid 3.

2. De gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon (Y_i) in leeftijdsklasse i worden verkregen door de jaarlijkse uitgaven voor het totaal van de verstrekkingen die door de organen van de crediteurlidstaat zijn verleend aan alle personen van de betreffende leeftijdsklasse die onder zijn wetgeving vallen en op zijn grondgebied wonen, te delen door het gemiddelde aantal betrokkenen in deze leeftijdsklasse in het kalenderjaar in kwestie. De berekening wordt gebaseerd op de uitgaven uit hoofde van de in artikel 23 van de toepassingsverordening bedoelde stelsels.

3. De op het vaste maandelijkse bedrag toe te passen aftrek is in beginsel gelijk aan 20% ($X = 0,20$). Deze aftrek is gelijk aan 15% ($X = 0,15$) voor gepensioneerden en hun gezinsleden wanneer de bevoegde lidstaat niet in bijlage IV van de basisverordening wordt vermeld.

4. Voor elke debiteurlidstaat is het vaste totaalbedrag voor een kalenderjaar de som van de producten die worden verkregen door in elke leeftijdsklasse i de vastgestelde vaste maandelijkse bedragen per persoon te vermenigvuldigen met het aantal maanden dat door de betrokkenen in de crediteurlidstaat in die leeftijdsklasse is vervuld.

Het aantal maanden dat door de betrokkenen in de crediteurlidstaat is vervuld is de som van de kalendermaanden in een kalenderjaar waarin de betrokkenen vanwege hun woonplaats op het grondgebied van de crediteurlidstaat in aanmerking kwamen voor verstrekkingen op dat grondgebied voor rekening van de debiteurlidstaat. Deze maanden worden vastgesteld aan de hand van een inventaris die voor dit doel wordt bijgehouden door het orgaan van de woonplaats, zulks op basis van de door het bevoegde orgaan verstrekte bewijsstukken inzake de rechten van de rechthebbenden.

5. Uiterlijk 1 mei 2015 dient de Administratieve Commissie een specifiek verslag in over de toepassing van dit artikel, en met name over de in lid 3 bedoelde aftrekken. Op basis van dat verslag kan de Administratieve Commissie een voorstel indienen met wijzigingen die nodig kunnen blijken om ervoor te zorgen dat de berekening van de vaste bedragen de werkelijke uitgaven zo dicht mogelijk benadert en dat de in lid 3 bedoelde aftrekken geen aanleiding geven tot onevenwichtige betalingen of dubbele betalingen voor de lidstaten.

6. De Administratieve Commissie bepaalt volgens welke methoden en op welke wijze de in de leden 1 tot en met 5 bedoelde factoren voor de berekening van de vaste bedragen worden vastgesteld.

7. Onverminderd de leden 1 tot en met 4 kunnen de lidstaten de artikelen 94 en 95 van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad voor de berekening van het vaste bedrag blijven toepassen tot 1 mei 2015, op voorwaarde dat de in lid 3 vastgelegde aftrek wordt toegepast.

Kennisgeving van de gemiddelde jaarlijkse kosten

Artikel 65

Tekst van het artikel

1. Het bedrag van de gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon in elke leeftijdsklasse voor een bepaald jaar wordt uiterlijk aan het eind van het tweede jaar na het jaar in kwestie aan de Rekencommissie meegedeeld. Bij niet-inachtneming van deze termijnen wordt het bedrag gehanteerd van de gemiddelde jaarlijkse kosten per persoon dat de Administratieve Commissie laatstelijk voor een jaar daarvoor heeft vastgesteld.

2. De gemiddelde jaarlijkse kosten, vastgesteld in overeenstemming met lid 1, worden elk jaar bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Afdeling 3 – Gemeenschappelijke bepalingen

Procedure voor de vergoeding tussen organen onderling

Artikel 66

Tekst van het artikel

1. De vergoeding tussen de betrokken lidstaten vindt zo snel mogelijk plaats. Elk betrokken orgaan is verplicht de schuldvorderingen vóór de in deze afdeling vermelde termijnen te vergoeden zodra het daartoe in de mogelijkheid verkeert. Een betwisting betreffende een bepaalde schuldvordering mag de vergoeding van een andere schuldvordering of andere schuldvorderingen niet in de weg staan.

2. De in de artikelen 35 en 41 van de basisverordening bedoelde vergoedingen tussen de organen van de lidstaten lopen via het verbindingsorgaan. Er kan worden voorzien in een afzonderlijk verbindingsorgaan voor vergoedingen op grond van artikel 35 en artikel 41 van de basisverordening.

Corresponderende bepalingen

- Artikel 35; artikel 41 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 36 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 102, lid 2 Verordening (EEG) 574/72
- Bijlage 1 Verordening (EG) 987/2009

Termijnen voor de indiening en betaling van schuldvorderingen

Artikel 67

Tekst van het artikel

1. De op grond van de werkelijke uitgaven vastgestelde schuldvorderingen worden uiterlijk 12 maanden na afloop van het kalenderhalfjaar waarin deze vorderingen in de rekeningen van het crediteurorgaan zijn ingeschreven, bij het verbindingsorgaan van de debiteurlidstaat ingediend.

2. De voor een kalenderjaar op grond van vaste bedragen vastgestelde schuldvorderingen moeten bij het verbindingsorgaan van de debiteurlidstaat worden ingediend binnen 12 maanden na de maand waarin de gemiddelde kosten voor het jaar in kwestie in het Publicatieblad van de Europese

Unie zijn bekendgemaakt. De in artikel 64, lid 4, van de toepassingsverordening bedoelde inventarissen worden uiterlijk aan het eind van het jaar volgend op het referentiejaar ingediend.

3. In het in artikel 6, lid 5, tweede alinea, van de toepassingsverordening bedoelde geval neemt de in de leden 1 en 2 van dit artikel vastgelegde termijn geen aanvang voordat het bevoegde orgaan is vastgesteld.

4. Schuldvorderingen die na de in de leden 1 en 2 genoemde termijnen worden ingediend, worden niet in aanmerking genomen.

5. De schuldvorderingen worden door het debiteurorgaan binnen 18 maanden na afloop van de maand waarin zij bij het verbindingsorgaan van de debiteurlidstaat zijn ingediend, betaald aan het in artikel 66 van de toepassingsverordening bedoelde verbindingsorgaan van de crediteurlidstaat. Dit geldt niet voor de schuldvorderingen die het debiteurorgaan om een gegronde reden binnen deze termijn heeft afgewezen.

6. Betwistingen betreffende een schuldvordering worden geregeld uiterlijk binnen 36 maanden na de maand waarin de schuldvordering is ingediend.

7. De Rekencommissie faciliteert de definitieve afsluiting van de rekeningen in gevallen waarin er geen regeling binnen de in lid 6 vastgelegde termijn kan worden getroffen, en zij geeft op gemotiveerd verzoek van een van de partijen haar advies over een betwisting binnen zes maanden na de maand waarin de zaak aan haar is voorgelegd.

Moratoire interesten en interesten op voorschotten

Artikel 68

Tekst van het artikel

1. Vanaf het einde van de in artikel 67, lid 5, van de toepassingsverordening vastgelegde periode van 18 maanden, kan door het crediteurorgaan interest worden geïnd op openstaande schuldvorderingen, tenzij het debiteurorgaan binnen zes maanden vanaf het einde van de maand waarin de schuldvordering is ingediend, een voorschot heeft betaald van ten minste 90% van de totale schuldvordering ingediend uit hoofde van artikel 67, lid 1 of 2, van de toepassingsverordening. Voor de gedeelten van de schuldvordering die buiten het voorschot vallen, kan enkel interest worden aangerekend vanaf het einde van de in artikel 67, lid 6, van de toepassingsverordening vastgelegde periode van 36 maanden.

2. De interest wordt berekend op basis van de referentievoet die door de Europese Centrale Bank wordt toegepast op haar belangrijkste herfinancieringsverrichtingen. De toegepaste referentievoet is die welke geldt op de eerste dag van de maand waarin de betaling verschuldigd is.

3. Een verbindingsorgaan kan niet worden verplicht een voorschot als bedoeld in lid 1 te aanvaarden. Indien het verbindingsorgaan zulk een aanbod afwijst, heeft het crediteurorgaan evenwel niet meer het recht om moratoire interesten in verband met de betrokken schuldvorderingen aan te rekenen buiten het bepaalde in de tweede zin van lid 1.

Afsluiting van de jaarrekeningen

Artikel 69

Tekst van het artikel

1. Overeenkomstig artikel 72, onder g), van de basisverordening stelt de Administratieve Commissie op basis van het verslag van de Rekencommissie voor elk kalenderjaar een stand van de schuldvorderingen op. Hiertoe delen de verbindingsorganen de Rekencommissie binnen de door haar vastgestelde termijnen en op de door haar vastgestelde wijze het bedrag mede van de ingediende, betaalde of betwiste schuldvorderingen (crediteurpositie) enerzijds, en het bedrag van de ontvangen, betaalde of betwiste schuldvorderingen (debiteurpositie) anderzijds.
2. De Administratieve Commissie kan elk onderzoek laten instellen, dienstig voor de controle op de statistische en boekhoudkundige gegevens, aan de hand waarvan de jaarlijkse stand van de schuldvorderingen bedoeld in lid 1 wordt opgesteld, inzonderheid om na te gaan of deze gegevens in overeenstemming zijn met de voorschriften van deze titel.

Vergoeding van werkloosheidsuitkeringen op grond van artikel 65 van de basisverordening

Titel IV – Hoofdstuk II

Wat vindt u in dit hoofdstuk?

Inhoud

Dit hoofdstuk bevat alleen artikel 70. Het woonland keert de werkloosheidsuitkeringen van volledig werklozen uit, ook al heeft de werkloze voorafgaand aan de werkloosheid niet in het woonland gewerkt. Nieuw is dat het voormalige werkland deze uitkering gedurende maximaal de eerste drie of vijf maanden moet vergoeden. Meer hierover leest u in artikel 65, lid 6 en 7 van Verordening (EG) 883/2004. Verder regelt artikel 70 de procedure van de vergoeding tussen de lidstaten.

Vergoeding van werkloosheidsuitkeringen

Artikel 70

Tekst van het artikel

Bij ontstentenis van het in artikel 65, lid 8, van de basisverordening bedoelde akkoord richt het orgaan van de woonplaats aan het orgaan van de lidstaat aan de wetgeving waarvan de rechthebbende het laatst onderworpen is geweest, een verzoek om vergoeding van werkloosheidsuitkeringen op grond van artikel 65, leden 6 en 7, van de basisverordening. Het verzoek wordt gedaan binnen zes maanden na het einde van het kalenderhalfjaar waarin de laatste betaling van de werkloosheidsuitkering, waarvan terugbetaling wordt verzocht, is verricht. Het verzoek vermeldt het bedrag van de uitkeringen die gedurende de in artikel 65, leden 6 en 7, van de basisverordening bedoelde tijdvakken van drie of vijf maanden zijn betaald, het tijdvak waarover deze uitkeringen zijn betaald en de identificatiegegevens van de werkloze. De aanvragen worden ingediend en betaald via de verbindingsorganen van de betrokken lidstaten.

Verzoeken die na de in de eerste alinea genoemde termijn worden ingediend, behoeven niet in aanmerking te worden genomen.

Artikel 66, lid 1, en artikel 67, leden 5 tot en met 7, van de toepassingsverordening zijn van overeenkomstige toepassing.

Na afloop van de in artikel 67, lid 5, van de toepassingsverordening bedoelde periode van 18 maanden kan het crediteurorgaan de nog openstaande schuldvorderingen vermeerderen met interest. De interest wordt berekend overeenkomstig artikel 68, lid 2, van deze verordening.

Het maximumbedrag van de in de derde zin van artikel 65, lid 6, van de basisverordening bedoelde vergoeding is per geval het bedrag van de uitkering waarop een betrokkene recht zou hebben op grond van de wetgeving van de lidstaat waaraan hij het laatst was onderworpen, indien hij geregistreerd was bij de diensten voor arbeidsvoorziening van die lidstaat. In de betrekkingen tussen de in bijlage 5 bij de toepassingsverordening vermelde lidstaten stellen de bevoegde organen van één van deze lidstaten aan de wetgeving waarvan de betrokkene het laatst was onderworpen, echter het maximumbedrag per geval vast op basis van het gemiddelde bedrag van de werkloosheidsuitkeringen die in het voorgaande kalenderjaar onder de wetgeving van die lidstaat werden verstrekt.

Corresponderende bepalingen

Artikel 65 Verordening (EG) 883/2004

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dit artikel is nieuw.

Terugvorderingen, invorderingen en verrekeningen van betalingen en premies

Titel IV – Hoofdstuk III

Wat vindt u in dit hoofdstuk?

Inhoud

Dit hoofdstuk werkt artikel 84 van Verordening (EG) 883/2004 verder uit. Dat artikel geeft aan dat lidstaten elkaar wederzijds bijstand moeten verlenen bij invordering van premies en bijdragen en terugvorderen van prestaties.

- De artikelen in dit hoofdstuk geven aan dat alle vormen van bijstand bij invordering mogelijk zijn. Denk daarbij aan verzoeken om inlichtingen, conservatoire maatregelen, notificatie en daadwerkelijke invordering. Naast de hoofdsom kunnen ook de boete, rente en kosten in verband met de schuldvordering worden opgenomen in het verzoek om invorderingsbijstand. De gegevens die bij het verzoek moeten worden overgelegd zijn opgesomd. Geschillen over getroffen invorderingsmaatregelen moeten worden voorgelegd bij de bevoegde rechter in het land dat het verzoek om bijstand kreeg.
- De schuld in het aangezochte land is bevoorrecht overeenkomstig de voorrechten die gelden in het aangezochte land. De bij het verzoek gevoegde executoriale titel wordt erkend in het aangezochte land. Geschillen over de executoriale titel moeten worden voorgelegd aan een rechter in het verzoekende land.
- Daarnaast geven de artikelen in dit hoofdstuk regels voor verjaring, de betalingsmethode en de kosten die een lidstaat maakt voor de invordering.
- Krijgt een lidstaat het verzoek om bijstand te verlenen voor schuldvorderingen waarvan de executoriale titel ouder is dan vijf jaar? Dan is de lidstaat niet verplicht om bijstand te verlenen. Ook is de lidstaat niet verplicht bijstand te verlenen als de invordering bij de betrokkene leidt tot ernstige economische of sociale moeilijkheden. Dat laatste geldt alleen wanneer dit volgens de regelgeving van de lidstaat mogelijk is voor binnenlandse vorderingen.

Omdat de artikelen verder gedetailleerd aangeven aan welke voorwaarden verzoeken voor wederzijdse bijstand moeten voldoen en dit met name verplichtingen zijn voor de uitvoeringsorganisaties, zijn hieronder de betreffende artikelen opgenomen zonder nadere toelichting.

Is dit hoofdstuk anders dan in de vorige verordening?

Ja. De artikelen in dit hoofdstuk zijn nieuw en geven uitgebreide mogelijkheid om bijstand bij de invordering te vragen.

Corresponderende bepalingen

- Artikel 84 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 92 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 110 tot en met 113 Verordening (EEG) 574/72

Relevante besluiten van de Administratieve Commissie

De Administratieve Commissie heeft op 15 oktober 2009 besluit H3 genomen over wisselkoersen.

Afdeling 1 - Beginselen

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 71

Tekst van het artikel

Voor de toepassing van artikel 84 van de basisverordening en binnen het bij dit artikel vastgestelde kader vindt de invordering van schuldvorderingen zoveel mogelijk plaats door middel van verrekening, zowel tussen de organen van de lidstaten, als ten aanzien van de betrokken natuurlijke of rechtspersoon overeenkomstig de artikelen 72 tot en met 74 van de toepassingsverordening. Wanneer de schuldvordering geheel of gedeeltelijk niet door middel van de verrekening kan worden geïnd, wordt het resterende deel van de verschuldigde bedragen ingevorderd overeenkomstig de artikelen 75 tot en met 85 van de toepassingsverordening.

Afdeling 2 - Verrekening

Ten onrechte ontvangen prestaties

Artikel 72

Tekst van het artikel

1. Indien het orgaan van een lidstaat aan een persoon onverschuldigd uitkeringen heeft verstrekt, dan kan dit orgaan, op de wijze en binnen de grenzen als bepaald in de door dit orgaan toegepaste wetgeving, aan het orgaan van een andere lidstaat dat verantwoordelijk is voor het betalen van uitkeringen aan de betrokkene, verzoeken om, ongeacht de tak van de sociale zekerheid in het kader waarvan de uitkeringen worden betaald, het onverschuldigde bedrag in te houden op eventuele achterstallige of lopende betalingen aan de betrokkene. Het orgaan van de laatstgenoemde lidstaat houdt het bedrag in op de wijze, onder de voorwaarden en binnen de grenzen als voor een dergelijke verrekeningsprocedure is bepaald bij de wetgeving die door dit orgaan wordt toegepast alsof het door dit orgaan zelf te veelbetaalde bedragen betreft, en maakt het ingehouden bedrag over aan het orgaan dat de onverschuldigde bedragen heeft uitbetaald.

2. In afwijking van lid 1 kan het orgaan van een lidstaat, indien het een persoon een onverschuldigd uitkeringsbedrag heeft uitbetaald bij de vaststelling of de herziening van een invaliditeitsuitkering of een ouderdoms- of nabestaandenpensioen op grond van titel III, hoofdstukken 4 en 5, van de basisverordening, het orgaan van een andere lidstaat dat verantwoordelijk is voor de betaling van een overeenkomstige uitkering aan de betrokkene, verzoeken het onverschuldigd betaalde bedrag in te houden op de aan de betrokken persoon verschuldigde achterstallige bedragen. Nadat het laatstgenoemde orgaan het orgaan dateen onverschuldigd bedrag heeft betaald, op de hoogte heeft gesteld van deze achterstallige betalingen, deelt de instelling die het onverschuldigde bedrag heeft betaald binnen twee maanden het verschuldigde bedrag mede. Indien het orgaan dat achterstallige bedragen verschuldigd is, de mededeling binnen de termijn ontvangt, draagt het het ingehouden bedrag over aan het orgaan dat de onverschuldigde bedragen had uitbetaald. Na het verstrijken van de termijn worden de achterstallige bedragen onverwijld aan de betrokkene uitbetaald.

3. Indien een persoon in een lidstaat sociale bijstand heeftgenoten gedurende een tijdvak waarin hij op grond van de wetgeving van een andere lidstaat recht op prestaties had, kan het orgaan dat de bijstand heeft verleend en een wettelijk verhaalsrecht heeft ten aanzien van de uitkeringen die aan de betrokkene verschuldigd zijn, aan het orgaan van een andere lidstaat dat prestaties aan hem verschuldigd is, verzoeken het voor bijstand uitgegeven bedrag in te houden op de sommen

die lidstaat aan de betrokkene betaalt. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op het gezinslid van een betrokken persoon dat op het grondgebied van een lidstaat bijstand heeft genoten gedurende een tijdvak waarin de verzekerde vanwege dat gezinslid op grond van de wetgeving van een andere lidstaat recht op uitkeringen had. Het orgaan van een lidstaat dat een onverschuldigd bedrag aan bijstand heeft betaald, zendt een verklaring met daarin het hem verschuldigde bedrag aan het orgaan van de andere lidstaat, dat dit bedrag inhoudt, op de wijze, onder de voorwaarden en binnen de grenzen als voor een dergelijke verrekeningsprocedure is bepaald bij de door dit orgaan toegepaste wetgeving, en het ingehouden bedrag onverwijld overmaakt aan het orgaan dat het onverschuldigde bedrag had uitbetaald.

Voorlopige betaalde prestaties in geld of voorlopig betaalde premies

Artikel 73

Tekst van het artikel

1. Met het oog op de toepassing van artikel 6 van de toepassingsverordening stelt het orgaan dat voorlopige uitkeringen heeft betaald, hoogstens drie maanden nadat de toepasselijke wetgeving of het voor de betaling van de uitkeringen verantwoordelijke orgaan is vastgesteld, een verklaring op met daarin het bedrag dat voorlopig is betaald, en stuurt deze verklaring aan het als bevoegd aangemerkte orgaan. Het orgaan dat is aangemerkt als bevoegd voor de betaling van de uitkeringen, houdt het uit hoofde van de voorlopige betaling verschuldigde bedrag in op de achterstallige betalingen van de overeenkomstige uitkeringen die het aan de betrokkene verschuldigd is en maakt onverwijld het ingehouden bedrag over aan het orgaan dat de voorlopige uitkeringen heeft betaald. Indien de voorlopig betaalde uitkeringen de achterstallige betalingen overtreffen of indien er geen achterstallige betalingen zijn, houdt het als bevoegd aangemerkte orgaan het bedrag in op de lopende betalingen onder de voorwaarden en binnen de grenzen als voor een dergelijke verrekeningsprocedure is bepaald bij de wetgeving die door dit orgaan wordt toegepast, en maakt het het ingehouden bedrag onverwijld over aan het orgaan dat de voorlopige uitkeringen heeft betaald.

2. Het orgaan dat van een rechtspersoon en/of natuurlijke persoon voorlopige premies heeft ontvangen, gaat pas over tot terugbetaling van de bedragen in kwestie aan de persoon die deze heeft betaald, nadat het bij het als bevoegd aangemerkte orgaan navraag heeft gedaan naar de bedragen die op grond van artikel 6, lid 4, van de toepassingsverordening eventueel aan dit orgaan verschuldigd zijn. Op verzoek van het als bevoegd aangemerkte orgaan, welk verzoek uiterlijk drie

maanden na de vaststelling van de toepasselijke wetgeving wordt ingediend, maakt het orgaan dat voorlopige premies heeft ontvangen, deze premies aan dit orgaan over, opdat deze worden verrekend met de over dezelfde periode door debetrokken rechts- of natuurlijke persoon aan het voor de betrokken periode als bevoegd aangemerkte orgaan verschuldigde premies. De overgemaakte premies worden met terugwerkende kracht geacht betaald te zijn aan het als bevoegd aangemerkte orgaan. Indien de voorlopig betaalde premies meer bedragen dan de betrokken natuurlijke of rechtspersoon aan het als bevoegd aangemerkte orgaan verschuldigd is, betaalt het orgaan dat de premies voorlopig had ontvangen, het teveel betaalde bedrag aan debetrokken natuurlijke of rechtspersoon terug.

Kosten in verband met verrekening

Artikel 74

Tekst van het artikel

Er worden geen kosten in rekening gebracht indien de schuld wordt ingevorderd volgens de in de artikelen 72 en 73 van de toepassingsverordening bedoelde verrekeningsmethode.

Afdeling 3 – Terug- en invordering

Definities en algemene bepalingen

Artikel 75

Tekst van het artikel

1. In deze afdeling wordt verstaan onder

- "schuldvordering", alle schuldvorderingen betreffende premies of onverschuldigde betaalde en verstrekte prestaties, met inbegrip van interesten, boeten, administratieve sancties en alle overige lasten en kosten in verband met de schuldvordering overeenkomstig de wetgeving van de lidstaat waaruit de schuldvordering afkomstig is*
- "verzoekende partij, voor iedere lidstaat elk orgaan dat ten aanzien van een schuldvordering in bovenstaande zin om inlichtingen, notificatie dan wel invordering verzoekt*
- 'aangezochte partij", voor iedere lidstaat elk orgaan waaraan een verzoek om informatie, notificatie van wel een invordering kan worden verricht.*

2. De verzoeken en daaraan gerelateerde contacten tussen de lidstaten vinden in de regel plaats via de aangewezen organen.

3. De praktische toepassingsmaatregelen, waaronder de met betrekking tot artikel 4 van de toepassingsverordening en die tot vaststelling van het minimumbedrag waarop een verzoek tot invordering betrekking kan hebben, worden getroffen door de Administratieve Commissie.

Verzoek om inlichtingen

Artikel 76

Tekst van het artikel

1. Op verzoek van de verzoekende partij verstrekt de aangezochte partij alle inlichtingen die voor de verzoekende partij van nut kunnen zijn voor de invordering van haar schuldvordering.

Teneinde deze inlichtingen te verkrijgen, oefent de aangezochte partij de bevoegdheden uit die zijn vastgesteld bij de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen welke van toepassing zijn voor de invordering van soortgelijke schuldvorderingen, ontstaan in de eigen lidstaat.

2. Het verzoek om inlichtingen vermeldt de naam, het laatst bekende adres en eventuele relevante informatie voor de identificatie van de betrokken natuurlijke of rechtspersoon waarop de te verstrekken inlichtingen betrekking hebben, alsmede de aard van het bedrag van de schuldvordering uit hoofde waarvan het verzoek wordt ingediend.

3. De aangezochte partij is niet gehouden inlichtingen te verstrekken:

- a) welke zij niet zou kunnen verkrijgen voor de invordering van soortgelijke schuldvorderingen, ontstaan in de lidstaat waar zij gevestigd is;
- b) waarmee een commercieel, een industrieel of een beroepsgeheim zou worden onthuld,
- c) waarvan mededeling de veiligheid of de openbare orde aan de lidstaat zou kunnen aantasten.

4. De aangezochte partij stelt de verzoekende partij op de hoogte van de redenen voor het weigeren van een verzoek om inlichtingen.

Notificatie

Artikel 77

Tekst van het artikel

1. *Op verzoek van de verzoekende partij gaat de aangezochte partij volgens de in de eigen lidstaat voor de notificatie van overeenkomstige akten en beslissingen geldende regels over tot notificatie aan de geadresseerde van alle akten en beslissingen, met inbegrip van de gerechtelijk, met betrekking tot een schuldvordering en/of de invordering daarvan die uit de lidstaat van de verzoekende partij afkomstig is.*

2. *Het verzoek tot notificatie vermeldt de naam en het adres van de betrokken geadresseerde en alle andere relevante informatie met betrekking tot dienst identiteit waartoe de verzoekende partij normaliter toegang heeft, de aard en het onderwerp van de te notificeren akte of beslissing, en, indien noodzakelijk, naam en adres van de debiteur en alle andere relevante informatie betreffende diens identiteit en de in de akte of de beslissing bedoelde schuldvordering, alsmede alle andere inlichtingen.*

3. *De aangezochte partij stelt de verzoekende partij onverwijld op de hoogte van het gevolg dat aan het verzoek tot notificatie is gegeven en in het bijzonder dan de datum waarop de akte of de beslissing aan de geadresseerde is toegezonden.*

Verzoek tot terug- en invordering

Artikel 78

Tekst van het artikel

1. *Het verzoek tot invordering van een schuldvordering dat de verzoekende partij tot de aangezochte partij richt, dient vergezeld te gaan van een officieel exemplaar of van een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van de executoriale titel dat is afgegeven in de lidstaat van de verzoekende partij, alsmede, in voorkomend geval, van het origineel of van een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van andere voor de invordering nodige documenten.*

2. *De verzoekende partij kan slechts een verzoek tot invordering indienen:*

a) Indien de schuldvordering of de executoriale titel in haar eigen lidstaat niet wordt betwist, behalve wanneer artikel 81, lid 2 tweede alinea, van de toepassingsverordening wordt toegepast;

b) wanneer zij in de eigen lidstaat de daartoe te beschikking staande passende invorderingsprocedures heeft ingesteld welke op grond van de in lid 1 bedoelde titel kunnen

worden uitgevoerd, en de genomen maatregelen niet tot volledige betaling van de schuldvordering zullen leiden;

c) indien de in haar eigen wetgeving vastgelegde verjaringstermijn nog niet is overschreden.

3. In het verzoek tot invordering worden vermeld:

a) naam, adres en alle andere relevante informatie betreffende de identiteit van de betrokken natuurlijke of rechtspersonen en/of de derde die houder is van toebehoren vermogensbestanddelen;

b) naam, adres en alle andere relevante informatie betreffende de identiteit van de verzoekende partij;

c) een verwijzing naar de executoriale titel die is afgegeven in de lidstaat van de verzoekende partij;

d) aard en bedrag van de schuldvordering, met inbegrip van hoofdsom, interesten, boetes en administratieve sancties en alle overige lasten en kosten, uitgedrukt in de valuta van de lidstaten van de verzoekende en van de aangezochte partij;

e) de datum waarop de titel aan de geadresseerde is genotificeerd door de verzoekende partij en/of door de aangezochte partij;

f) de datum met ingang waarvan en de periode gedurende welke de executie mogelijk is volgens het geldende recht van de lidstaat van de verzoekende partij;

g) alle overige relevante informatie.

4. Het verzoek tot invordering bevat voorts een verklaring waarin de verzoekende partij bevestigt dat aan de voorwaarden van lid 2 is voldaan.

5. De verzoekende partij doet alle nuttig inlichtingen die haar bereiken met betrekking tot de zaak die de aanleiding was voor het verzoek tot invordering, onverwijld aan de aangezochte partij toekomen.

Executoriale titel van de schuldvordering

Artikel 79

Tekst van het artikel

1. *Overeenkomstig artikel 84, lid 2, van de basisverordening wordt de executoriale titel van de schuldvordering rechtstreeks erkend en automatisch behandeld als een executoriale titel van een schuldvordering uit de lidstaat van de aangezochte partij.*

2. *Onverminderd lid 1 kan de executoriale titel van de schuldvordering, in voorkomende geval en volgens de bepalingen welke van toepassing zijn in de lidstaat van de aangezochte partij, worden bekrachtigd als, erkend als, aangevuld met of vervangen door een op het grondgebied van die lidstaat geldende executoriale titel.*

Tenzij de derde alinea van dit lid van toepassing is, beijveren de lidstaten zich om binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek tot invordering de formaliteiten betreffende bekrachtiging, erkenning, aanvulling of vervanging van de titel te vervullen. De lidstaten kunnen het vervullen daarvan niet weigeren indien de executoriale titel in behoorlijke vorm is opgesteld. De aangezochte partij stelt de verzoekende partij in kennis van de redenen waarom die periode van drie maanden niet kan worden nageleefd.

Ingeval het vervullen van één van deze formaliteiten aanleiding geeft tot een geschil in verband met de schuldvordering en/of de door de verzoekende partij afgegeven executoriale titel, is artikel 81 van de toepassingsverordening van toepassing.

Wijze en termijnen van betaling

Artikel 80

Tekst van het artikel

1. *De invordering geschiedt in de valuta van de lidstaat van de aangezochte partij. De aangezochte partij dient het volledige door haar ingevorderde bedrag van de schuldvordering aan de verzoekende partij over te maken.*

2. *De aangezochte partij kan, indien de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen dit toelaten, en na raadpleging van de verzoekende partij, aan de debiteur uitstel van betaling verlenen of een betaling in termijnen toestaan. De door de aangezochte partij uit hoofde van dit uitstel van betaling geïnde interesten dienen eveneens te worden overgemaakt aan de verzoekende partij.*

Met ingang van de datum waarop de executoriale titel van de schuldvordering rechtstreeks is erkend overeenkomstig artikel 79, lid 1, van de toepassingsverordening dan wel is bekrachtigd, erkend, aangevuld of vervangen overeenkomstig artikel 79, lid 2, wordt interest geïnd wegens niet-tijdige betaling op grond van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die van toepassing zijn in de lidstaat van de aangezochte partij, welke interest eveneens dient te worden overgemaakt aan de verzoekende partij.

Betwisting met betrekking tot de schuldvordering of de executoriale titel van de schuldvorderingen of betwisting met betrekking tot de uitvoeringsmaatregelen

Artikel 81

Tekst van het artikel

1. Indien gedurende de invorderingsprocedure de schuldvordering en/of de in de lidstaat van de verzoekende partij afgegeven executoriale titel door een belanghebbende partij worden betwist, wordt de rechtsvordering door deze partij voor de bevoegde instantie van de lidstaat van de verzoekende partij gebracht, overeenkomstig de in deze laatste lidstaat geldende rechtsregels. Deze rechtsvordering wordt door de verzoekende instantie onverwijld aan de aangezochte instantie genotificeerd. Bovendien kan de belanghebbende partij de aangezochte partij over de rechtsvordering inlichten.

2. Zodra de aangezochte partij de in lid 1 bedoelde notificatie of informatie heeft ontvangen, hetzij van de verzoekende, hetzij van de belanghebbende partij, schorst zij de executieprocedure in afwachting van de beslissing van de op dit gebied bevoegde instantie, tenzij de verzoekende partij overeenkomstig de tweede alinea van dit lid anders verzoekt. Indien de aangezochte partij dit nodig acht, en onverminderd artikel 83 van de toepassingsverordening, kan zij overgaan tot het nemen van conservatoire maatregelen om de invordering te waarborgen, voor zover de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zulks toestaan voor soortgelijke schuldvorderingen.

Niettegenstaande de eerste alinea kan de verzoekende partij overeenkomstig de in haar lidstaat geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijken de aangezochte partij verzoeken een betwiste schuldvordering in te vorderen, mits de desbetreffende in de lidstaat van de aangezochte partij geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve praktijken zulks toelaten. Indien de uitkomst van deze betwisting vervolgens voor

de schuldenaar gunstig uitvalt, is de verzoekende partij gehouden tot terugbetaling van elk ingevorderd bedrag, vermeerderd met de vergoedingen die overeenkomstig de in de lidstaat van de aangezochte partij geldende wetgeving verschuldigd kunnen zijn.

3. Wanneer de betwisting betrekking heeft op uitvoeringsmaatregelen die zijn getroffen in de lidstaat van de aangezochte partij, wordt de rechtsvordering voor de passende instantie van deze lidstaat gebracht, overeenkomstig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van deze lidstaat.

4. Wanneer de passende instantie waarvoor de rechtsvordering overeenkomstig lid 1 is gebracht, een gewone of administratieve rechter is, vormt de uitspraak van deze rechter, voor zover zij gunstig is voor de verzoekende partij en zij het mogelijk maakt om de schuldvordering in de lidstaat waar de verzoekende partij gevestigd is, in te vorderen, de „executoriale titel” in de zin van de artikelen 78 en 79 van de toepassingsverordening, en wordt de schuldvordering op grond van deze uitspraak ingevorderd.

Beperkingen van de bijstand

Artikel 82

Tekst van het artikel

1. De aangezochte partij is niet gehouden:

a) de in de artikelen 78 tot en met 81 van de toepassingsverordening genoemde bijstand te verlenen, indien de invordering van de schuldvordering, wegens de situatie van de debiteur, in de lidstaat van de aangezochte partij in ernstige moeilijkheden van economische of sociale aard zou opleveren, zoor zover de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en de administratieve praktijken die gelden in de lidstaat van de aangezochte partij zulks toelaten voor soortgelijke binnenlandse schuldvorderingen.

b) de in de artikelen 76 tot en met 81 van de toepassingsverordening bedoelde bijstand te verlenen, indien het eerste verzoek op grond van de artikelen 76, 77 en 78 van de toepassingsverordening betrekking heeft op schuldvorderingen die meer dan vijf jaar bestaan, te rekenen vanaf het tijdstip van vaststelling van de executoriale titel in overeenstemming met de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen of de administratieve praktijken die gelden in de lidstaat van de verzoekende partij, tot de datum van het verzoek. In gevallen waarin de schuldvordering of de titel wordt betwist, wordt de termijn evenwel berekend vanaf het tijdstip

waarop de lidstaat van de verzoekende partij vaststelt dat de schuldvordering of executoriale titel van de schuldvordering niet langer wordt betwist.

2. De aangezochte partij stelt de verzoekende partij op de hoogte van de beweegredenen die zich verzetten tegen het voldoen aan het verzoek om bijstand.

Verjaring

Artikel 83

Tekst van het artikel

1. Vraagstukken met betrekking tot de verjaring worden als volgt geregeld:

a) wat de schuldvordering en de executoriale titel betreft, volgens de geldende wetgeving van de lidstaat van de verzoekende partij; en tevens

b) wat de uitvoeringsmaatregelen in de lidstaat van de aangezochte partij betreft, volgens de geldende wetgeving van de lidstaat van de aangezochte partij;

De verjaring overeenkomstig de geldende wetgeving van de lidstaat van de aangezochte partij begint te lopen op de dag waarop de titel rechtstreeks is erkend dan wel is bekrachtigd, erkend, aangevuld of vervangen overeenkomstig artikel 79 van de toepassingsverordening.

2. De overeenkomstig een verzoek om bijstand door de aangezochte partij genomen maatregelen tot invordering van de schuldvorderingen, die, indien zij door de verzoekende partij zouden zijn genomen, tot gevolg zouden hebben gehad dat de verjaring volgens de rechtsregels die gelden in de lidstaat waar de verzoekende partij is gevestigd, zou zijn opgeschort of onderbroken, worden, voor wat dit gevolg betreft, beschouwd als te zijn genomen in deze laatste lidstaat.

Conservatoire maatregelen

Artikel 84

Tekst van het artikel

Op met redenen omkleed verzoek van de verzoekende partij gaat de aangezochte partij over tot het nemen van conservatoire maatregelen teneinde de invordering van een schuldvordering te waarborgen, voor zover de in de lidstaat van de aangezochte partij geldende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zulks toestaan.

Voor de uitvoering van de eerste alinea zijn de artikelen 78, 79 , 81 en 82 van de toepassingsverordening van overeenkomstige toepassing.

Kosten in verband met de invordering

Artikel 85

Tekst van het artikel

- 1. De aangezochte partij verricht de invordering bij de betrokken natuurlijke of rechtspersoon en houdt daarbij overeenkomstig de in de lidstaat van de aangezochte partij, ten aanzien van vergelijkbare schuldvorderingen geldende wettelijke of administratiefrechtelijke bepalingen, alle door haar in verband met de invordering gemaakte kosten in.*
- 2. De wederzijdse bijstand die uit hoofde van de afdeling wordt verstrekt is in de regel kosteloos. Wanneer zich echter bij een invordering een bijzonder probleem voordoet of de kosten zeer hoog zijn, kunnen de verzoekende en de aangezochte partij per geval specifieke afspraken maken over de modaliteit van de vergoeding.*
- 3. De lidstaat van de verzoekende partij blijft ten opzichte van de aangezochte partij aansprakelijk voor de kosten en mogelijke verliezen welke het gevolg zijn van vorderingen die niet gerechtvaardigd zijn bevonden wat de gegrondheid van de schuldvordering of de geldigheid van de door de verzoekende partij afgegeven titel betreft.*

Evaluatieclausule

Artikel 86

Tekst van het artikel

- 1. Uiterlijk in het vierde volledige kalenderjaar van uitvoering van de toepassingsverordening legt de Administratieve Commissie een vergelijkend verslag over inzake de in artikel 67, leden 2, 5 en 6, van de toepassingsverordening vastgelegde termijnen. Op basis van dit verslag kan de Europese Commissie in voorkomend geval voorstellen indienen om deze termijnen te herzien met als doel een substantiële inkorting ervan.*
- 2. Uiterlijk op de in lid 1 bedoelde datum beoordeelt de Administratieve Commissie ook de in artikel 13 bepaalde regels voor de omrekening van tijdvakken met het oog op een mogelijke vereenvoudiging van die regels.*

3. Uiterlijk 1 mei 2015 dient de Administratieve Commissie een verslag in waarin specifiek de toepassing van Titel IV, hoofdstukken I en III, van de toepassingsverordening, wordt geëvalueerd, met name met betrekking tot de procedures en termijnen van artikel 67, leden 2, 5 en 6, van de toepassingsverordening en de invorderingsprocedures van de artikelen 75 tot en met 85 van de toepassingsverordening.

Naar aanleiding van dit verslag kan de Europese Commissie, indien nodig, passende voorstellen indienen om deze procedures doeltreffender en evenwichtiger te maken.

Titel V – Diverse bepalingen, overgangs- en slotbepalingen

Wat vindt u in deze titel?

Inhoud

Deze titel behandelt algemene zaken die de andere titels in deze verordeningen niet regelen. Vanaf artikel 93 geeft de titel overgangsbepalingen om de overgang van Verordening (EEG) 574/72 naar Verordening (EG) 987/2009 soepel en zonder verlies van rechten te laten verlopen. Ten slotte regelt deze titel de intrekking van Verordening (EEG) 574/72 en de inwerkingtreding van de nieuwe verordening.

Regeling met betrekking tot geneeskundig onderzoek en administratieve controle

Artikel 87

Tekst van het artikel

1. Onverminderd andere specifieke bepalingen wordt, indien een rechthebbende op of aanvrager van prestaties, dan wel een lid van diens gezin, op het grondgebied van een andere lidstaat woont of verblijft dan die waar zich het debiteurorgaan bevindt, het geneeskundig onderzoek op verzoek van laatstgenoemd orgaan verricht door het orgaan van de woon- of verblijfplaats van de rechthebbende, volgens de procedures die zijn vastgelegd in de door dit orgaan toegepaste wetgeving. Het debiteurorgaan stelt het orgaan van de woon- of verblijfplaats in kennis van eventuele speciale vereisten waaraan moet worden voldaan en van de aspecten waaraan in het geneeskundig onderzoek aandacht moet worden besteed.

2. Het orgaan van de woon- of verblijfplaats doet aan het debiteurorgaan dat om het geneeskundig onderzoek heeft verzocht een rapport toekomen. Dit orgaan is gebonden door de bevindingen van het orgaan van de woon- of verblijfplaats.

Het debiteurorgaan behoudt zich het recht voor de rechthebbende door een arts van zijn keuze te laten onderzoeken. De rechthebbende kan echter alleen worden verzocht zich naar de lidstaat van het debiteurorgaan te begeven, indien hij in staat is de reis te ondernemen zonder dat dit zijn gezondheid schaadt en mits reis- en verblijfkosten voor rekening komen van het

debiteurorgaan.

3. Indien een rechthebbende op of aanvrager van prestaties, of een lid van diens gezin, op het grondgebied van een andere lidstaat woont of verblijft dan die waar zich het debiteurorgaan bevindt, wordt de administratieve controle op verzoek van dit orgaan uitgeoefend door het orgaan van de woon- of verblijfplaats van de rechthebbende.

Lid 2 is van toepassing.

4. De leden 2 en 3 zijn tevens van toepassing wanneer de mate van afhankelijkheid van een rechthebbende op of aanvrager van langdurige-zorgprestaties in de zin van artikel 34 van de basisverordening wordt bepaald of gecontroleerd.

5. De bevoegde autoriteiten of de bevoegde organen van twee of meer lidstaten kunnen specifieke bepalingen en procedures vaststellen ter verbetering van de gedeeltelijke of volledige geschiktheid voor de arbeidsmarkt van rechthebbenden of aanvragers en hun deelname aan trajecten of programma's in de lidstaat waar zij wonen of verblijven die zijn gericht op verbetering van de geschiktheid voor de arbeidsmarkt.

6. In afwijking van het in artikel 76, lid 2, van de basisverordening neergelegde beginsel van kosteloze administratieve samenwerking, worden de daadwerkelijke uitgaven voor de in de leden 1 tot en met 5 genoemde controles, door het debiteurorgaan dat om de controles had verzocht, terugbetaald aan het orgaan dat werd verzocht de controles uit te voeren.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel regelt de medische en administratieve controle wanneer iemand niet woont of verblijft in de bevoegde lidstaat. De zinsnede 'onverminderd andere specifieke bepalingen' in de eerste zin betekent dat dit artikel geldt voor zover de overige hoofdstukken van de verordening niet al iets anders voorschrijven. Bekijk bijvoorbeeld de artikelen 27, 28 en 40 van deze verordening.

- Lid 1 en 2 – deze leden gaan over medische controles. Op verzoek van het bevoegd orgaan kan het orgaan van de woonstaat een medische beoordeling uitvoeren. In principe moet het daarbij uitgaan van zijn eigen wetgeving op dit gebied. Het verzoekende orgaan dat de uitkering betaalt, kan echter aangeven wat de eisen zijn volgens de eigen wetgeving en waar de arts speciaal op moet letten bij het medisch onderzoek. Het orgaan van de woonplaats moet na de controle een rapport opmaken met de bevindingen waaraan het bevoegde orgaan gebonden is. Het bevoegde orgaan houdt wel het recht om een onderzoek te laten uitvoeren door een arts naar keuze en kan de betrokkene daarvoor naar het bevoegde land laten komen. Dat laatste kan alleen als de betrokkene daarmee niet zijn gezondheid schaadt en als de lidstaat zijn reis- en verblijfskosten vergoedt.

Hieruit zou u kunnen opmaken dat het orgaan van de woonplaats gemakkelijk gepasseerd kan worden. Uit jurisprudentie blijkt dat dit inderdaad zo is bij een aanvraag voor een (invaliditeits)uitkering. Maar bij controle (herbeoordeling) moet eerst het orgaan van de woonplaats de betrokkene zien. Een uitzondering is alleen mogelijk als de betrokkene geheel vrijwillig afziet van het recht om eerst in zijn woonland een medische controle te ondergaan. Omdat het nieuwe artikel op dit punt niet afwijkt van de tekst in Verordening (EEG) 1408/71, blijft ook deze jurisprudentie van kracht.

- Lid 3 – dit regelt dat het orgaan van de woonplaats op verzoek van het bevoegde orgaan ook de administratieve controle kan uitvoeren.
- Lid 4 – dit stelt dat lid 2 en 3 ook gelden voor rechthebbenden en aanvragers van langdurige-zorgprestaties op grond van artikel 34 van Verordening (EG) 883/2004. Het gaat daarbij om situaties waarbij een betrokkene in het woonland recht heeft op verstrekkingen terwijl het bevoegde land voor hetzelfde doel een uitkering verstrekt. In het kader van deze samenloop kan de bevoegde lidstaat de woonstaat verzoeken een onderzoek in te stellen.
- Lid 5 – dit lid bepaalt dat de bevoegde organen van twee of meer lidstaten afspraken kunnen maken over re-integratie van geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikten en hun deelname aan re-integratietrajecten of -programma's.
- Lid 6 – dit geeft een uitzondering op artikel 76, lid 2 van Verordening (EG) 883/2004. Voor de geneeskundige en administratieve controles op grond van dit artikel mogen lidstaten wel kosten in rekening brengen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Nieuw is dat dit artikel bepaalt dat een lidstaat in een verzoek om medisch onderzoek ook kan aangeven of de arts aandacht moet schenken aan speciale aspecten. Om de rechten van betrokkenen te beschermen, bepaalt dit artikel dat bevoegde lidstaten die een betrokkene oproepen ook zijn reis- en verblijfskosten moeten betalen. Ook nieuw zijn de bepalingen over langdurige zorgprestaties en re-integratie.

Corresponderende artikelen

- Artikel 82 Verordening (EG) 883/2004
- Artikel 87 Verordening (EEG) 1408/71
- Artikel 18; artikel 40; artikel 51 Verordening (EEG) 574/72

Kennisgevingen

Artikel 88

Tekst van het artikel

- 1. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de gegevens betreffende de in artikel 1, onder m), q) en r), van de basisverordening en in artikel 1, lid 2, onder a) en b), van de toepassingsverordening bedoelde instanties en van de overeenkomstig de toepassingsverordening aangewezen organen.*
- 2. De in lid 1 bedoelde instanties krijgen de beschikking over een elektronische identiteit in de vorm van een identificatiecode en een elektronisch adres.*
- 3 De Administratieve Commissie stelt de structuur, de inhoud en de exacte wijze vast waarop de in lid 1 bedoelde kennisgeving geschiedt, inclusief de gemeenschappelijke vorm en het model van de kennisgeving.*
- 4. Bijlage 4 bij de toepassingsverordening vermeldt nadere gegevens van de voor het publiek toegankelijke gegevensbank met de in lid 1 bedoelde informatie. De gegevensbank wordt opgericht en beheerd door de Commissie. De lidstaten zijn echter verantwoordelijk voor het invoeren van hun eigen nationale contactinformatie in deze gegevensbank. Voorts zorgen de lidstaten ervoor dat de op grond van lid 1 vereiste ingevoerde nationale contactinformatie correct is.*
- 5. De lidstaten zijn ervoor verantwoordelijk dat de in lid 1 bedoelde informatie actueel blijft.*

Wat houdt dit artikel in?

Om een goede samenwerking en elektronische gegevensuitwisseling tussen lidstaten te bevorderen en in stand te houden, is het noodzakelijk dat de bevoegde organen alle wijzigingen in adressen, namen en dergelijke zo snel mogelijk doorgeven aan de Europese Commissie. Dit gebeurt waar mogelijk elektronisch en altijd volgens de richtlijnen van de Administratieve Commissie. Bovendien komt er een voor publiek toegankelijke gegevensbank die alle relevante informatie bevat.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Het nieuwe artikel is minder vrijblijvend dan het vergelijkbare artikel in Verordening (EEG) 1408/71 en bespreekt ook elektronische adressen. Nieuw is ook de bepaling in lid 5 die nadrukkelijk de verantwoordelijkheid voor actualisering bij de lidstaten zelf legt.

Corresponderende artikelen

Dit artikel heeft **geen** corresponderende bepalingen

Informatie

Artikel 89

Tekst van het artikel

- 1. De Administratieve Commissie verschaft de informatie die de betrokken partijen nodig hebben om hun rechten te kennen en te weten welke administratieve formaliteiten zij dienen te vervullen om deze rechten geldend te maken. De informatie wordt bij voorkeur langs elektronische weg verspreid, door deze online te publiceren op openbare sites. De Administratieve Commissie draagt er zorg voor dat de informatie regelmatig wordt bijgewerkt en ziet toe op de kwaliteit van de aan de klanten verleende diensten.*
- 2. Het in artikel 75 van de basisverordening bedoelde Raadgevend Comité kan advies uitbrengen en aanbevelingen doen ter verbetering van de informatie en de verspreiding daarvan.*
- 3. De bevoegde autoriteiten zien erop toe dat hun organen op de hoogte zijn van alle wettelijke en andere voorschriften van de Gemeenschap, met inbegrip van de besluiten van de Administratieve Commissie, op de gebieden en onder de voorwaarden van de basisverordening en de toepassingsverordening, en dat ze deze toepassen.*

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel regelt de informatievoorziening van de Administratieve Commissie naar de betrokken partijen en van de bevoegde autoriteiten naar de betrokken organen. Verder spreekt het artikel voor zich.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Dit artikel is nieuw.

Corresponderende artikelen

Dit artikel heeft **geen** corresponderende bepalingen.

Valutaomrekening

Artikel 90

Tekst van het artikel

Voor de toepassing van de basisverordening en de toepassingsverordening is de wisselkoers tussen twee valuta's de door de Europese Centrale Bank bekendgemaakte referentiewisselkoers. De peildatum voor de berekening van de wisselkoers wordt vastgesteld door de Administratieve Commissie.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel spreekt voor zich. Een toelichting is daarom niet nodig. De Administratieve Commissie maakt nog bekend wat de peildatum is voor de omrekening. De peildatum per situatie maakt de Commissie bekend in een besluit.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Ja. Eerder bleef de wisselkoers die de Administratieve Commissie vaststelde een vol kwartaal geldig. Nu moeten lidstaten steeds de dagkoers van de Europese Centrale Bank aanhouden. De datum die per situatie van toepassing is, staat in het besluit van de Administratieve Commissie.

Corresponderende artikelen

Artikel 107 Verordening (EEG) 574/72

Relevante besluiten van de Administratieve Commissie

De Administratieve Commissie heeft op 15 oktober 2009 besluit H3 genomen. Dit besluit schrijft de datum voor die in aanmerking moet worden genomen bij horizontale wisselkoersen genomen.

Statistieken

Artikel 91

Tekst van het artikel

De bevoegde autoriteiten stellen de statistieken betreffende de toepassing van de basisverordening en de toepassingsverordening op en doen deze aan het secretariaat van de Administratieve Commissie toekomen. Deze gegevens worden verzameld en gestructureerd volgens het plan en de methode die door de Administratieve Commissie worden vastgesteld. De Commissie draagt zorg voor de verspreiding van deze informatie.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel spreekt voor zich. Een toelichting is daarom niet nodig.

Wijziging van de bijlagen

Artikel 92

Tekst van het artikel

De bijlagen 1, 2, 3, 4 en 5 van de toepassingsverordening en de bijlagen VI, VII, VIII en IX van de basisverordening kunnen op verzoek van de Administratieve Commissie bij een verordening van de Commissie worden gewijzigd.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel geeft lidstaten de mogelijkheid om genoemde bijlagen op verzoek van de Administratieve Commissie aan te passen. Deze werkwijze is eenvoudiger dan de standaardwerkwijze om bijlagen te wijzigen. Daarvoor is namelijk een formele wijziging van Verordening (EG) 987/2009 nodig. In het verleden is gebleken dat het belemmerend werkt als lidstaten eenvoudige wijzigingen niet kunnen doorvoeren. Want een verordeningswijziging door de Raad en het Europees Parlement duurt daarvoor te lang.

Corresponderende artikelen

Artikel 88 Verordening (EG) 883/2004

Overgangsbepalingen

Artikel 93

Tekst van het artikel

Artikel 87 van de basisverordening is van toepassing op de onder de toepassingsverordening vallende situaties.

Wat houdt dit artikel in?

Artikel 93 regelt dat overgangsartikel 87 van Verordening (EG) 883/2004 van toepassing is op situaties die vallen onder Verordening (EG) 987/2009. Hiermee zorgt dit artikel ervoor dat een betrokkene zijn rechten behoudt of krijgt wanneer niet Verordening (EG) 883/2004 een verandering in de omstandigheden veroorzaakt, maar Verordening (EG) 987/2009 dat doet.

Corresponderende artikelen

Artikel 87 Verordening (EG) 883/2004

Overgangsbepalingen betreffende pensioenen

Artikel 94

Tekst van het artikel

1. Indien de verzekerde gebeurtenis voorafgaat aan de datum waarop de toepassingsverordening in de betrokken lidstaat in werking treedt en er voor die datum nog geen uitkering op grond van de aanvraag om pensioen is toegekend, worden er, voor zover de verzekerde gebeurtenisrecht geeft op een uitkering voor een aan die datum voorafgaand tijdvak, uit hoofde van de aanvraag twee uitkeringen vastgesteld:

- a) voor het tijdvak voorafgaand aan de datum waarop de toepassingsverordening op het grondgebied van de betrokken lidstaat in werking treedt, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1408/71 of de verdragen die tussen de betrokken lidstaten van kracht zijn;*
- b) voor het tijdvak dat ingaat op de datum waarop de onderhavige verordening op het grondgebied van de betrokken lidstaat in werking treedt, overeenkomstig de basisverordening.*

Indien evenwel het bedrag dat berekend is op grond van het onder a) bepaalde, hoger is dan het bedrag dat is berekend op grond van het onder b) bepaalde, blijft de betrokkene

recht houden op het bedrag dat is berekend op grond van het onder a) bepaalde.

2. De aanvraag om invaliditeitsuitkeringen, ouderdomsuitkeringen of nabestaandenpensioenen, die bij een orgaan van een lidstaat wordt ingediend vanaf de datum waarop de toepassingsverordening op het grondgebied van de betrokken lidstaat in werking treedt, leidt overeenkomstig het bepaalde in de basisverordening ambtshalve tot herziening van de uitkeringen welke reeds door het orgaan of de organen van één of meer lidstaten voor deze datum voor dezelfde verzekerde gebeurtenis zijn toegekend, zonder dat als gevolg van deze herziening een lagere uitkering wordt toegekend.

Wat houdt dit artikel in?

Artikel 94 geeft twee speciale overgangsbepalingen voor pensioenen.

1. Dit artikel regelt de situatie waarin een betrokkene een aanvraag heeft ingediend met een ingangsdatum waarop Verordening (EG) 883/2004 nog niet van toepassing is, maar het orgaan op 1 mei 2010 nog geen beslissing kan hebben gemaakt. In deze eerste situatie moet een lidstaat zowel volgens de regels van Verordening (EEG) 1408/71 als volgens die van Verordening (EG) 883/2004 een berekening maken. Is de berekening volgens Verordening (EEG) 1408/71 voor betrokkene gunstiger? Dan blijft de betrokkene recht houden op dat bedrag. Zo niet, dan geldt vanaf 1 mei 2010 de berekening volgens Verordening 883/2004.
2. Dit artikel regelt de situatie dat een betrokkene al een pensioen uit een lidstaat heeft en vervolgens, onder Verordening (EG) 883/2004, ook een pensioen aanvraagt in een andere lidstaat. De lidstaat van wie hij al een pensioen had moet dan spontaan een herberekening maken. Die herberekening mag echter niet leiden tot een lagere uitkering.

Voorbeeld

A heeft een WAO-uitkering van Nederland omdat hij daar verzekerd was op het moment dat hij arbeidsongeschikt werd. Hij heeft in het verleden ook een aantal jaren in België gewerkt en vraagt ook daar een arbeidsongeschiktheidsuitkering aan op grond van artikel 87, lid 3 van verordening (EG) 882/2004 per 1 mei 2010. Dit verplicht Nederland om op dat moment ook een herberekening te maken. De betrokkene hoeft Nederland dus niet zelf om een herberekening te vragen.

Is dit artikel anders dan in de vorige verordening?

Nee. Het overgangsrecht is bedoeld om de overgang van verordening (EEG) 1408/71 naar Verordening (EG) 883/2004 soepel te laten verlopen.

Overgangstermijn voor uitwisseling van elektronische gegevens

Artikel 95

Tekst van het artikel

1. Aan iedere lidstaat kan voor de elektronische uitwisseling van gegevens in de zin van artikel 4, lid 2, van de toepassingsverordening, een overgangperiode worden toegestaan. Deze overgangstermijnen bedragen ten hoogste 24 maanden te rekenen vanaf de datum waarop de toepassingsverordening in werking treedt.

Indien de aanleg van de nodige communautaire infrastructuur (het systeem voor de elektronische uitwisseling van gegevens betreffende sociale zekerheid – EESSI) evenwel aanzienlijke vertraging oploopt ten opzichte van de inwerkingtreding van de toepassingsverordening, kan de Administratieve Commissie besluiten deze perioden op passende wijze te verlengen.

2. Ter wille van de noodzakelijke gegevensuitwisseling met het oog op de toepassing van de basisverordening en de toepassingsverordening, worden de praktische regelingen voor eventuele in lid 1 bedoelde noodzakelijke overgangstermijnen vastgesteld door de Administratieve Commissie.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel regelt dat de lidstaten vanaf het moment dat Verordening (EG) 883/2004 en Verordening (EG) 987/2009 ingaan tot 1 mei 2012 de tijd hebben om hun systemen aan te passen aan de elektronische gegevensuitwisseling zoals die in artikel 4 van Verordening (EG) 987/2009 staat beschreven. Als het nodig is, kan de Administratieve Commissie besluiten om deze termijn te verlengen. Daarnaast neemt de Administratieve Commissie passende maatregelen om de noodzakelijke gegevensuitwisseling tijdens de overgangstermijn te laten plaatsvinden. Dit doet de Commissie door papieren versies van de elektronisch documenten te maken, zogenoemde *structural electronic documents* (SED's). Deze papieren SED's vervangen tijdelijk de E-formulieren (gebruikt onder Verordening (EEG) 1408/71). De tijdelijke formulieren zijn wel al in lijn met de toekomstige elektronische uitwisseling. Formulieren voor betrokkenen blijven op papier bestaan (portable documents).

Corresponderende artikelen

- Artikel 4 Verordening (EG) 987/2009
- Artikel 78 Verordening (EG) 883/2004

Relevante besluiten van de Administratieve Commissie

De Administratieve Commissie heeft op 12 juni 2009 besluit E1 genomen. Hierin staan afspraken over gegevensuitwisseling tijdens de overgangperiode tussen de inwerkingtreding van Verordening (EG) 883/2004 en de start van de elektronische gegevensuitwisseling.

Intrekking

Artikel 96

Tekst van de bepaling

1. Verordening (EEG) nr. 574/72 wordt met ingang van 1 mei 2010 ingetrokken.

Verordening (EEG) nr. 574/72 blijft evenwel van kracht en behoudt haar rechtsgevolgen voor de toepassing van:

a) Verordening (EG) nr. 859/2003 van de Raad van 14 mei 2003 tot uitbreiding van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en Verordening (EEG) nr. 574/72 tot onderdanen van derde landen die enkel door hun nationaliteit nog niet onder deze bepalingen vallen (PB L 124 van 20.5.2003, blz. 1), zults zolang genoemde verordening niet wordt ingetrokken of gewijzigd;

b) Verordening (EEG) nr. 1661/85 van de Raad van 13 juni 1985 tot vaststelling van de technische aanpassingen van de communautaire regelingen op het gebied van de sociale zekerheid van migrerende werknemers met betrekking tot Groenland (PB L 160 van 20.6.1985, blz. 7., zults zolang genoemde verordening niet wordt ingetrokken of gewijzigd;

c) de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (PB L 1 van 31.1.1994, blz. 1), de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen (PB L 114 van 30.4.2002, blz. 6), alsmede andere overeenkomsten die een verwijzing bevatten naar Verordening (EEG) nr. 574/72, zults zolang genoemde overeenkomsten niet worden gewijzigd als gevolg van deze verordening.

2. Verwijzingen naar Verordening (EEG) nr. 574/72 in Richtlijn 98/49/EG van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de bescherming van de rechten op aanvullend pensioen van werknemers en zelfstandigen die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 209 van 25.7.1998, blz. 46), en meer in het algemeen in alle andere handelingen van de Gemeenschap, moeten worden gelezen als verwijzingen naar de toepassingsverordening.

Wat houdt dit artikel in?

Deze bepaling regelt de intrekking van Verordening (EEG) 574/72 en de uitzonderingen daarop.

- Lid 1 – dit geeft aan dat Verordening (EEG) 574/72 wordt ingetrokken op het moment dat de nieuwe toepassingsverordening ingaat. Er is dus sprake van onmiddellijke werking. De overgangsbepalingen moeten ervoor zorgen dat er voor betrokkenen geen nadelige situaties ontstaan. Deze onmiddellijke werking betekent ook dat alle procedures en formulieren van de oude verordening ongeldig zijn. Toch is het niet de bedoeling dat lidstaten hieraan vasthouden als de betrokkene daar nadeel van ondervindt. Enige flexibiliteit in de aanloopfase is daarom noodzakelijk.
- Lid 2 – dit lid geeft drie uitzonderingen op lid 1:
 1. Mensen die legaal binnen de Europese Unie wonen, maar niet de Europese nationaliteit hebben (derdelanders) vallen onder de werking van Verordening (EEG) 574/72 op grond van de speciale Verordening (EG) 859/2003. Om Verordening (EG) 987/2009 ook op derdelanders toe te kunnen passen, hebben lidstaten een nieuwe of aangepaste verordening nodig. Zolang deze er nog niet is, geldt Verordening (EEG) 574/72.
 2. Werknemers die migreren van of naar Groenland kunnen aan de speciale Verordening (EEG) 1661/85 enkele in Verordening (EEG) 574/71 opgenomen rechten ontleen. Ook hier geldt dat Verordening (EEG) 574/72 van toepassing blijft zolang de genoemde verordening niet is ingetrokken of gewijzigd.
 3. De EER-landen Noorwegen, Liechtenstein, IJsland en Zwitserland passen Verordening (EEG) 574/72 toe op grond van een speciale overeenkomst. Zolang deze overeenkomst nog niet is aangepast, geldt Verordening (EEG) 574/72.

Het derde lid regelt dat verwijzingen naar Verordening (EEG) 574/72 in Richtlijn 98/49/EG voortaan gelden als verwijzingen naar Verordening (EG) 987/2009. Aanpassing van deze richtlijn is daarom niet nodig.

Corresponderende artikelen

Artikel 90 Verordening (EG) 883/2004

Bekendmaking en inwerkingtreding

Artikel 97

Tekst van het artikel

Deze verordening wordt in het Publicatieblad van de Europese Unie bekendgemaakt en treedt in werking op 1 mei 2010. Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Wat houdt dit artikel in?

Dit artikel spreekt voor zich. Een toelichting is daarom niet nodig.

Bijlagen

Welke bijlagen kent Verordening (EG) 987/2009?

Inhoud

- bijlage 1 – Van kracht gebleven toepassingsbepalingen van bilaterale overeenkomsten, en nieuwe bilaterale uitvoeringsovereenkomsten;
- bijlage 2 – Bijzondere stelsels voor ambtenaren;
- bijlage 3 – Lidstaten die vergoeding eisen van de kosten voor verstrekkingen op basis van vaste bedragen;
- bijlage 4 – Bijzonderheden van de in artikel 88, lid 4, van de toepassingsverordening bedoelde gegevensbank;
- bijlage 5 – Lidstaten die op basis van wederkerigheid het maximumbedrag van de in de derde zin van artikel 65, lid 6, van de basisverordening bedoelde vergoeding vaststellen op basis van het gemiddelde bedrag van de werkloosheidsuitkeringen die het in het voorgaande kalenderjaar onder hun wetgevingen werden verstrekt.

Deze bijlagen zijn niet opgenomen en zijn voor zover relevant voor Nederland besproken bij de betreffende artikelen.

De volgende organisaties werkten mee aan de totstandkoming van deze toelichting

Belastingdienst

